

Kronika

obce

Holavčovic

Tato kronika obsahuje celkem 392 číslovaných stran
a byla vzata do používání v roce 1956.

Julius Fiedler

Předseda MNO.

Poznámka: Tato kronika je pokračováním první knihy,
ve které je zapsán rok 1930 - 1934.

zkrácený kronikařský zápis za období
od roku 1935 do roku 1955.

Doplněním kroniky až do roku 1955 byl pověřen v listopadu
1955 občan Jiří Hůvňáč. [Životopis kronikaře je na str. 111.]

Poměry v Holasovicích se před rokem 1938 stále více zo-
střovaly. Stále více hrozilo nebezpečí války, hitlerovské agrese.
Těmto cílům měla zejména sloužit i plánovaná silnice, která
byla v roce 1937 vybudována od obce Vysoké (německy Lindau)
až k mostu přes Opavici. V roce 1937 byly v Holasovicích po-
stavěny dvě pračky na šlák; jedna u žadního (červeného)
mlýna, druhá na dolním konci vesnice na okraji luk u Opav-
ice (u žatovníku), u které byla i drtična kamene. U těchto
praček byli zaměstnáni i mnozí občané z Holasovic. Jde také na-
ši občané viděli, snad po prvé v životě, pracovat cikány, kteří
tu pracovali při roztoukání hrubého šlaku. Čistý, rozstředěný
šlák pak odnášely nákladní automobily ke stavbě opevnění.
U mostu i na dolním konci u lávek byly vybudovány proti-
tankové pásarasy. Občané se připravovali proti možnému le-
teckému útoku v kursech ČPO (Civilní protiletectká ochrana).
Národnostní otázka byla vlivem různých SDP-áčích provokací
silně vyhrocena. Nejednou se stalo, že se holasovičtí kluci popra-

Poměry před
rokem 1938.

44
li kamenným přes Opavici s chlapci s německé strany. Všechny tyto
umělé vyvolávané národnostní nenice a stále nebezpečí hitlerov-
ské agrese způsobovaly, že sociální otázky byly odsunovány až
na druhou kolej. Že národnostní poměry nebyly rozhodující
hybnou silou vývoje u nás, o tom svědčí třeba ta svůj malý
příklad. Kolářští zemědělci měli, jak je známo, v československé
pozemku na „majské“ straně. Platili-li „na majské“ za obilí
nebo řepu (cukrovou) více než u nás, prodali je i českoslovenští země-
dělci v Německu a nic jim nevadilo, že je prodávali Němcům,
jen když za ně dostali více. Při tom získávali ještě výhodnou
výměnou německých marek. Za ječmen dostali na příklad až
jednou tolik než by dostali u nás. Za řepu dostávali u nás
12 Kčs za metrický cent, prodali-li ho v Německu, vyšlo jim to
až na 36 Kčs za metrický cent. Svědčí to i o politické nevě-
domosti a lhostejnosti uvedených zemědělců, kteří neviděli ne-
bo jim nevadilo, že podporují Hitlera.

Obyvatele obce si dobře uvědomovali, že v případě vojenského
vpadu by byli mrtví na ráno, jejich odhodlání bránit se by-
lo však velké. Stejně velká byla i jejich nenávisť vůči pů-
vodcům mnichovské rady. Kolik bylo setkání mezi lidem
křesťanů a říšci o Chamberlainově deštivku, kolik
proklínání se objevovalo na účes Anglie a Francie.

Mobilisace.

Po vyhlášení mobilisace odešli mnozí muži, aby se hlásili k ak-
tivní vojenské službě. Mnozí občané německé národnosti dá-
vali najve radost ze vzniklé situace, a očekávaného „Reim-
ins Reich“.

Jednou v noci, když už byl majitel očekáván vpad fa-
šistických vojsk, začali občané Kolárovice, stejně jako okolních

vesnici, hromadně opouštěli své domovy a odjížděli za linii
opevnění, jak se říkalo „za druty“. Odjížděli celé karavany.
Kdo neměl posah, koně nebo krávy, vepl oně udeí na tanky, na vo-
zíkuv nebo je nese na zádech. Nebylo možno jet už ani přes jak-
saň, kde už byla cesta uzavřena. Lidé se usazovali, jak dov-
fali, na krátký čas u různých známých a příbuzných i u ci-
zích, kteří je rádi přijímali. Bylo to nejvíce v Slavnicí,
Jedlovicích, Hlavičích, Životicích a jinde. Někteří odjížděli až
na Moravu. Někteří se občas vraceli domů, hlavně proto, aby si
poklidili dobytek, který v Holasovicích zanechali. Po polích
se loulal hovězí dobytek s osklými vemeny, o který se nik-
do nestaral. Holasovice byly téměř úplně prázdné.

Většina občanů německé národnosti utekla přes Opavici do Ně-
mecka, žalovat na svůj „trpký a nesnesitelný“ osud. Někteří
z nich byli dále ve vnitrozemí, aby agitovali proti Českosloven-
sku, ale většina „legionářů“, jak jich naši občané posměšně říkali,
si pracovala na svých polích na německé straně. Železniční
zaměstnanec Šehara se při přechodu Opavice u ústřední-
čky skoro utopil.

Bylo-li strážné pomýšlení na válku, tak ještě hroznější byla
nejistota, co se stane s naší rodnou obcí po demobilizaci. Obča-
né se užívali, že Holasovice nepřipadnou Německu, vše
však nasvědčovalo tomu, že se tak stane.

A tak se jednoho nedělního rána u mostu přes Opavici ob-
jevily první hlídky německé armády, která měla zabírat
Holasovice. Holasovičtí „němci“ je přišli uvítat s košíky
tin. Na mlýně visela vlajka SDP. K velkému překvapení našich
„němců“ se však německá armáda vrátila, bála se, že most

Okupace.

je podmínován a přijela pak obloukem přes Držkovice. A v následujících dnech jezdily po osátní silnici kolem Holasovic dny i noci kolony českých vojenských nákladních aut, kterým nás fašisté ukovářili, směrem na kmov do Německa.

V naší obci mělo být provedeno optování pro nebo proti připojení naší obce k Německu. Němci věnovali značnou pozornost volební agitaci, ale ani Češi nepřehléli. Němci používali velkého prohlasovacího automobilu Češi mohli používat ve svém boji proti nim jen metod ilegálních. V neděli ráno byla silnice i plochy popsané nápisy: „Volte ne!“ Podle mnohých českých hlasů by Holasovice najisto musely patřit k Československu. Německé vedení však volby falšovalo. Naši občané si toho byli vědomi, oficielně to však bylo zjištěno až po roce 1945, po osvobození. Byly falšované voličské seznamy. Občané německé národnosti Rudolf Schreier, bývalý starosta obce a Rudolf Pahliger, bývalý Ortsleiter byli pak po osvobození pro toto falšování volání místním národním výborem k odpovědnosti. Kromě toho hlasovali pro Německo i někteří lidé z „majské“, kteří byli k volbám přizváni.

Německí občané dávali jasně najevo, že oni budou vládnout obci. Zakazovali a v zárodku potlačovali všechny české záležitosti. Jednu takovou besedu občanů v hostinci u Larischů přišel rozpoutat Leo Bensch (později Ortsbauernführer). Zaflek se patrně mnohým lidem, protože hned když vešel do hostince prohlásil: „Ich bin bewaffnet!“ (Jsem ozbrojen.)

Český kulturní život v obci po dobu okupace neexistoval. Škola byla v Holasovicích německá. Někteří občané z počátku otevření pouze německé školy bojkotovali a neposílali své

děti nikam. Později však byli nuceni ustoupit. Po zřízení české školy v Neplachovicích pak posílali své děti samy. Někteří žáci navštěvovali českou školu až v kamenci a jeden dokonce až v Jamnici. Uvažujeme-li suto skutečnost a vezmeme-li v úvahu prohlášení řídícího učitele Riehe z německé školy z Holassovic, které pronesl po několikaleté okupaci, že většina žáků školy nezná němčinu, pak vidíme jak živá byla srážka německých občanů o tak zvaném „německém charakteru“ naší obce.

Život v naší obci byl po celou dobu okupace neustálý. Němčinou a národnostní útlak, to bylo na denním pořádku. Na ulicích se česky vůbec nemluvalo. Poměrně slušně jednali „nadvězenci“ s Čechy jedině když vybírali na „Winterhilfe“. Čechi se nesměli učít řemeslu, jedině snad v Altreichu. Čechi nesměli do německých škol, o vyšší než ani nemluvě. Podmínkou byla aspoň účast v Hitlerjugend.

Naši občané však nikdy nepřestali věřit ve výsost své spravedlivé věci. A v této věci byli ještě usilovněji opíráni o zprávy zahraničního rozhlasu o porážkách fašistických armád, o chroumeném průmyslu a rozhodném postupu Rudé armády.

Věra našich občanů v osvobození byla velká, bohužel, jen víra. Sami se fašismu v ničem nevzpřecili.

Lidi, kteří spolupracovali s fašisty bylo málo, ale přece se našli. Byl to Jan Kaller (Železníčák), jehož syn Miroslav Kaller pak musel k německé armádě, František Hellebrand, František Heisig, který sloužil v německé armádě, a jehož syn František Heisig musel jít k Volksturmu a Antonín Dresler, který rovněž sloužil jako německý voják. V německé armádě sloužili samozřejmě všichni synové německých rodičů; ze smíšených manželství pak se hlásili za Němce.

Konec fa-
šistické „slávy“.

V roce 1944 létaly nad naší obcí často svazy bombardova-
cích letadel západních spojenců ve směru na Ratiborž - Heyde-
breck. Letadla přestala létat koncem prosince 1944, ale s pří-
chodem nového roku 1945 se už nad Opavou a okolím objevi-
la první letadla sovětská. A pak se zanedlouho začal ve vel-
ké ^{dálce} opívat slabý hukot a hřmění děl, který pomalu sílil a sním
i naději na brzký příchod Rudé armády.

Po silnici často táhly vojenské jednotky, ustupující před Rudou
armádou. Občané Holasovic museli prokazovat sněhem zastýpa-
nou silnici. Byli rovněž povinni kopat zákopy a budovat zá-
lasy na místech české obranné linie z roku 1938. Nejčas-
těji pracovali za jamnicí. Mnozí byli mobilizováni na operáční
práci v Opavě a byli umístěni v různých lágrech. Brzy se však
všichni populeli domů.

Vesnici táhly kolony Francouzů, Holanďanů a j., kteří byli na-
ceni pracovat ve východním Německu a Polsku. Celý svůj máje-
lek nesli na zádech nebo táhli na primitivních sáňkách, nej-
častěji na kousku prkna. V Holasovicích přespali a pak táhli dále.

Na jaře 1945 byly Holasovice několikrát bombardovány. Měly-
by tím částečně domky v první ulici od Opavy (koží ulice) a pak
domek občana Kirschnera, kde zahynulo 26. dubna 1945 osm lidí.

Byli to: Jan Kirschner (nar. 1910), jeho žena Filomena, roz. Franko-
vá ^(nar. 1909) a jejich děti: Marie (1939) a Miluše (1941). Dále zahynula Ma-
rie Matiašová (nar. 1921) a její dcera Brahmíra (1943), Marie Mo-
ravesová (nar. 1872) a Terezie Matijšková (nar. 1881). Bomba spad-
la blízko obytného domu a tlaková vlna provalila přední stě-
nu do sklepa (sklep byl rovněž plyskem pod úrovní dvorka).

7 lidí, kteří byli ve sklepech, zůstalo naživu jen jedno dítě v ko-

(Také nová uli-
ce u nepřechovic.)

čárku, Jana Kirschnerová, která byla pak vychovávána u rodičů Jana Kirschnera. Starým Kirschnerovým, kteří spali v bytě, se nestalo nic. První pokus Rudé armády o průlom byl veden ze severovýchodu od obce Výsoke, Jakubovic a Turkova. Průlom se však nepodařil. Německé velení zde nasadilo do boje svou elitní divizi „Grossdeutschland“, která zadržela první nápor. Na obzoru pak bylo vidět několik gneškovitých tanků, patrně sovětských. Mohutný nápor sovětských vojsk však už nebylo možno zadržet. Rudá armáda pronikala od Opavy. Při prvním sovětském pokusu o průlom byl vyhozen do povětří železniční most a beznový železniční most přes Slerčkov, takže jich pak německá vojska už nemohla používat. To byla také hlavní příčina, proč vlněná Rudá armáda neproúspěšovala fašisty přes Holasovice, ale šla obloukem přes Replachovice a Loddkici. Německé obyvatelstvo evakovalo, Češi však zůstali a netrpělivě očekávali sovětská vojska. Celou frontu před Holasovicemi drželo jen několik německých vojáků, kteří po několika ranách měnili své stanoviště. Po několika dnech bylo na okraji vesnice, směřem k Opavě umístěno lehké protiletadlové dělo, které však pro nedostatek munice mohlo rozbít jen na přímou postupující sovětské jednotky.

Příchod so-
větské armády.

Doplnění zápisu
viz na str. 244.

Počáskem května už bylo jasné, že německá vojska ustoupí už v nejbližší době. Pátého května, v den, kdy Praha volala o pomoc, se začaly německé rezervy ze vzdálenějších obcí stahovat k Lichnovu a Benešovu. Fašisté začali ustupovat 5. května asi v 21³⁰ hod. V noci byla vyhozena do povětří část mostu přes Opavici. Časně ráno 6. května se oběma dlelo děli, že fronta bude posunuta až k Bruntálu. Na návrh jednoho z nich vyslyšel

Lumír Dehner a Lesuhard Bolík na svěšce sýpek oběma Havelič-
ka bílou vlajku, čtyřmetrový bílý ubrus na dlouhé bambusové ty-
či. Bílé vlajky byly i na jiných místech obce. Okolo česné ho-
řiny již nebylo slyšet střelby, Sovětská armáda již postupovala
po hlavní silnici od Držkovic. Před mostem odbočila do Nepelochovic
a dále šla směrem na Lohovici. V těchto místech visali také
naši občani Sovětskou armádu. Volání na mostěm vycházelo
jaksi samovolně z hrdel vřavících, jakoby udivených tím, že po
tom všem, co prožili dovedou vyjádřit, co vedl dneš a nocí
očekávání v sobě jen tajili. Mnoho, velmi mnoho znamenal stisk
rukou na mostěm.

Se sovětskými vojáky jsme se ještě jednou setkali, když se
vraceli domů. Holasovice i louky u Opavice byly jako velké vo-
jenské ležení. Kančí, rohy, auta, harmoniky, přátelství - to byly Ho-
lasovice před nespoutaným dnem rozloučení.

První MNV.

Sluč 6. května se sešli i občani Antonína Slaváče obecni funk-
cionáři z roku 1938 a jiní mladší občani, aby ustanovili první ná-
rodní výbor. Národní výbor byl dvanáctičlenný. Jeho členy se sta-
li: Antonín Vchvat, Antonín Slaváček, Josef Galvas, Ludvík Jaroš, Alois
Kavan, Josef Koříška, Jan Klein, Gabriel Janoušek, Josef Kou-
dela, Josef Matýsek, Richard Matýsek, Josef Dehner a Jindřich Musil.
Čtyři členové ho pak odjeli na kolech do Opavy na ONV pro dal-
ší informace. Podle sdělení ONV mohl mít MNV jen devět členů.
Konala se proto nová ustanovující schůze MNV. Členy MNV
se na této schůzi stali: Josef Galvas, Antonín Vchvat, Antonín
Slaváček, Josef Dehner, Ludvík Jaroš, Jiří Benes, Josef Matýsek, Josef
Koudela a Richard Matýsek. Náhradníky se stali: Karel Weiss,
Josef Koříška a Alois Kavan. Předsedou se stal Josef Galvas, místo-

předem Antonín Čechov. Przděti ještě dšlo k drubdřim pue-
mám.

Hned po osvobození byla ustavena milice. Jejím prvním velitelem
byl krásný čas aleis Kavan, zanedlouho pak Emanuel Schneider.
V obci však nedšlo k žádným výsřřossem a zbrau nebylo vůbec
líba pouřis. Občané německé národnosti se chovali keidně a špiš ješ-
le ussašev.

Jak již bylo uvedeno, zahynulo při bombardování v Hlasovicích
osm lidí. Mnozí však zahynuli i jinak. Na dvorek občana An-
tonína Černošovského přinesl Josef Surček spolu s jinými děsmi
menší nevybuchlou bombu. Nejstarší syn Antonína Černošovského
Milan (tehdy šestnáctiletý) mu vzal bombu z rukou. Bomba mu
však nešťastnou náhodou spadla na beton a explodovala. Př dš-
ti bylo sěžce nebo lehčěji raněno: Milan Černošovský, Jaromír
Černošovský, Antonín Černošovský, Josef Surček a jedno cizí
dšvce. Byli převezeni do školy v Hlučickém živosicích, kde byla
umístěna vojenská nemocnice. Milani Černošovský a Josef Surček
svému zranění nečv sěž dš podlehli, osasui se uzdravili.

Oběti války.

Několik lidí bylo zabito minami. První obětí byl Jaroslav Šlanina,
který šlapl na minu u Hlučick. Mina mu utrhla nohu. Le-
žel na poli dlouhou dobu než byl vysřřen občany Františkem
Hellebrandem. Zanedlouho svému zranění podleh. Blízko želez-
nice byl minou zabit i občan německé národnosti z Vávrovic
Panek (asi šestnáctiletý), kterému miny utrhly ruku a nohu.
Na železničním nářv u Hlučick utrhla mina nohu i jedno-
mu Rudarměci, který pracoval při opravě železničního mostu.
Občané Josef Kořaný (ze „Svinského dolu“) a František Hellebrand
byli zabiti při odstraňování min u mostu přes Opavici. Na stej-

něm místo byl minou granát alais kořalmý. Při odstraňování min velmi horlivě pracoval jmenovaný muž František Hellebrand. Občasné byli toho názoru, že se snaží odčinis svou vinu z doby okupace, když spolupracoval s fašisty.

Občan Antonín Herber při zneškodňování min ohlucl na jedno ucho.

Celkový počet obětí je uveden na následující tabulce.

O život přišlo:	bombardováním	jímým způsobem	Celkem
muži	1	3	4
ženy	4	0	4
děti	3	2	5

Partyzánské činnosti se zúčastnil jen občan Miroslav Kavčíček, který byl po dobu okupace zaměstnán na mravě.

Nový MNV

25.6. 1945 byl v obecní kanceláři nastaven nový národní výbor a vše podle poměrného zastoupení stran. Členy tohoto MNV se stali:
za KSČ: Josef Galvas, Ludvík Jaroš, Jindřich Kramný a Josef Matějsek;

za Soc. dem.: Jiří Beneš, Emil Černohorský, Jan Hlaváček;

za Nár. soc.: Antonín Ochvat, Karel Weiss, ^{Josef Kojšeka} ~~František Ondráček~~;

za Č. lid.: Antonín Herber, Jan Klein, František Ondráček.

Náhradníky se stali:

za KSČ: Richard Matějsek, František Kuvík, Josef Frenzel, Karel Brandser;

za Soc. dem.: Ervin Rabáček;

za Nár. soc.: Jan Klein;

za Čs. lid. : Herman Hanzel.

Členy národního výboru se dále stali dva odborníci: Josef Delner a Antonín Štavarů.

Předsedou byl znovu zvolen Josef Galvas, místopředsedou Antonín Ochoz. Členy obecní rady se stali: Josef Galvas, Ludvík Jaroš, Emil Čermohorský, Antonín Ochoz a František Ondráček.

Již 22.8.1945 všas předseda MNV Josef Galvas požádal, aby byl ze ztravolních důvodů předsednictví zrušen. MNV mu vyhověl na schůzi 29.8. Novým předsedou se stal Ludvík Jaroš. Bývalý předseda se stal členem MNV a do obecní rady byl zvolen jin-
tříer kramný.

Obecním sluhou se stal 30.10. František Gromkovič.

V červnu 1946 (na schůzi MNV 25.6.1946) byl ustaven volební vý- Volby 1946.
bor. Jeho členy se stali:

za KSČ : František Bartoš (jako nejstarší byl zvolen předsedou volebního
výboru), Ludvík Jaroš.

za Soc. dem. : Jan Hlaváček a Rudolf Kypka;

za Náro. soc. : Karel Weiss a Jan Hrivnád;

za Čs. lid. : Alois Kavan a Jan Šerber.

Obec Holasovice měla podle sčítání z roku 1931 počet obyvatel 886, měla tudíž nárok na patnáctičlenný národní výbor.

Mandáty byly rozděleny podle počtu odevzdaných hlasů do 11 NS. (volební číslo bylo 25.)

Strana	Počet hlasů	Počet mandátů	Konečná úprava
Náro. soc.	116	4	4
Čs. lid.	110	4	4
KSČ	109	4	4
Soc. dem.	69	2	3

Členy MNO se stali tyto občani:

za KSO : Luděk Jaroš (železniční zaměstnanec), František Bartoš (penista), František Kuvík (železniční zaměstnanec), Josef Galvas (kamužák; v lednu 1948 nastoupil a místo něho se stává členem MNO Karel Brawtšer);

za Čs. lid. : Alois Kavan (rolník), Antonín Šerber (soud), Jan Klein (rolník), Robert Schreier (rolník);

za SVO. dem. : Jan Slaváček (železniční zaměstnanec), Antonín Štavan (rolník), Rudolf Kupka (dělník viskovického železárny; po jeho přesídlování do Opavy v dubnu 1947 nastoupil na jeho místo Emil Černohorský);

za Nár. soc. : Leo Freiherr (mlynář), Karel Weiss (železniční zaměstnanec), Alois Šehner (dělník), Anna Schreierová (rolnice).

Činnosti MNO. Předsedou byl tajným hlasováním zvolen Leo Freiherr a místo - předsedou (rovněž tajným hlasováním) Alois Kavan.

Členy obecní rady se stali mimo předsedu a místopředsedu Karel Weiss, Josef Galvas a Jan Slaváček.

MNO si vysílil poměrně veliký plán úpravy obce: zřízení ústředního topení v národní škole, úprava domu Pavla Křížkovského, oprava hadičkové zbrojnice, regulace Lipiny, oprava cest a chodníků. Neukutečněn byl jen první bod programu. V roce 1946-1947 byla provedena instalace ústředního topení a vodovodu ve škole. Hadičková zbrojnice byla opravena až v roce 1950. Rovněž regulace Lipiny byla provedena mnohem později. Ostatní pak nebylo do konce roku 1955 splněno vůbec.

z iniciativy tohoto MNO bylo zahájeno jednání o sloučení Slavo-ovic s Neplachovicemi. 20. 11. 1947 bylo v hostinci Aloise Benče

v Nepelachovicích uspořádána společná schůze MMV Stolasovic a MMV Nepelachovice, na které se jednalo o úpravu katastrálních hranic mezi Stolasovicemi a Nepelachovicemi. Jednání však nevedlo k cíli. Stejně tak nevedlo k cíli ani další projednávání otázky spojení obou obcí v jeden politický celek. Otázka, jejíž definitivní vyřešení by přineslo ~~příměsí~~ oběma obcím, byla na veřejné schůzi v hostinci u Larisech občanů z Stolasovic schválena, MMV Nepelachovice však byl proti.

Slučba po osvobození byly zabaveny majetky Němců a kolaborantů v Stolasovicích a dozorováni na ně národní správci; později byly majetky přidělovány do vlastnictví. Byla také naplněna dohoda spravedlivost. Nešlo ke splnění hrozb zřizování německých občanů, že si po válce zaberou české majetky, jak se na přiklad vyjádřila „Fam Czech“, dříve paní Čechová. V průběhu provádění této akce došlo k mnohým zadrhům, protože někdy bylo dožadováno, že majetek nepatří manželovi, který byl v nacistické armádě, ale jeho žemě Čechové (jak to bylo v případě Františka Heisiga) nebo rodič - Němci nechali přepsat majetek na syna Čecha (jako to bylo v případě Ferdinanda Kalného).

Osídlování.

Mnozí občané se při osídlování a dozorování národních správ nedo-
vali správně. Nedoudeci v sobě poslačit chamtivost a touhu po
laciném získání cizího majetku, takže se třeba stalo, že jed-
na rodina měla zabráno několik hospodářských usedlostí, ač-
koliv je sama nemohla obdělávat. V jednom případě došlo k po-
kusům o vysídlování jedné rodiny do Německa, aby se uvolnila
jejich hospodářská usedlost a v jednom případě si jeden občan
zabíral hospodářskou usedlost jen na žemě, které sklidil téměř bez-

placně pomoci německého obzvláštního a pak zabral jiný kon-
fiskát. Stalo se i to, že člen pohraniční stráže zabavil různé věci
Němcům, odjíždějícím do "lágrů" a tyto si pak ponechal.

Někteří občané jezdili na "přískov" stranu pro potraviny, hlav-
ně pro mouku pro obec, občanstvo však byla zpravidla rozdělena
jen část, zbytek se rozprášil.

To jsou různé stránky řešení poválečného poměru. Nelze však
říci, že by tyto různé stránky převažovaly. Velká většina občan-
stva pracovala oběsně při budování nového života.

Konečný stav přidělení majetku Němců a kolaborantů je uve-
den v následujícím přehledu.

Nový majitel:

Jeněk Černošický
Leinhard Bolik
Josef Galvas
Antonín Švarš
Stanislav Školce
Josef Gonsiorek
Karel Weiss
Leo Freiherr
Anna Schreierová
Jakub Šlanina
Emil Černošický
Antonín Herber
Sedvíka Píšová
Reinhard Právda
Josef Vileš
Ladislav Kořaný

Starý majitel:

Florian Kosechany (č. 4)
Arthur Klement (č. 7)
Augustin Wargog (č. 8)
Emil Schreier (č. 9)
Leo Bleisch (č. 12)
František Dressler (č. 16)
Rudolf Sahliger (č. 21)
František Heinisch (č. 24)
Marie Kossisková (č. 26)
Josef Kumpholz (č. 35)
Gustav Rabák (č. 36)
Rudolf Herber (č. 45)
Marie Hrabětzová (č. 47)
Štěpán Cpeš (č. 49)
Walter Salzmann (č. 58)
Rudolf Schreier (č. 60)

Josef	Dehner	Eugen	Schreier (č. 61 a 62)
Antonín	Volný	Jan	Allex (č. 65)
František	Kořaný	Josef	Kramný (č. 71)
Josef	Matýsek		Gabzdyl (černý č. 82)
Štěpánka	Jagnosynová	Františka	Durežaková (č. 95)
Sylvester	Gronkiewicz	Erwin	Kubín (č. 103)
Antonín	Gehvas	Reifeisenka	Stolasovice č. 126
Jin	Beneš		Šraka (č. 114)
František	Kuvík	Anna	Fuchsisová (č. 137)
Josef	Frenzel	Franz	Stavarský (č. 144)
Antěl	Přicková	Eugen	Schara (č. 152)
Rudolf	Bongula	Hugo	Klement

Občan Gonsior přezal nadace medlos Josefa Dehnera, který si vzal medlos Eugena Schreiera. Pišovi dostali domek štat belovojel od MNV výměnou za svůj domek, kde se narodil křížkovský. MNV hodlal v tomto domku přestavět kulturní dům. Někteří občané odešli za národní správou i do jiných obcí. Tak na příklad Lumír Dehner a Vítězslav Stavar do Kvalna. (Vítězslav Stavar měl hospodářství cca asi 150 ha.) Občané však byly později majetky odňaty.

Do Stolasovic se stěhovali z bývalého protektorátu někteří občané, kteří v Stolasovicích dříve bydleli a působili a kteří se v roce 1938 vysťahovali. Byli to na příklad: učitel František Pešluka s rodinou, učitelka mateřské školy Faberková, občan Klenáček s rodinou, in Švaca s rodinou, Antonín Pšaca s rodinou, železniční zaměstnanec Jan Kavan a jiní.

Vyvezení byli z Stolasovic všichni občané německé národnosti, kteří jsou uvedeni v předchozím přehledu. (kromě F. Dressera a F. Durežakové.)

Mimo to byli vyvezeni další občané (novousedlíci) a jejich rodin-
ní příslušníci, kteří se do Holasovic přisťahovali za okupace, to
znamená od roku 1938. O těchto lidech rozhodl MNV na své se-
zi 8.6.1945, aby byli z obce vyhoštěni. Povinnost vysťahovat se by-
la odvolána u rodiny Františka Káňisky („u káňe“).

Ve roce 1945 se do Holasovic přisťahovalo mnoho občanů „moravců“
z „pražské“ strany, z Jakubovic, Turkova a jiných obcí, kteří doufali,
že se vrátí na své usedlosti, ať případně Klobčicko, které měli
obsazeno Poláci, k Československu. Tito občané pracovali v Ho-
lasovicích a okolí. Později však když již nebylo naděje, že Klob-
čicko případně k Československu, se většina vysťahovala do Ně-
mecka. Tito občané pak zprůsobovali poměrnivý stav obyvatel-
stva v obci.

Ve roce 1947 se vrátil ze zajetí v Anglii Paul Dröslér, občan
německé národnosti, který se do Holasovic přizemil, a jehož žena
je Češka.

Únor 1948.

Únorové události, ke kterým došlo v Praze se okamžitě odrazi-
ly i ve veškeré činnosti naší obce. Komunistická strana začala
okamžitě jednat, aby řádně zajistila vítězství „února“ i v naší
obci. Ustanovila okamžitě „akční výbor“ a svolala veřejnou schůzi
na 20. hodinu (26.2.1948) v hostinci Jos. Matýska. KSO zvolala
na tuto schůzi jednotlivě všechny členy MNV. Ti si však
z popudů strany Nář. soc. svolali ve stejný den schůzi ve mlý-
ně u Freiherrů. Ať slyšeli byli upozorněni, že je nepřipustné sonat
schůze MNV v soukromí, odešli pásmoci ostatních st stran NF
v národním výboru do šenků hostince Rudolfa Lanische.
Schůzi zahájil předseda MNV Leo Freiherr. Prohlásil, že schůze

byla svolána, aby byla vyhověna vyhlášce ministerstva vnitra a ustaven akční výbor (dále jen AV). KSOV se této schůzi odmítla zúčastnit, protože z jejího popudů byla už svolána schůze ve jmenovaném už hostinci Josefa Matýska. Na schůzi se však dostavili v průběhu jednání její zástupci. Dosavadní předseda MNV, zástupce strany nář. soc. se na schůzi vzdal své funkce. Se i ji pak až do konce řídil občan Antonín Štavar.

Všichni členové MNV se sešli spolu s AVNF v obecní kanceláři 11. 4. 48.

Schůzi zahájil místopředseda MNV Alois Kavan a pak ji dále řídil akční výbor jmenovaný novým předsedou MNV Ludvík Jaroš. Členem rady MNV byl pak jmenován za dřívě již odstoupivšího Josefa Galvasa (KSOV) František Bartoš (KSOV). Náhradníky MNV byli jmenováni Ludvík Kirschner, Bohumil Groukovič a Jan Herber (všichni SSPV). Předsedou nového AVNF byl kušoslav

AVNF.

Proceseš. Jeho členy se stali: Ludvík Jaroš (KSOV), Jiří Bartoš (ČSM), Ludvík Kirschner (SSPV), Jiří Benes (soc. dem.), Miroslav Slavíček (JSCZ), Jan Šimeček (soc. dem.), František Kubiš (KSOV), František Pešinka (Sokol), Josef Matýsek (řiz. komunisti), Jindřich Kramný (nář. soc.), Antonín Herber (Čs. lid.). Po odchodu s. kušoslava Proceseše na léčení v dubnu 1948 se stal předsedou AVNF František Bartoš a v dubnu 1949 s. Josef Galvas. 4. prosince 1949 bylo na veřejné schůzi v síle hostince Rudolfa Larise se svoláním občany složení nového AVNF. Jeho členy se stali:

Miroslav Slavíček (KSOV), František Bardošský (KSOV), Josef Frenzel (KSOV), Alois Schreier (Čs. soc.), Antonín Herber (Čs. lid.), Jan Klein (JSCZ), Miroslav Weiss (hřiškov), Anna Matýsková (Rada žen), Ferdinand Kalný (Sokol), Jiří Benes (KSOV). Předsedou se stal Josef Frenzel. V roce 1953 byl předsedou AV Josef Piš a v roce 1955 Adolf

záležisost
velkostatk.

Poland. AWF gashtoval do veskeho dnu na naši vesnici.
H. března 1948 vyslal MMV do Prahy své čtyři členy (Josef
Dehner (nář. roc.), Emil Černošický (soc. dem.), Jan Klein (Č. lid. a fr.
kuvák (SSČ)), aby jednali o záležisostech velkostatků v Holasovicích.
Velkostatek měl syn Ludvík Havelička mladší Havelič.
Velkostatek měl mít výměru 50 ha. (Po první republikové re-
formě měl více než 90 ha.) komunistická strana Československa však
navrhla 20 ha a sehnání majitel s tím byl rozuměn, protože
více by sám nestačil obdělávat. Nakonec však z pozemků zůstalo
asi 40 ha. Toho 40 ha bylo spolu s veskerým státním majetkem
převzato ^(Čs.) státními statky. Později dostalo zbytek statků i s hospo-
dářskými budovami JZS.

Občané z počátku nechceli brát půdu z velkostatků, snad
z nějakého falešného ohledu na jejího dřívějšího majitele
a nikdo nechcel začít pěst. Pak ale začali brát na sta-
vební místa (u Loděnice), k tomu kousek zahrady a nako-
nec i kousek pole a už se stálo, že půdy lidé ještě měli.
Projevilo se tu jeden z rysů našeho občanstva; vyčkávání,
ať jak se to padne, ať co si trouzí.

záležisost
mlýna.

Hovoříme-li o poměrových událostech, je třeba se zmínit
o mlýně v Holasovicích.

Majitelem mlýna byl za první republiky - František
Kůn. Mlýn však sám nevedl, ale pronajal ho občanu
Plánickovi, který do mlýna nemalo investoval z vlastních
posídků. O mlýn se začal zajímat (asi v roce 1935) František
Heimisch, který měl už jeden mlýn v Albrechticích. Mlýn
pak od Františka Kůna odkoupil. Dostal prý také podporu

od německého spolku „Heimatsscholle“. Franz Kleinischer pro ně patně znamenal silnou podporu při fašistické činnosti. Mlýn tedy Fr. Kleinischerovi patřil, měl však dosud nájemníka. Jednoho večera mlýn začal hořet (asi v roce 1936) a úplně vyhořel. Občané měli důvodně podezření, že iniciátorem požáru je sám Franz Kleinischer, který chtěl mlýn obnoven a sám se ujmout jeho vedení. Podezření by potvrdovala sarkastická poznámka, že už týden před požárem přistihli občané na stavidlech cizí osobu (na této straně pak požár vznikl) a to, že žena, Němka, která ve mlýně bydlela, měla zabalený všechny věci a byla připravena k okamžitému odchodu. Konečně by podezření potvrdovalo i to, že Kleinischer si nechal mlýn krátký čas před požárem pojistit. Plánická své zařízení pojistěno neměl a přišel na mizinu. Kleinischer si pak postavil nový mlýn, který za krátký čas splatil. Pomohl si také hodně tím, že ječmen z mlýnských polí prodával do Německa, kde byla jeho cena značně vyšší než u nás.

Tak si Němec v Hlasovicích jednu silnou hospodářskou pozici. Politicky byl Kleinischer jedním z opor hnutí SPD (Sozialdemokratische Partei) v Hlasovicích.

Na mlýn, jehož vlastníkem byl po celou dobu okupace jmenovaný už Franz Kleinischer, byl po osvobození dosazen jako národní správce. O správě na mlýně se ucházeli tři zájemci. Občan Leo Freiherr byl v té době členem ONV v Opavě a po jedné návštěvě Hlasovic se rovněž zájmal o národní správu ve mlýně. Když mu ONV jeho žádost kladně vyřídil, složil funkci v ONV a věnoval se práci v obci a ve mlýně. Byl členem strany Národní osv-

cialistické a po volbách v roce 1946 se stal předsedou MNO v Holasovicích.

Komunistická strana Československa od samého počátku usilovala o zspolečnění mlýna, aby jeho zisk, který nebyl nikterak malý, protože to byl jediný mlýn v širokém okolí, šel všem občanům a ne jedné osobě nebo jedné straně. Mnozí občané, a i jednotliví členové komunistické strany Československa v Holasovicích však byli jiného mínění a při jedné z mnoha cest občana Freiherrn do Píshy, aby si zajistil mlýn pro sebe, jej doprovázel i člen KSČ Ludvík Jaroš. Nakonec se však přece stal mlýn součástí „Slezských mlýnů, národního podniku“. K souhlasu došlo až po únoru 1948.

Po osvobození byl vybudován nový betonový splav u Skochovic; starý dřevěný (viz krabice dokumentů č. 14) splav strhla povodeň hned v prvních letech okupace. Stavba nového splavu byla zrušena staviteli z kteréi vesnice na „majské“ straně (emigranti). Ten stavitel (Kořán) požádal později o odovznutí do Německa. Betonová hráz byla však vybudována špatně. Když ji brzy podemkla a hráz se prolomila. Vznikly tím obrovské škody. Kromě toho mohla mlýnská turbína ušetřit obci mnoho elektrické energie.

K S Č

Po „únoru“ značně stoupla úloha a autorita komunistické strany Československa. Stoupla však i její odpovědnost při výslovném socialismu na vesnici. Její práce nebyla samozřejmě bez chyb. Projevilo se to na příkladě u náborem nových členů po „únoru“, kteří pak seine odpadli. Strana jako celek

naše výhy v čele boje o socialistickou vesnici, i když někteří jedinci členové zklamali.

V květnu 1948 se konaly volby do národního shromáždění. Volby 1948.

Členy volební komise byli: František Bárta (předseda), malý Macháček, Jan Hřivnáč, Jan Hlaváček a Antonín Šerber. Volby se konaly v národní škole v Hlásovicích.

Ve voličských seznamech bylo zapsáno celkem 465 osob, z toho bylo vydáno voličský průkaz pro 16 osob. V Hlásovicích bylo sedm 449 osob správných volit. K volbám se dostavilo 437 osob, t. j. 100%, protože 12 osob nemohlo být k volbám připuštěno. Celkem bylo odevzdáno 428 platných hlasů, z toho 407 pro NF (národní frontu) a 21 bílý lístek, to znamená pouze 4,9% bílých lístků. Občané v těchto volbách ukázali, že chtějí pracovat pro upevnění a rozvoji naší vymoženosti „Nová“.

Prvního MNO měl před sebou velké úkoly, hlavně při Úkoly nového MNO. zajištění výživy našich pracovníků a při budování našich socialistických Hlásovic. Světlo úkolů se tento MNO zhostil dobře. Tento národní výbor pracoval až do července 1950, kdy byl na veřejné schůzi všech občanů zvolen nový MNO. Tato schůze se konala 6. července 1950 v síle kina. Zúčastnil se jí zástupce Jednotného národního výboru Opava Ludvík Cibron a tajemník OAVNF obáček NOS. kandidáti, navržený AVNF Hlásovice, o nichž se na žádost občanů hlasovalo jednotlivě, byli všichni schválení, většinou jednomyslně. Členy MNO byli zvoleni tyto občané:

za KŠV : František Bordovský, Josef Piš, Jiřina Přecháčková, Josef Galvas (mladší), František Kuvík, Josef Frenzel (mladší), Alex Novák, František Pešuka, Josef Matýsek (mladší), Richard Parys, Evžen Janda, Jarmila Bokačík,

za Sokol : František Kaller, Marie Jarošová;

za Hasičstvo : Alois Fips, Anna Rabáková, Antonín Herber,

za MJSČZ : Alois Schreier, Ferdinand Kalný, Alois Čech, Antonín Kausek, Vladimír Hanina;

za ČSM : Jarmila Kirschnerová, Josef Goufírek (mladší);

Náhradníci : Matěj Macháček, Oldřich Perníčka, Bohuslav Gronkiewicz, Richard Matýsek, František Janík.

Předsedou nového MNO se stal ředitel národní školy František Pešuka. (František Pešuka byl již členem minulého MNO. Stal se členem rady MNO v červenci 1948. Byl zároveň i místním osvětovým referentem.) Členy rady MNO se stali: Josef Piš (místopředseda a zemědělský referent), Alois Čech (finanční referent), Josef Galvas (ŠOT referent), Anna Rabáková (referent sociální a zdravotní péče), Ferdinand Kalný (hospodářský referent) a Jiřina Přecháčková (referent záborů a výživy).

Od 1. ledna 1952 začal v MNO Hlásavice pracovat nový tajemník P. Miroslav Círon.

Je období činnosti tohoto MNO byla provedena HJÚP (hospodářsko technická úprava pozemků), bylo založeno a upevněno naše JZS. Místní národní výbor přispěl i k upevnění mateřské jednotky našeho občanstva. Byly vykonány i mnohé práce ke zlepšení úrovně a vzhledu naší obce. Tak byla na pří-

keď bola upravená cesta od hostince Rudolfa Larische
až ke mlynu, z väčšej časti bola dokončená záväžka kanaliza-
cie Lipiny a z oboch strán školského hrišťa bol postavený nový
plot. Bylo pripravené futbalové hrištie u „Ovčinského morského“,
provedená úprava ulice u občana Svandý (prvá ulica od Opa-
vy), v rámci vzájomnej akcie „M“ bola provedená kana-
lizácia na „žiaroch“ v dĺžke asi 80 m. V škole byly prove-
dené niektoré úpravy a v hasičskej zbrojnici niektoré adap-
tácie. Byla rovnako zakúpená výstroj a výstroj pro Hasič-
ský sbor. Ve vesnici byl instalován místní rozhlas s dva-
mačti ampliony. Všetchny tyto investice dosahují obrov-
ských částek. Práce by nebylo samozřejmě možno provést
bez aktivní pomoci všech občanů naší obce, kteří usilova-
li o zlepšení jejího vzhledu a tím v sobě zároveň upevňo-
vali pocit odpovědnosti za veškeré dění v obci.

V roce 1953 byl v obci otevřen dobře zásobený obchod s tex-
tilním zbožím.

V roce 1952 byl předán soudem Václav Larisch a v roce
1953 Robert Schreier, oba pro naprosté neplnění dodávek ve
všech ukazatelích. Oba byli vyhoštěni z obce. Tyto události,
zvláště poslední z nich se, nehledě ke skutečnosti, že oba vyko-
řisťovali cizí práci, dosti nepříjemně odrazilo ve smýšlení
lidí naší obce. Občané byli toho názoru, že je správné potře-
bat je za přešlapky, ale není nutné je vyhošťovat z obce.

Tento MNO vykonával velkou kus práce. Jemu patří upo-
mání za pomoc při založení JZD a za podporu při jeho
upevňování. Celé toto období se vyznačovalo, hlavně z počát-
ků, revolučním kvásem, který začal přecházet v úsilí

všech občanů v konstruktivní práci.

Volby 1954.

Na jaře 1954 byly provedeny volby do MNV, ONV a KNV. Členy volební komise byli: František Pešuka, Miroslav Cibron, František Kuvák, Jiřina Hřivnáčová, občanka Pernišková, Jan Slaváček, Jan Šimeček.

Volby se konaly v neděli 16. května 1954 ve volebním agitačním středisku.

Navrženi byli tyto kandidáti:

Jan Šimeček, skladník ČSD, 1919, MJO, 46 (mo) - 6 (nosi)
Marie Mazurová, v domácnosti, 1908, NF, 42 - 6
Josef Piš, předseda JZD, 1918, JZD, 41 - 8
Anna Pešuková, učitelka, 1905, Sokol, 25 - 19
Krist. Kirschnerová, v domácnosti, 1907, KSČ, 23 - 26
František Herber, dělník, 1926, KSČ, 34 - 13
Jan Kavan, skladník ČSD, 1907, JZD, 45 - 7
František Ondříček, pámečník ČSD, 1916, NF, 47 - 7
Miroslav Cibron, tajemník MNV, 1923, KSČ, 44 - 5
František Leisig, obuvník, 1929, (podstatně 30.5. za Kristinu Kirschnerovou.)

(Viz krabice dokumentů č. 1-6.)

Z uvedeného pohledu je vidět, že složky NF podporovaly velkou mírou při navrhování výše kandidátů. Až na Kristinu Kirschnerovou byli všichni zvoleni a téměř ve všech případech velkou většinou hlasů.

O aktivitu občanů při volbách a jejich zájmu o život na naší vesnici svědčí na příklad 20, že občané volebního obvodu

[Volební obvod č. 2 = most (kři) ulice u nepřel-
čovic.]

č. 2 nesohlasili s původním návrhem, aby za jejich volební obvod kandidoval občan Glogar a rozhodli si za kandidát-

ku Marii Mazurovou která tak jako členka MNO pro obec oběť pracovala.

Členem ONV se stal Leonhard Bošák a členem KNV Josef Piš.

V listopadu 1954 se konaly volby do národního shromáždění. Kandidátem na poslance za naši vesnici byl navržen Jan Pleskač, sokromý rolník z Dolních Lívnic. Volby se konaly v duchu spolupráce a snahy upravit naši zemi. Proti navrženému kandidátovi hlasovalo jen sedm občanů. To svědčí o dobré přípravě voleb. A o aktivitě našich občanů snad nejlepší svědčí obrovská účast na veřejné schůzi s kandidátem Josefem Pleskačem, jíž se zúčastnilo na 500 obyvatel naší obce. Sam s. Pleskač prohlásil že to byla nejmasšivnější schůze v jeho volebním obvodu.

Nový MNO začal hned po svém zvolení velmi intenzivně pracovat. Celé období od jeho zvolení v květnu 1954 až do konce roku 1955 by bylo možno nazvat obdobím rekonstrukce naší obce.

Činnost nového MNO.

Nový MNO se skládal převážně z mladých a v práci (MNO) zapracovaných členů, kteří se sice dopouštěli různých drobných chyb při vedení účetních knih, zato jejich láma do práce se nemohle vyrovnat žádný předchozí MNO. Vláda ČSR vydala k 10. výročí osvobození naší vlasti pokyny pro akci ke zlepšení našich měst a vesnic. Naši občané pochopili správně iniciativu své vlády a věnovali mnoho brigádnických hodin této akci. Úradním náčelníkem a pro tohle úseky MNO vykonával. MNO nechalo opravit fasádu

(viz krabice dokumentů č. 10.)

(jak tato část školství vyřadila v roce 1930, viz č. 70.)

na obecním domě č. 130 a nařídil skus. Byly opraveny i jiné domy č. 13 a č. 86. V těchto domech byly provedeny i některé vnitřní úpravy. Na hosičském domě byla opravena fasáda a na horním konci (od Františka Kořeneho po dělničnímu strážnímu domku) byla položena kanalizace (asi 130 m). Byly zakoupeny i další betonové rošny pro jiné úseky. MNV nechal rovněž položit na 500 kusů betonových dlaždic. Fotožil je Jiří Beneš, František Algrar a Josef Sorcek. Dlaždice budou položeny až po opravě cesty přes vesnici.

Jedním z největších úkolů MNV bylo provedení přístavby mateřské školy k budově naší školy. Převážná většina prací byla provedena brigádnicky a dobrovolci. V škole bylo třeba rozbít stěny zděnou kůlu, očistit cihly, vykopat a vybetonovat základy a další a další práce. MNV chtěl dostat přístavbu do finy aspoň pod střechem, pro nedostatek materiálů se to však nepodařilo. Jak přístavbu mateřské školy vyřadila v roce 1955, viz krabice dokumentů č. 11.

Patronát nad přístavbou mateřské školy měl výbor žen. Mnoho hodin odpracovali členové KSČ. a jednotlivci odpracovali nejvíce tyto občane a občanky: Marie Nizurová, Josefa Slavová, občanka Plánková, Lehnerová, Šopíková, Benešová, Beneš (Jiří), Ladislav Slavina, Jan Klein, Josef Frenzel, Grontciová, Antonín Herber a mnozí a mnozí jiní. Největší zásluhu má všem MNV, jehož členové pracovali na přístavbě i tehdy, když se ostatní občane nepřičastovali. Nelze zapomenout ani na všechny starosti o materiál který bylo možno sehnat jen s velkým úsilím. Při přístavbě pomáhal i patronátní zbor. V roce 1954 byla provedena úprava fasády hřiště a cesty.

vedoucí ke hřišti. Ke hřišti bylo vybudováno elektrické vedení. Ještě muselo být pro vesnici udělan. Bude třeba dokončit přístavbu mateřské školy, vybudovat kanalizaci v první ulici od spravy (kopi nice), která se zdáela jen proto, že obyvatelé této ulice nesouhlasili s původním plánem kanalizace. Podle tohoto plánu měla být kanalizace provedena jen do poloviny ulice se směrem směrem k hlavní cestě. Inženýr však již do konce roku 1955 kanalizaci musel vyměřit nepřesně. Bude třeba opravit cestu a položit kanalizaci na horním konci vesnice (u Lodi nice).

Velmi bolavou otázkou naší vesnice je rozbitá cesta přes vesnici. Již v září 1952 se starý MNO usnesl, že cestu je třeba v rámci akce „FM“ rychle opravit. Nebyly však získány technické projekty a navedení štěrku musel být využit jinde. I tato cesta bude třeba rychle opravit.

Bylo by rovněž třeba opravit sokolovnu. Návrh na její opravu dal MNO už v roce 1952, do konce roku 1955 však byla navedena jen část sádk k pokrytí střechy. A tak sokolovna stále chátrá. Zůstává rovněž otevřená otázka zřízení v naší obci obchodního domu a správkářské obuví.

Z několika uvedených příkladů je vidět jak velké úkoly ještě MNO čekají, avšak je třeba říci, že takový kus práce ve zvelebení obce během tak krásné doby nevykonat řádný MNO od osvobození. MNO a obec se v celostátní soutěži umístili na 2. místě (s 2.100 brigádnickými hodinami) a dostali od ONV čestné uznání.

Patrně je podstatné se na bytovou otázku v naší obci. V roce 1955 byla v slosovicích zřízena poslední dřevěná chalupa. Pa-

trila občanů kumovi. Počet obyvatel v Holasovicích se snížil proti roku 1945 asi o třetinu, bylo postaveno několik rodinných domků (postavili si je na příklad občané Švacha, Doběšský, Jan Škner a j.) a přece je bytů nedostatek. Svědčí to o tom, že lidé jsou na bydlení náročnější než byli dříve a že bytová úroveň není stále stoupá.

Úroveň našich občanů stoupá i po jiných stránkách. Dva družstevníci si koupili nová auta. Josef Piš "Pobědu" a Milan Šavař "Jfu". O auta mají podanou žádost i další občané z Holasovic. Je jich celkem 8. V naší vesnici se objevily ledničky, pračky, elektrické sporáky, televizory a nejdokonalejší německé fotoaparáty. Občané si upravují své byty a své domky.

U nás je ovšem mezi občany nespokojenost s určitými věcmi, je to však nespokojenost vyrostlá na základě zvýšené životní úrovně a zvýšených požadavků našich občanů.

Paložení
a vývoj JZS.

Jednou z vynálezů úroda bylo i to, že se učinily různé kroky k socializaci vesnice. Mnozí rolníci s vyšší hektarovou výměrou nebyli spokojeni s uplatňováním třídního hlediska při popisování hospodářského směrného plánu. Většina však s tímto postupem souhlasila. Vychází to i z usnesení MNV (13.10.1949), na které byl hospodářský směrný plán prosazen i přes odhůst předsedy MJSČL, že zemědělci nad 20 ha nebudou s tímto plánem splnit. Jednalo se o to, že míšní slatky nejsou patřeny tak, aby mohl být chosen zvýšený stav dobytka, ačkoliv všem bylo jasné, že právě živočišnou výrobu je třeba zvýšit. Všechny tyto otázky, to je zvýšení rosteinné a především živočišné produkce mohl vy-

(viz také záznam
na str. 41.)

řeší vyšší typ zemědělského hospodaření, hospodařícího na velkých celcích, za dokonalého využití všech mechanizačních prostředků a tím mohlo být JZD.

Na schůzi MNV, konané 22. srpna 1950 v kanceláři MNV sdělil předseda MNV František Pešsuka po projednání stanoveného programu přítomným, že se v Holasovicích usazuje přípravný výbor pro založení JZD. Sdělil přítomným členům MNV, že schůze pokračuje v hostinci občana Larische.

Schůzi v hostinci zahájil zemědělský referent MNV občan Josef Piš. O hlavních rysech JZD promluvil zástupce OVKSČ. Na dotazy o významu JZD odpověděl Ing. Jeseř z Opavy. Na této schůzi se zároveň přihlásilo do JZD 12 občanů a to:

1) František	Pešsuka,	ředitel národní školy	1,92 ha	KSO
2) Josef	Piš,	rolník	4,35 -	KSO
3) Antonín	Král,	rolník	29,67 -	
4) Rudolf	Bryzguna,	rolník	9,50 -	KSO
5) Ludmila	Langfořtová,	rolnice	6, -	
6) Stanislav	Smolice,	rolník	7,26 -	KSO
7) Ladislav	Kožaný,	rolník	7,70 -	
8) Jdeněk	Černošovský,	rolník	9,96 -	
9) Karel	Uraný,	rolník	6, -	
10) Josef	Matýsek,	hostinský	1,85 -	KSO
11) Felix	Preida,	rolník	6, -	
12) František	Borčovský,	ovocník	4 -	KSO

Uvedená výměra zahrnuje pouze pozemky na české straně.

Zakládající listina je v krabici dokumentů psá číslem 15.

Ustavující schůze přípravného výboru JZD se konala 26.8.1950 v kanceláři MNV v Holasovicích v 21. hod. Přítomni byli všichni

ni občané, kteří na schůzi 22. 8. 1950 podepsali, že vstoupí do JZD. Schůze se usnesla, že přípravný výbor bude osmičlenný. Předsedou byl zvolen Josef Piš, místopředsedou Zdeněk Černošovský. Obě funkce přijali. Přípravný výbor byl schválen Okresní družstevní radou ještě v srpnu 1950. Další schůze se konala 13. září v kanceláři MNV. Družstevníci se dohodli, že JZD Holasovice bude prozatím náležet v kanceláři MNV. Ustavem JZD, vzniklého přetvořením zemědělského strojního družstva, jehož působnost byla omezena vlastně jen k provádění výmlatů (mělo 2 soupravy mlátiček), bylo schváleno Okresní družstevní radou v úpravě dne 18. září 1950.

Novému JZD nastal těžký boj za překonání všech překážek. A překážky byly z počátku obrovské. Družstevníci pracovali z počátku úplně zdarma. Velmi těžce se potýkali s polními pracemi. Naše ženy nechodily chodit na družstevní pole pracovat, protože se obávaly, že nedostanou zaplacení. Hlavně starosti měli družstevníci se společným usázením dobytka, pro něž bylo třeba adaptovat nové stáje. Ale oběsnosti družstevníků i části občanů, zvláště členů místní organizace komunistické strany Československa, byly všechny počáteční potíže překonány. Nakonec družstevníci dokázali, že tato forma hospodaření je jedinou možnou formou, která vede k socializaci vesnice.

Tak došlo po prvé v dějinách naší obce k praktickému uskutečnění principu rovnosti. Spravedlivé rozdělení půdy po první pozemkové reformě lze posoudit podle několika čísel.

V Holasovicích pracovalo v roce 1930 na zemědělských usedlostech celkem 114 občanů na celkové ploše 646,1 ha. (Byly to i polnosti v katastrech jiných obcí.) 99 zemědělců, kteří pracovali

na výměře do 10 ha obdělávalo 194,5 ha, t. j. v průměru necelé 2 ha (1,9 ha). Patnáct zemědělců, kteří pracovali na výměře větší než 10 ha obdělávalo 451,9 ha, t. j. v průměru více než 30 ha (30,1 ha). To znamená, že 13% zemědělců s výměrou nad 10 ha obdělávalo více než dvě třetiny půdy a 87% zemědělců s výměrou do 10 ha ani celou jednu třetinu půdy.

U křepky bereme v úvahu, že mnozí z drobných zemědělců měli ještě jiné zaměstnání (i tu je ovšem otázka, zda by je hledali, kdyby měli půdy dostatek), přece je tento nepoměr tak velký, že již není třeba více dodávat. Snad jen ještě to, že sedláci s vyšší hektarovou výměrou měli v obci (obecním zastupitelstvu) vždy většinu, takže mohli usměrňovat politiku obce.

Rady YZD postupně sídlily. Počátkem roku 1951 mělo YZD i s nezemědělci už 41 členů.

30. března 1951 se konala první valná hromada YZD Holasovic, na které bylo zvoleno představenstvo a dozorní rada.

Představenstvo: Josef Piš (předseda), Ladislav Kořaný (místopředseda), Karel Černošický, Ferdinand Kalný, Miroslava Šlechťová, Karel Šmolec.

Dozorní rada: Rudolf Brygula, Josef Švacha, Josefa Šmolcová, Růžena Pišová, Alois Čech, František Borávký.

Představenstvo i dozorní rada byly schváleny družstevním oddělením MNV v Opavě 25. dubna 1951.

Převážná většina polníků ~~rozsoupla~~ do YZD počátkem roku 1953.

MNV se zabýval o práci YZD a všestranně ji podporoval. Staral se o to, aby bylo zajištěno provedení všech polních prací v YZD v agrotechnických lhůtách, o zlepšení plánování a je-

ho kontrolu, o ochraně družstevního majetku a správné rozdělování důchodů, o rozšíření členské základny a výchovu a správné rozmisťování pracovníků podle jejich kvalifikace.

Dne 27. 6. 1952 se MNO na své schůzi rozhodlo, že se postará, aby v obci byla provedena HTÚP (hospodářsko-technická úprava pozemků), jež byla nutná pro JZD, aby se odstranila roztrženosť pozemků JZD, a jež mohla sloužit pro rozšíření členské základny JZD. V zajišťování HTÚP zasáhla výjimečně i místní organizace KDO.

Hospodářsko-technická úprava byla provedena. (Doklady, dokazující správnost a oprávněnost jejího provedení jsou uloženy v archivu JZD.) Družstvo tím bylo posíleno, mělo však stále ještě hodně jiných potřeb. Jednou z nich bylo na příklad to, že JZD, které pracovalo po provedení HTÚP na 370 ha pozemků mělo 192 ha na polském území a hranice byla od 31. 10. do 16. 3. upravena, takže na jmenovaných pozemcích nebylo možno osévat pšeni. Bylo rovněž znemožněno provádění zimních a jarních prací. JZD žádalo o pomoc OV strany, otázka hranic však zůstala nevyřešena.

Hlavním problémem zůstávalo i nadále rozšíření členské základny. Rozšíření členské základny brzdili převážně si zemědělci, kteří získali při rozdělení konfiskovaného majetku nejlepší statky a polnosti a měli i jako funkcionáři zemědělské komise největší vliv na osudu soukromé zemědělské třídy se dosud mimo družstvo. Byli to příslušníci bývalé strany Národní socialistické a příslušníci Čs. strany lidové a Čs. soc. dem. Jak již bylo uvedeno, nejvíce hlasů při volbách získala strana Nár. soc. (v roce 1946). Tato strana měla v obci značný

vliv a vytvořila vlnu s lidovci blok, který byl podporován vět-
ší částí i Soc. dem. To vše je patrné ze složení MKV. Vliv so-
ho všeho se projevval ještě dlouhou dobu.

Nicméně YZD překonávalo překážky a tak se musely projevit
úspěchy, které nejlépe přesvědčovaly osasní zemědělce o vý-
hodách YZD. Mezi mnoha příklady z roku 1951.

Rudolf Brygula odpracoval celkem 473 pracovní jednotky a jeho
žena 477 prac. jednotek. Za svou práci obdrželi celkem 104.579
Kčs ve staré měně. V naturálních obdrželi 17,82 g pšenice,
14,21 g žita, 5,1 g ova, 6,67 g ječmene, 15,35 g brambor, 1.124 lis-
ty mléka, 28,75 kg másla, 310 kg vepřového masa.

Stanislav Smolec odpracoval se svou manželkou 1.200 pracov-
ních jednotek. Za svou práci dostali celkem 117.641,47 Kčs.

V naturálních obdrželi 24,05 g pšenice, 18,63 g žita, 8 g ova,
13 g ječmene, 20 g brambor, 1.200 l. mléka, 28,75 kg másla,
315 kg vepřového masa.

V roce 1952 obdržel Janek Černošský 75.902 Kčs a v na-
turalích 5,9 g pšenice, 5,9 g žita, 5 g ječmene, 2,5 g ova,
567 litrů mléka, 21,75 kg másla a 180 kg masa v živé váze.
Takových příkladů by bylo možno uvést celou řadu.

Zemědělci přestávali mít náčiny k pokračování na so, že druž-
stevníci nechávají na poli reparát pluhů. Pro jiné úspěchy
se zapomělo i na so, že v prvním roce svého hospodaření
muselo YZD zaplatit řepu.

Rok 1953 se stal, možno-li tak říci, rokem přelomu. Od
počátku roku 1953 začali v YZD hospodářit téměř všichni
zemědělci z Holasovic. Družstvo mělo celkem 71 členů.

Na výroční schůzi družstevníků 28.2.1953 bylo při-

celkem 60 družstevníků a 78 hostů, členů okolních
JZD, zásmrců MNV, ONV, KNV, OTK, STS a j.

Na členské schůzi byl mimo jiné schválen celoroční plán na
rok 1953, doplněno představenstvo a revizní komise. Byly poro-
ně členy závažky a vyhlášena výzva k soustředění. Předsedou
byl znovu zvolen Josef Piš.

Nejdůležitější částí schůze bylo vyhodnocení a odměňování
krajského výšpe a okresních výšpů v našem kraji. JZD Ho-
lasovice se za rok 1952 umístilo na prvním místě v kraji
a na pátém místě v republice. (Viz krabice dokumentů č. 16-18a, 28.)

V roce 1953 začalo naše JZD pracovat podle nových sta-
nov, přijatých v únoru 1953 prvním celostátním řádem JZD.

Další výroční členská schůze JZD Holasovice se konala
11. února 1954. Tato, již čtvrtá družstevní členská schůze hod-
notila práci za rok 1953. Družstevní výšpe v uplynulém
roce nové úkoly a problémy osušením úrodných zemědělců
do JZD, kteří se z neznalosti stanov a domácího provozní-
ho řádu dopouštěli častých hrubých chyb. Mnozí družstevníci
nepracovali tak poctivě a svědomitě jak toho bylo třeba, mno-
zí družstevníci porušovali družstevní nářadí. Nedostatkem by-
lo rovněž to, že družstevníci docházeli nepravdělně a nepo-
sne na členské schůze, jichž bylo celkem 12.

V roce 1953 bylo JZD postřeno slintavkou a kroupováním,
což způsobilo, že národní dodávky byly splněny jen s největ-
šími obtížemi. Hrošchy JZD v tomto roce se projevíly
mimo jiné i v tom, že byly vystavěny dva kurmisy, pro-
vedena adaptace veřána v č. 49 u obce Josefa Delnera,
provedena oprava stroje a nářadí, líheň kuřas, ve skla-

(Viz krabice dokum-
mentů č. 19-21.)

dišší obilí byl přízen výsah. Družstvo zakoupilo další traktor, celkem již třetí a další dvě vlečky. Ve stáji bylo instalováno nové napájecí zařízení a zařízení pro vývoz hnoje. U družstevníka Aloise Schreiera byl adaptací stodoly přizpůsoben kurník.

(viz krabice dokumentů č. 15-26)

Celoroční práci hodně pomohly našemu družstvu misijní ženy. Předsedou byl znovu zvolen Josef Piš.

Na sklonku roku zahynul tragicky družstevník František Kaler (ročník 1928). František Kaler odvážel traktorem nalozit vlečky. K nehodě došlo v Horním Benešově a to patrně s tím. Traktorista se snažil přemástit jízdu s kopce do Benešova. Brzda na vlečce mu však selhala nebo vůbec nefungovala a traktor nebyl s to celou silou na předovalelé silnici udržet. Vlečka otočila traktor napříč silnici a v tom okamžiku patrně vyskočil nebo spadl traktorista František Kaler právě mezi traktor a vlečku. To vše je osvědčeno i fotografií, která je v krabici dokumentů pod číslem 22.

V roce 1953 (1.6.1953) předaly ČPPS našemu JZD k užívání hospodářské budovy, část houževnaté dobyka a polnosti (33 ha) národního statku (bývalý velkostatek L. Slavíčka) v Hlásovicích. Pole národního statku obdělávali družstevníci již od jara. V obydlené budově si JZD přidilo své kanceláře. Bylo rovněž umožněno definitivní společné usídlení všech dobrostka.

Práce za rok 1954 byla hodnocena na 5. družstevní výroční členské schůzi 5.2.1955.

Národní dodatky byly za rok 1954 všechny splněny. Po stránce finanční byl celoroční plán splněn, nebyl však splněn po stránce výroby. Nedodávky byly často způsobovány špatnou

organizaci práce a mnohdy poklesem pracovní morálky. Jádro pracovníků však pracovalo velmi dobře. Předseda YZD vyzdvihl zvláště příkladnou práci dřevěservníka Josefa Šerbera a Jdečka Černošskéhoho.

Dřívěstvo adaptovalo mnohé hospodářské budovy, mnoho nových hospodářských objektů bylo postaveno. Pro potřeby dřívěstva byla postavena (za pomoci oddělu kpaně) nová mostní váha. V živčišné výrobě bylo toho roku zapomenáno větší hynutí selas a selas.

Výkup obilovin byl splněn 31. srpna.

O žních postalo naše YZD nešťosí; vyhořela „Černá šopa“. Dřívěstem vznikla obrovská škoda, protože „Černá šopa“ byla plná ječmene. Zajímavé je, že se to stalo v předvečer okresní spartakiády, která se konala v Holasovicích následujícího dne. Mění vyloučeno, že tu nebylo spjišší. Ohořel vyhořel „Černé šopy“ je na fotografii v krabici dokumentů pod č. 23-24. Někteří dřívěsníci navštvovali dřívěsní školu práce, účast však byla nedostatečnící.

V roce 1955 se naše YZD úspěšně vypořádalo se všemi úkoly tohoto roku, i když někdy jen s velikými potížemi. To platí na příklad o žních, kdy bylo velmi špatné počasí. Mezi YZD a STS vznikly toho roku určité nesrovnalosti, které rovněž nepřispěly k úspěšnému zakončení žni. YZD si však poradilo ve žních samo, bez brigádníků z města a G.G. splnilo svou povinnost vůči státu, když splnilo všechny dodatky na 100%. V dodávce některých produktů (ve vepřovém masě, cukrovce, dřívěži, vajíčkách) je naše obec v popředí všech v opavském okrese.

V roce 1955 proběhla v zimě družstevní škola práce, účast však nebyla dostatečná. Některé své členy poslalo JZD do speciálních kursů. Drůbežářských kursů v Přemyslovicích na moravě se zúčastnily občanky: Anna Schreierová, Anna Matysková a Miluše Kleinová. Jednoroční mistrůvskou drůbežářskou školu navštěvovala Dana Kořiszková. Její matka Jaroslava Kořiszková se velmi dobře starala o liheň kuřat a naši občané měli možnost vidět ji i s jejími svěřenci na filmovém sjezdu.

V roce 1955 postavilo JZD 25 „A“ bud. Další „A“ budy hodlá JZD postavit v příštím roce. Tyto budy pomohly družstvu snížit hygieničku selat z osmi na 1,6 %.

JZD zlepšuje také chov skotu a so sím, že provádí stálou kontrolu užiskovosti a pokračuje k výměně špatných kusů.

V tomto roce JZD zakoupilo na aukčním trhu 6 krav a jalovic. V roce 1955 slíbili družstevníci dodat na vánoční trh 1500 vykrmených kuřat.

Práci našich družstevníků ocenil ONV sím, že musel z nich vyjmenovat. Byli to sice družstevníci a družstevnice: Adéla Kořiszková, Josef Šerber, Jitka Kořanová, Františka Brančová, Anna Schreierová (č. 26), Jitka Černochovej, Leonhard Brůž, Ladislav Kořaný. Vyjmenovaných bylo celkem 28, z toho 8 z Holasovic, t. j. plněl 28%. Anna Schreierová byla KNV vyjmenována v Hradci u Olomouci odznakem vzorné pracovníce a dostala peněžitou odměnu. Vyšší pracovní jednotky:

1951	1952	1953	1954	1954
96 Kčs (stará měna)	127 Kčs (stará měna)	22 Kčs (nová měna)	21,60 Kčs	25 Kčs

Přehledná tabulka stavu zemědělského zvířectva.

	1930	1932	1933	1934	1945	1954	1955
Slípice, kohouti, kuřata z toho YLD	2.639				1.310	4.168 2.184	2.897 1.306
Kury, kachny, krůty	1.086				845		143
Orce, berani, jehňata z toho YLD					11	40 33	46 35
Kozy a kozi (a ovčáky)	150	56	142	133	407		116
Prasata z toho YLD	453		377	440	172	703 612	784 696
Plemenní prasnice a prasničky	23		32	47		65	63
Plemenní kance } = z celk. } státní majetk.	0		0	0		2	2
Skot z toho YLD	449		475	436	229	423 402	421 401
Krávy (z celk. státního skotu) z toho YLD	292		306	295		199 181	195 178
Koně a hřebata z toho YLD	82		84	90	84	43 38	43 38
Klisky (= z celk. stavu) z toho YLD	38		25	44		12 12	18 15
Včelstva					44	35	

Soupis zvířectva byl prováděn ke všem datům: 24.5.1930; 1.1.1933; 1.1.1934; 1.7.1945; 1.10.1954; 1.1.1955.

Je třeba uvěřit, že stav v rubrice "1955" je uváděn k 1.1.1955, to znamená ke datu, kdy YLD dodává velmi mnoho

na předvánoční trh. Plemenné prasnice a kancei patří všem-
ny YZS. YZS zavedlo v naší obci plemenný chov prasat a
slapie. Z tabulky vyplývá, že prasat se chová v naší obci
více než jednou tisíc než na příklad v roce 1933. Svě-
čí to také o zvýšení spotřeby nepřevážného masa. Z tabulky však
také vyplývá, že krav se dosud chová mnohem méně než za
první republiky. A protože to ještě není ojedinělý jev, je nám
vidět, proč ještě nemohlo dojít ke zlevnění cen masa. Z uve-
deného příkladu je však také vidět, jak neopodstatněné bylo
tvrzení některých našich zemědělců, že stavy dobytka nelze
zvýšit, protože místní pastvy pro to nejsou zařízeny.
Mnohdy je sama skutečnost, že ne nejmenší stáje se před vá-
lkou chovaly mnohem více hovězího dobytka. V posledních lé-
tech podstatně poklesl v naší obci počet koz.

Již před 2. světovou válkou byla v naší obci poměrně do-
brá osvětová činnost. Mu ni pak navazovali naši osvět-
ní pracovníci po 2. světové válce. Od osvobození bylo pro-
vedeno velmi mnoho oslav, přednášek a různých proslav.
V oblasti divadelní nedosáhly Holasovice žádné předvá-
lečné úrovně. V roce 1931 bylo na příklad sehráno 16
divadelních her, v roce 1932 6 divadelních her a v roce
1933 11 divadelních her. Výběr her byl však, hlavně poz-
ději, mnohem lepší než před válkou. Největší zásluhu o osvě-
tovou činnost, hlavně o činnost divadelní, měli členové sokola.
V prvních třech letech po válce byly sehrány čtyři diva-
delní hry: Chaloupky pod horami, Tři proutci, Perle pan-
ny Serafinky, Vinice. První z nich byla celkem plyšná

Osvětová
činnost.

Ochotnické
divadlo

operetka. Nejvíce se líbily „Perly nannu Serafinky“, které nacvičil občan Leo Freiherr. Hrály se celkem pěkně a našli se lidé, kteří navštívili všech pět představení. Při jejich nacvičování pomohlo hodně to, že v Holasovicích existoval malý pěvecký sbor, vedený L. Freiherrem, který tvořil jádro a oporu divadelního sboru.

V roce 1948 nacvičil občan Freiherr Jiříškova „Lucernu“. Pak začali naši ochotníci nacvičovat Jiříškova „Otce“, po odchodu režiséra L. Freihera však ochotníci přestali hru nacvičovat. Pak byla v divadelní činnosti asi dvouletá přestávka. Až v roce 1950 se našich ochotníků ujal Bohuslav Kuzník, bývalý řídící učitel z Nepelachovic, který tehdy učil v Holasovicích. Nacvičil s našimi ochotníky „Mordovan roku“, se kterou šli ochotníci z Holasovic v březnu 1950 do okresní soutěže. Závěrečné kolo soutěže bylo v Holasovicích. Zúčastnili se kromě našich ochotníků z Horního Benešova, kteří uvedli drámy „Strásky s čertem“, ochotníci z Bohučovic, kteří hráli soudskou hru „Lest zamilovaných“ a ochotníci z Olče, kteří zahráli „Kosi mléka“. Naši ochotníci získali druhé místo za Bohučovicemi.

V zimě 1952 sehráli naši ochotníci s neúnavným úspěchem divadelní hru Stroupežnického „Naši furianti“. Hra se tehdy uváděla úkerně a po každé bylo pět set sedmdesát diváků vyprodáno.

Na podzim 1953 sehráli ochotníci z Holasovic pod vedením Boh. Kuzníka komedii Aloise Jiříška „M. G. Redigová“ a na jaře 1954 pod vedením Karla Svandý divadelní hru „Lumpaci Vagabundus“.

V roce 1954 naevičovali naši ochotníci opět pod vedením Boh. Kužníka Tylovu „Krušnohorské haviře“. Tato divadelní hra však v Holasovicích naevičena nebyla. Jejího uvedení v Nepelachovicích, pod vedením stejného režiséra se zúčastnil Bohumír Šehner, který hrál s úspěchem jednu z hlavních postav.

V roce 1955 (v dubnu) uvedli ochotníci z Holasovic, tentokrát zase pod vedením Karla Švandy Šambergovu „Palackého úřad č. 27“ a v prosinci téhož roku pod vedením Boh. Kužníka Čapkovu „Masku“. Byla to nejlépe zahraná „Maska“ v našem okrese.

Kromě toho se hráli v naší obci několik představení cizí ochotníci nebo vesnická divadla. V roce 1954 se hráli ochotníci ze Slavkova v naší sokolovně Vrchlického „Noc na Karlštejně“. Ochotníci ze Stěbořic uvedli Tylovu hru „Pani Mariánka, maska pluku“. Místní „Jednota“ uvedla v roce 1955 Molièrova „Chudáka manžela“. Byl rovněž uveden Tajovského „Ženský zákon“. Žáci osmileté střední školy z Nepelachovic se hráli v sokolovně hru „Dělníka a sedláka“ a jednu Šelíkovu hru s družstevní problematikou. Diskuse se po představení zúčastnil sám autor Šelík.

Velikým štěstím osudy na naší vesnici je biograf. V Holasovicích byl biograf už v roce 1931. Musel však být v roce 1933 pro nezájem (vyplyvající z nedostatku materiálních prostředků) obecní správa zavřen. Dosti těsně před okupací přidal „Sokol“ znovu kino, tentokrát už zrukové.

Kino

Pa okupace v Holasovicích kino nebylo, bylo zřízeno až po osvobození. Kino nyní předvádí dva filmy týdně (kromě děsivých představení), to znamená, že za rok překročí počet představení číslo 200 (dvěset), což se vůbec nedá srovnat na příklad s rokem 1931, kdy bylo 49 filmových představení nebo s rokem 1933, kdy bylo pouze 10 představení. Nedá se srovnat ani s pozdějším obdobím funkčního kina, které uvádělo svůj program dvakrát týdně a to ještě ne každý týden.

V Holasovicích by bylo po stránce kulturní a společenské třeba ještě mnohé a mnohé udělat. Bylo by třeba zřídit aspoň malý pěvecký sbor (činnosť pěveckého sboru rozvíjel před svým odchodem z Holasovic poměrně úspěšně sbor Les Freier) a oživit znovu činnosť loutkového divadla, jehož činnosť několik let po osvobození úspěšně rozvíjeli sokolští dorostenci.

A zřejmě ještě přehled počtu samičních zábav.

1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955
7	11	10	10	9	12	9

VOK

Květná obecní knihovna byla v Holasovicích založena po první světové válce (přesné datum založení není známo). Knihovna byla ve škole. V obci byla ještě jedna veřejná knihovna, která patřila Sokolům. Obecní knihovna byla věnována velmi malá pozornost. Je to vidět i z toho, že Spolková sokolská knihovna měla přibližně jednou tolik svazků než knihovna obecní. To se přirozeně odrazilo i v počtu

členů a v počtu výpůjček. V roce 1934 (knihovnicí byla tehdy učitelka Švejdová) bylo vyprůjčeno jen 631 knih. Obecní knihovna byla asi v roce 1936 sloučena s knihovnou sokolskou v jednu obecní knihovnu. Sokolské knihy sice i nadále patřily Sokolům, byly však v jedné místnosti (ve škole v Holasovicích) a půjčoval je jeden knihovník. Knihovna měla před okupací asi 1.530 svazků. Až do čísla 1.000 to byly knihy sokolské, ostatní obecní.

Po okupaci byly knihy na hromadě na školní půdě. Část knihy zničili Němci, část si rozebrali místní občané, z nichž mnozí knihy po osvobození měli knihovně.

Po okupaci zbyly celkem 544 knihy, z toho 229 knih sokolských a 315 knih obecních. Škoda na knihách činila 11.178 Kčs, škoda na zařízení 1.200 Kčs.

Brzy po osvobození začala knihovna znovu půjčovat. Byla umístěna zase ve škole v Holasovicích. První knihovnicí byla učitelka mateřské školy Marie Faferková. V činnosti v prvních dvou poválečných letech není podrobnějších záznamů. Není proto možné uvést přesná data o činnosti knihovny v té době. Vcelku lze říci, že knihovna se dost rychle rozrůstala a to hlavně díky ministerstvu informací a osvěty, Slezskému studijnímu ústavu, JSDZ a různým jiným institucím, které pomáhaly rozšiřovat pohraničním knihovnám jejich knižní fond.

21. 12. 1946 se MNO na své schůzi wonesle příděl knihovny v domě č. 18 (domek občana Piše, v němž se narodil Pavel Křížkovský) po úpravě místnosti a pro knihovníka stanovil roční odměnu 1.200 Kčs. Na základě tohoto usne-

seni byla knihovna v roce 1947 přestěhována do prvního poschodí jmenovaného domu. Místnosti měly být podle usnesení MNV upraveny. Nicméně domek chátral a MNV se po několik let nepostaral ani o řádné osvětlení a vytápění knihovny v zimovní době. Situace se v podstatě až do konce roku 1955 neměnila. MNV rovněž nijak nespěchal s vyplácením dotace na nákup a naplnění knih. V létě 1947 se stal knihovníkem občan Jiří Hřivnáč, který byl knihovníkem až do srpna 1950.

Předsedou první knihovní rady, která byla usazena někdy v roce 1948, byl občan Josef Jalvas. Členy byli: Alois Kavan (pokladník) a Miloslav Weiss (jednatel).

21. 4. 1949 byla knihovní rada (dále jen KR) na schůzi KR doplněna dvěma členy: Karlem Brauncem a Věrou Stavařovou. Novým předsedou KR byl zvolen Emanuel Schneider. Jos. Jalvas se své funkce vzdal pro nedostatek času. 8. srpna¹⁹⁵⁰ se stal na schůzi KR novým jednatelem mistr Miloslav Weiss Jan Kavan a členem mistr Věry Stavařové Jarmila Kirschnerová. Ostatní členové pracovali nadále ve svých funkcích.

Novým knihovníkem za Jiřího Hřivnáče, který odcházel na studia do Říma se stal Lubomír Javorník.

Knihovní rada se scházela tehdy, když toho vyžadovala potřeba zajištění plynulého chodu knihovny. V červnu 1950 byla MNV schválena knihovnická úderka: Jarmila Kirschnerová, Leo Freiber (mladší) a J. Schreier (mladší) č. 123.

V roce 1948 byl připsán nový přírůstekový, štenářský a listkový seznam. Knihovna byla očištěna od brakové litera-

luny (Červená knihovna a.s.p.), všechny knihy byly zabaleny a oškrabovány, drobnější vady na knihách byly opraveny, ostatní rozbité knihy byly dány do vady.

Jedna místnost byla vybudována a upravena jako čítárna. Všechny tyto práce si vyžádaly více než 200 brigádnických hodin. Knihovníkovi pomáhali mnozí z holšovické mládeže: Jan Kaván, Jaroslav Stavař, Věs Šopík a mnozí jiní.

V roce 1949 se knihovník p. Hřivnáč účastnil státního čtyřměsíčního knihovnického kursu v Raškovicích. Přednášel pak v knihovnických kurzech na okrese o katalogizaci knih. Byl také odměněn okresním knihovnickým inspektorem za práci pro VOK Hlasovice knihami.

Velká akce knihovny byla prováděna dále v letech 1951-1952. Byla tendence vyřazovat nejen knihy bezcenné, ale i méně hodnotné. Často byly vyřazovány knihy ideově nepřijatelné (Ruběš, Rubinštejn, Tever, Pravda, Podlinská, Merimee, Karolenko, Dostojevskij, Raymond, Cooper, Vělička, A.C. Nor a jiné). Knihy byly vyřazovány na příkaz okresního knihovnického inspektora. Pořádějí byly některé z nich jako nově vydané pro knihovnu znovu zakoupeny. (na př. A.C. Nor.) Tak bylo v seznamu quasi do konce roku 1952 zaznamenáno celkem 409 svazků vyřazených knih, z nichž mnohé mohly v rukou schopného knihovníka být plasným pomocníkem při vzdělávání našeho občanstva, zvláště staršího. Nemůžeme známo, kdo ^(na vyšších místech) k podobným akcím dával pokyny, v každém případě to však svědčí o nevzdělanosti a politické

krátkoprakosti nečinných činitelů.

Knihovna uspořádala v těchto letech několik čtenářských besed a výstavek knih.

za období 1952-1954 a první čtvrtletí 1955 není o činnosti knihovny přesných zpráv. Knihovníkem byl v této době jeden čs. Jindřich Právník. Půjčovalo se sice, nedotýkala se však řádně půjčovní doba, nevedly se zápisy a knihovna byla málo propagována.

Řádně a pravidelně se zase začalo půjčovat v dubnu 1955, kdy byl ustanoven knihovníkem občan Kuča.

Uvedená tabulka ukazuje aspoň v základních rysech vývoj knihovny.

Rok	Knih celkem	z toho mač.	z toho pro mládež	Čtenářů celkem	z toho dospělých	z toho mládež	Výpůjčky celkem	Obyvatel v obci	Pozn.
1934	1530	-	-	-	-	-	631	-	Počet knih je z r. 1936.
1945	544	-	-	-	-	-	-	-	
1946	692	-	-	-	-	-	-	-	
1947	740	66	113	67	-	-	336	840	
1948	920	-	-	78	-	více než polovina	1469	-	
1949	1014	196	153	108	51	57	2032	-	
1950	1085	223	162	114	62	52	1577	783	
1951	1125	250	175	89	59	30	1705	755	
1952	1084	-	-	61	-	-	940	-	zprávy neúplné
1953	-	-	-	-	-	-	-	-	} není zpráv
1954	-	-	-	-	-	-	-	-	
1955	1331	-	-	81	40	40	1151	-	

V poválečných letech se nejvíce čelo v měsíci listopadu, prosinci, lednu a únoru. Počet výpůjček sice proši období první republiky vrostl v průměru asi třikrát, nicméně knihovna s tím spokojena být nemůže a musí získávat stále nové členáře, zvláště z řad mládeže.

Od roku 1949 je výpůjčovní místnost veřejně přístupná i s knihami státní knihovny, které si občané mohou půjčovat.

Brzy po osvobození byla v hostinci Josefa Masýska (dříve Černý) založena mládežnická organizace SČM (Svaz české mládeže). Jejím prvním předsedou byl Jan Kořán. Skupina SČM sice měla hodně členů, brzy se však rozpadla. Stalo se to hlavně tím, že svou činnost obnovil v Holasovicích „Sokol“, který měl v naší obci starou a poměrně silnou tradici, takže členové SČM přišli většinou do Sokola.

Organizace mládeže.

Činnost „Svazu“ byla obnovena až v březnu 1950. Až do srpna 1950 pracovali holasovičtí mládežníci spolu s nepelchovskými v jedné skupině. Skupina se scházela v hostinci Jos. Masýska a jejím předsedou byl Vladimír Fojšik z Nepelchovic. V srpnu 1950 se skupina rozdělila na dvě samostatné organizace. Předsedou skupiny ČSM Holasovice, která měla více než 30 členů se stal Lubomír Javorník a po výměně schůzi v roce 1951 Jaromír Černošský. Po Jaromírovi Černošském byl předsedou skupiny ČSM František Koříška a po jeho odchodu na vojnu Bratěmír Frenzl. Skupina trpěla, hlavně ve svých počátcích, generační ne-

moci - schůzováním. Zapojovala se do kulturního života obce, její hlavní zásluhy jsou však v upravení našeho YZB, pro které skupina odpracovala bezplatně a nepříšně stovky brigádnických hodin. Rada MNV svou činnost také vysoce oceňovala.

V poledních letech se ČSM v obci výrazně neprojevovat.

Rada žen. Československý svaz žen byl v naší obci založen v roce 1952. Jeho první předsedkyní byla občanka Bartošová, po ní pak od roku 1954 občanka Škroblová. V tomto roce byl Československý svaz žen přejmenován na Radu žen (dále jen RŽ). RŽ patří v naší obci mezi složky nejaktivnější. V mnoha věcech dovedou naše ženy předstít i zahanbit naše muže. Jejich práce je drobnější, ale často velmi obtížná a dosýká se všech stránek života v naší obci. Ženy diskutují na svých schůzích o postavení ženy v nás a v kapitalistických státech, jsou iniciátory dobré zábavy (oslav y MDŽ, MDD), pečují o činnost a řádný chod distribuce, starají se o činnost obce, zapojují u vyšších orgánů při různých náších občanech. Ženy si často všimly neuklizeného nářadí STS dříve než muži. Kurs žití, kterého se zúčastnilo v roce 1952 dvacet pět žen, a který pokračoval i v dalších letech, byl rovněž akcí RŽ. Rada žen se postarala o zřízení školky svačků k čištění a praní a o zřízení mateřské školy s celodenním provozem. Hlavní zásluha našich žen při výstavbě naší vesnice však spočívá v jejich každodenní pomoci YZB, hlavně o žních a při podzimních pracích. Naše ženy byly jedny z prvních, které

(viz krabice dokum.
mentů č. 31.)

pracovaly brigádnicky při adaptaci nového družstevního kra-
jina. Byly také hlavními a nejspolehlivějšími pracovníky
adaptaci mateřské školy. Za sluhou RŽ se osmnaet žen naší
obce stalo členkami ŽLD. Dříve pracovaly (až do roku 1955) jako
brigádnice.

Ke které naše ženy se zúčastnily různých zájezdů. (Na př.
do Hradce.) Občanka Barsošová a Kořistková byly za od-
měnu v Praze. Na zájezd v Praze byla rovněž občanka
Šimečková. Občanka Šmolková byla za dobrou práci poz-
vána k předsedovi MNV.

Rada žen je svou prací spolehlivým pomocníkem a oporou
MNV.

Hasičská jednotka měla v Holasovicích dobrou tradici i před
druhou světovou válkou. Tenkrát více či méně soustřeďila
s německými „Feierwehren“, kteří měli od roku 1933 zbroji-
ci vedle mlýnské srubky u mlýna.

M. J. P. O.

Po osvobození (za okupace byla Hasičská jednotka samozřejmě roz-
puštěna) se členové jednoty ihned chopili práce. Měli ně-
kolikrát možnost s větší či menším úspěchem zasáhnout
při požárech. Poprvé po osvobození zasahovali při požáru ve
velkostatecké obci Hlavčinka, kde blesk zapálil chlévy. Na-
prstí pohotovosti a rychlému zásahu zabránila nejednot-
nost hadicových hlav. Při požáru ve Skrochovicích jim
nechytla stříkačka. Naši požárníci pomáhali hasit i jeden
požár na polské straně.

V roce 1953 se naši požárníci zasloužili o izolaci okolních

domů při požáru dřevěných šopů. Hlasili rovněž požár u občana Viktora Schreiera u Replachovicích a u občana Fojtíka.

Organizačně se slavičská jednotka mnoho neměnila. V roce 1950 se místo odstupujícího občana Antonína Ochvata stal starostou jednoty Jan Klaváček, její dlouholetý pokladník, který je starostou jednoty dodnes. Zesava výboru se podstatně neměnila.

Na jaře 1953 dostala slavičská jednotka nový organizační řád a přijala nový název: Místní jednotka požární ochrany v Slavičovicích (dále jen MYPO).

V posledních letech došlo ke značnému oživení činnosti MYPO. Přispělo k tomu ke značnému míře zapojení žáků a dorostenců v MYPO.

V roce 1953 se MYPO zúčastnila celostátní soutěže třemi družstvy: žáky, dorostenci a muži. Žáci a dorostenci se v 1. kole (v okrsku) ve Velkých Hošticích umístili na prvním místě. Mužům selhala sňkačka a byli proto hodnoceni jako poslední. Byli však jediným mužstvem v okrsku, a proto se dostali do okresního kola. Ale i samy jim sňkačka selhala a byli znovu hodnoceni jako poslední. Žáci se v okrese umístili na pátém a dorostenci na třetím místě. Soutěž odhalila jednu velkou slabinu našich požárníků, nespolehlivou sňkačku. Požárníci se poučili a dali ji okamžitě do opravy.

MYPO se zapojuje do práce v obci i jinak. Její členové konali prohlídky domů (komínů a studní) a činili preventivní opatření k odstranění nebezpečí požárů a zajištění

hygieny v obci. Zúčastňovali se rovněž shřem železného šro-
tu a žhových prací v JZD. V roce 1953 na příklad místo
pěti set pracovních hodin, ke kterým se zavázali, odpracovali
ve žhových pracích a při výmlatku celkem 1920 hodin.

Velmi záslužnou činností MJO je organizace a vedení žho-
vých hlídek.

V roce 1953 byla znovu omítnuta požární přojnice; adap-
tace umistěny byly provedeny již dříve. Zbývá ještě opravit
něž, která hrozí sesutím.

Na jaře 1953 opustil jednoho jedné z jejich zakladatelů
a nejzasloužilejších členů bratr Emil Pravař.

Mateřská škola byla po osvobození znovu otevřena 3. září
1945 v budově národní školy, kde byla již před okupací. Ře-
ditelkou mateřské školy se stala Marie Faberková, která pů-
sobila v Holasovicích již před okupací od 1.9.1931 až do
roku 1938. Vrátila se v roce 1945 z Jilemnice.

Práce v mateřské škole byla poměrně těžká, protože náby-
tek a pomůcky se z větší části rozhrácely, byly patrně
rozkradeny. Zařízení bylo proto provizorní. Pro 46 dětí byly
na příklad jen 4 stoly. V roce 1946 zakoupil MNO 30
řidliček a nejméně 10 zaměstnávací pomůcky a sčlovýchov-
né nářadí (švédská lavice, žíněnka, houpačka). V tomto
roce dal MNO do mateřské školy novou podlahu; v roce
1952 byla položena podlaha i do šatny. Do šatny pořídil
MNO také nové linoleum.

Pa první republiky byly v Holasovicích (od dubna 1933) dvě

Mateřská
škola.

mateřské školy. Mateřská škola umístěná v národní škole měla jen jednu misi. (Druhá mateřská škola byla umístěna v obecním domě u nádraží). Po osvobození byla připravena jen jedna mateřská škola, měla však tři mise: časnu, hernu a místnost, kde děti spí. Kapacitou se sice nová mateřská škola oběma starším mateřským školám vyrovnala, nemohla však sá-
čís zvýšeným požadavkům obce. Hodně matek bylo zaměstnáno v JZS a bylo třeba povolit je starosti o jejich děti na celý den. Bylo třeba školu rozšířit. K tomu došlo až v roce 1955, v létě a na podzim, když občané začali z iniciativy MNO a RZ stavět přístavek k národní škole, určený pro mateřskou školu. Přístavek nebyl v roce 1955 pro nedostatek materiálu dokončen. (Viz krabice dokumentů č. 11.)

V roce 1954 odešla z mateřské školy do Ostravy Marie Fafertová. Od té doby působí na jejím místě Ludmila Krejmenová.

Tělovýchova.

Sokol.

[T.j. Sokol slavonský byl založen v roce 1919; ustanoviteli sdružili se konala 5. října 1919.]

[T.j. Sokol slavonský měl pobožku v Kamenici, která byla založena 24. 1. 1929.]

[V roce 1936 měla T.j. Sokol slavonský 83 členů (53 mužů a 30 žen). Pobožka v Kamenici měla 23 členů (15 mužů a 8 žen).]

Za první republiky byl Sokol v naší obci velmi silnou organizací. ^(viz K 57) Kromě tělocvičné činnosti vyvíjel i činnost osvětovou. Sokolu patřilo i zounkové kino, které bylo umístěno v sále hostince Rudolfa Larische. Knihy v obecní knihovně patřily rovněž z větší části Sokolu. (Až do čísla 1000.) Nebylo by však správné domnívat se, že svou práci dělal v Kolárovičích jen Sokol. Podle zápisů ve staré kronice byla v organizaci tělocvičné i osvětové činnosti stejně aktivní dělnická tělocvičná jednota (DŮJ), která měla v Kolárovičích jen o něco málo méně členů než Sokol. U DŮJ měla své vlastní jeviště a divadelní rekvizity a tělocvičné nářadí. Její činnost však nebyla tak silná jako činnost Sokola,

iměna v letech krise. Je to pochopitelné, protože v řadách
byli převážně dělníci a zaměstnanci.

Do dva cvičenci z Holasovic cvičili v Orle na neplachost-
kové faře.

Na okupaci se samozřejmě necvičilo a ani jiná činnost se
neprováděla. Sokolský majetek se, až na sčítací nářadí, "prosrácel"
mezi členstvem a vrátil se sokolu až po osvobození. Omuvání našich "němců" bylo téměř vždy bez-
výsledné. Ani za okupace, po zákazu činnosti sokola
nepřevládalo vnější pnutí mezi jeho členy. I to napro-
stě přetrvalo národnostní úslak fašistů.

[Poslední výborová
schůze před okupací
se konala 8.9.1938.]

V roce 1945 zahájil sokol činnost za několik týdnů
po osvobození. Jeho založení přispělo nepřímo k rozpadu
ČSM (křesťanské mládeže), jehož členové přestoupili do sokola.

[Cvičení se začalo v
srpnu 1945.]

Prvním starostou sokola byl ansovin Stavař, prvním náčel-
níkem Jan Frank, vzdělávacím František Pěšuka.

[Pobočka v kamenci
nebyla obnovena,
18 členů soka poboč-
ky přestoupilo do
Holasovic.]

Klad po sčítací i divadelní činnosti byl po okupaci
veliký. Od počátku cvičily všechny složky: žáci, žáky-
ně, dorostenci, dorostenky, muži i ženy. Cvičilo se v sále
hosince Rudolfa Larische. Část poškozeného nářadí byla
objevena v obci, něco "překala" jednosa z vyhořelých sčít-
cích z Opavy a zbytek byl nahrazen náčiním jiným.

[Prvním místopředsou
byl Jan Strimád,
náčelníkem armila Jan-
dová. Členy prvního
výboru byli: Gabriel
Javorník, Viktor Schre-
ier, Marie Fajerková,
Alois Kavan, J. Koneš-
ková, J. Frenzel, An-
druška Ochvatná, Alois
Schreier, Ant. Slansel,
Jan Vincourek, Josef
Galvas, Josef Ondráček.]

Mimo jiné se na příklad používal pro přeskoky po velmi
dlouhou dobu dlouhý úzký stůl. V létě se začala prová-
dět i lehká atletika. (Dříve byl sokol orientován výhradně
na gymnastiku.) Činnost rozšířel i dorostenecký zábornický
stůl. Jednosa si vychovávala i své vlastní cvičitele a zá-
borníky, které posílala do pomahatelských, cvičitelských a

[V roce 1947 a 1948
pracoval velmi in-
tensivně dohodou
ka samospráva.]

[Přivodil plánovat
Sokol sávkou sde-
cičny na pozemku
Stanišova Smolce
(c.) i pozemek vedle
pádrasti, za domky
c.]

[Přivodil majitel velko-
stáský Sokol přivod-
ně polovinu volárny
ke příměti sdecičny
přonajal na 25 let
za roční poplatek 50,-
Kč. (v. zápis z Valné
hromady, konané 9.
února 1944.) Sokol
byla ponechána mož-
nost domluvit se po
25 letech s majitelem
o odkoupení budovy.
Později majitel budo-
vu Sokol daroval.]

[Pracovní povinnost
musí být 100hod.
a prac. povinnost jen
50 hodin.]

[V roce 1948 měl Sokol
v sdecičny 110 členů,
41 mužů a 39 žen.]

travostniokijeh kursů. Pokud byly v prvních letech po osvobození uvedeny nějaké divadelní hry, měl o to hlavní zásluhu Sokol. Sokolští dospělci v vlastní iniciativě vybudovali jeviště pro lounskou divadlo a po několika letech na něm úspěšně provozovali činnost. V době, kdy začínali lounkáři, byl Sokol nucen přenést svou činnost do sálu hospince Jos. Matýska, protože v síle hospince Rudolfa Larische byly prováděny adaptace, aby tam mohlo být umístěno státní kino. V síle hospince Josefa Matýska členové Sokola navštěvovali i prostory na Všeškolství let 1948. Ale v té době začal už Sokol pracovat na úpravě vlastní sdecičny. Státní sdecična byla vybudována ze staré dvorské volárny. Volárna se však již více než dvacet let nepoužívala jako stáj pro dobytce. Na jednom konci, směrem k Opravici, stál bývalý majitel vepřů, na druhém konci, směrem ke škole měl občan Galvas přivezen byt a hruškovou dílnu. Byt se sloužil jako skladisko. V budově bylo třeba vybourat pec k vypalování hrušek a kádnic, rozbít a odstranit mohutný betonový žlab, sahající se po celé délce stáje, bylo třeba podstatně níže položit podlahu a vyvést proto značné množství hlíny, položit podlahu a další a další práce, které si vyžádaly několika tisíc pracovních hodin. Nebylo však směř jediného člena Sokola, aby nepracoval aspoň několik hodin. A i někteří nečlenové pomáhali. A tak kolektivní vůle a kolektivní síla byla vybudována pěkná a prostrná sdecična. Na Všeškolství let 1948 se evičci členové připravili dobře. Přesná čísla už dnes nelze zjistit, bylo jich však hodně,

polišť ne srovnání se slety za první republiky. (Jen cvičicích dorostenců bylo asi dvacet a cvičicích členů asi padesát; na sletě bylo také mnoho ne cvičicích členů sokola i nečlenů.) Po všesokolském sletě činnost sokola pomalu upadala. Starší členové a hlavně starší funkcionáři přestali ve ně převážně většinu pracovat. Důvody jež pro to měli byly převážně politického charakteru. Jejich postoj nepřidával chuti do práce ani mladším členům. V době, kdy se slo činnosti sokola s konce se objevily hlasy, že měli být na svých místech ponecháni starší funkcionáři. Je jisté, že různé „vyakčňovací“ akce staré funkcionáře znechucovaly, hlavní příčina byla však v tom, že starší funkcionáři neměli sami chuti pracovat a tím se už dříve sami ze svých funkcí vyřadili.

[V roce 1948 cvičilo na všesokolském sletě jen jedna dorostenská.]
[Dostatečně bylo zjištěno, že na sletě v r. 1948 cvičili: 4 žáci, 9 dorostenců, 9 mužů, 16 dorostenek a 11 žen.]

Předtím před únorem 1948 se sokolu často vyskytalo, že je národně-socialistickou organizací. Nelze říci, že by tomu přesně tak bylo, třeba však uznat, že u nás měli členové této strany v sokole hlavní slovo. Docházelo k pomalému prosazování ideologie obou těchto složek. To je jisté také jednou z příčin proč vedení sokola nechtělo po roce 1945 pochopit nálohy zaslání filmu a držet se po dlouhou dobu vlastního kina.

Po roce 1948 se ve vedení sokola vyskytovalo mnoho lidí. Starostou byl do roku 1950 br. Štávaň, v roce 1950 a 1951 br. Miroslav Slavíček, v letech 1952-1955 p. Pešková. Činnost byla (až na fotbalisty) slabá. V tělesovíce se sice čas od času hrál stolní tenis a na hřišti odvíjena, jednosa měla i cyklistický oddíl, pravidelně však složky ne cvičily. (Až na páky a pákyň.) Pokud byla v tělesovíce pasma nějaká činnost, provozovaly ji spíše složky ženské než mužské.

na I. celostátní gymnastické v Praze v říjnu 1950
číslo 6 dussenek a 8 žen.

Počet členů Sokola ve srovnání s prvními poválečnými lety
soupe. V roce 1950 měl Sokol 140 členů: 94 mužů a 46 žen.

Oddíl
Kopané.

Oddíl kopané, který byl založen v roce 1954 je součástí naší
DSO Sokol. Spojení se Sokolem však bylo dříve dlouhou dobu
jen vnější, vnitřně je nikdy nečísil. A vina byla na obou stranách.
Jako na všech vesnicích i u nás byla již za první republi-
ky celá řada chlapců, kterým se chtělo kopat a byly i ná-
znaky jakýchsi klukovských klubů. Tato chuť „zakopat si“ by-
la za okupace bržděna, ale po osvobození propukla s dvojnásob-
nou silou. Vedení Sokola nemělo pro tyto snahy porozumění. Pře-
vládala mínění, že chce-li někdo být členem Sokola, musí na-
před do sílcevičny a plnit základní povinnosti. V zásadě to
je názor správný. Jeho povýšené slumované a mechtosa řískas
„sportovce“ (tak si říkali za první republiky) a udělat z nich řádné
členy Sokola však z tohoto názoru vytvořila ostrou
formuli, již byl Sokol ohrazen jako osnatým dřevem před mož-
ným vpadem něčeho nového, a ssera předem odrazovala všechny,
kdo pomyslel na to, že by mohli v rámci Sokola „kopat“.
Sokol ne své převážné úsilí kopanou za sport ani neuzná-
val. Tato nechuť byla však často ^{způsobena} ~~způsobena~~ samostatnými fos-
balisty. Bylo mezi nimi mnoho lajčáků a lenochů. Svůj sport
často provozovali na mísech nevhodných a někdy i na mís-
ech zakázaných. Nebyla to však jen jejich vina, že neměli
hřiště. Po osvobození se fotbalistické síly začaly organizovat a
s větší či menší energií dožadovat hřiště. Fotbalisté začali hrát
fotbal za jiné kluby, především za Brumovice. V roce 1954,
před založením oddílu v Holasovicích jich za jiné kluby hrálo už 25.

ani tehdy však ještě nebyli ani u MNV ani u Sokola dosi
organizováni. Tehdy sáhli fotbalisté k prostředkům sice nevhod-
ným, který pobouřil mnohé naše občany, třeba však přiznat,
že vedl částečně k vyřešení problému. Kteréhosi dne námo byly
sti a plochy popsány nápisy: „Dejte nám hřiště!“ „My chceme
hřiště!“ „A hřiště prosíme, rádi si ho sice, odpovídně slyšíme.“ a pod.
V srpnu 1949 se sice jednalo o přívání hřiště vedle
mlýnské strouhy, nedaleko místa kde je dnešní hřiště. Občan Voj-
těch Larisch byl ochoten uvolnit pole na hřiště výměnou za
jiné pole. Vinou MNV však záležitost nebyla vyřízena.

Oddíl kopané byl založen v březnu 1954. Soustředili se v něm
místní fotbalisté, hrající u jiných klubů. Prvním předsedou byl
František Kuvík, prvním kapitánem oddílu Bedeňák Černocho-
vský a organizačním referentem naše Macháček. Training vedl Jo-
sef Vileš. Činnost zahájil oddíl kopané 11.4.1954. V hřišti se
nášlo a pěkné. Bylo na něm sice hodně práce, ale sv členo-
vé oddílu oběsavo udělali. A po čase postavili i šatny. [V.K.Č. 29.]
V roce 1954 sehráli fotbalisté celkem 28 zápasů; z toho 10 přátel-
ských a 18 mistrovských. Z přátelských zápasů fotbalisté 1prohra-
li, v jednom remisovali a osm vyhráli; z mistrovských zápasů pět
prohráli, ve dvou remisovali a jedenáct vyhráli. Oddíl získal 24 bo-
dy (brankový poměr 63:24) a umístil se v okrese na druhém mi-
stě, což je ještě velmi pěkný úspěch.

V roce 1955 získal oddíl kopané osm nových členů a 18 dor-
stenců. Oddíl měl v tomto roce 33 členů. V jeho čele byl
šestnáctičlenný výbor, jehož předsedou byl František Kuvík, orga-
nizačním referentem Josef Jalovs (mladší), pokladníkem Jiří Be-
m, kapitánem oddílu Bedeňák Černocho-
vský, zdravotníkem Bohumil

Lehner a vedoucím mužstva Miloš Rychta. Trenér vedl Brumův Gousiorek, který se zúčastnil jednosesterního srážního kursu trenérů kopané. Jeden člen absolvoval kurs rozhodčích. Člen oddílu Josef Galvas byl v roce 1955 členem OVK sekce kopané. V roce 1955 sehráli fotbalisté 15 přátelských zápasů (z nichž 11 vyhráli a 4 prohráli) a 12 mistrovských. Z mistrovských utkání 7 vyhráli, 2 prohráli, v jednom remisovali a nebyl získán konsumiční výsledek. V tomto roce získali fotbalisté 19 bodů. V červenci (1955) se oddíl zúčastnil turnaje v Chlebitově, kde se umístil ze sedmi mužstev na prvním místě a proto výhrou získal kompletní dresy pro celé mužstvo. Na turnaji v Brumoviciích se fotbalisté umístili ze čtyř družstev na prvním místě. Z ostatní činnosti oddílu je třeba především uvést jeho pomoc ŽLŠ, kde členové oddílu odpracovali při žníchových pracích a močnické výmlasce celkem 1240 hod. Při stavbě masérské školy a jiných pracích organizovaných MÚV odpracovali 830 hod. Členové se zúčastnili i sběru odpadových hmot. Kolem hřiště si fotbalisté vysázeli soroly a břozy a dokončili stavbu šatny pro rozhodčí i mužstvo. Někteří členové oddílu se zúčastnili masírování divadel, někteří cvičili na veřejné selskovičné akademii. Fotbalisté se zúčastnili v dresech oslav 1. máje v Opavě. V tomto roce pořádali fotbalisté dvě sáňkařské závody. Obrát oddílu činil za rok 1955 přes 7.000 Kčs. Dvacet dva členové získali v roce 1955 PPOV a devět výkonnostní štíty. Největší zásluha oddílu kopané spočívá v tom, že dovedl získat do svého střední sy z občanů i mládež, kteří by jinak do selskovičky a na hřiště nešli. Budoucnost ukáže, zda je oddíl ještě bude umět vést a vychovávat a zda bude ještě

uměl ukáznit sy, kteří se rádi napijí.

Herbert J. J. J.

Kronikářský zápis za rok 1956.

Povšechná
situace.

Do nového roku vstupovala naše obec hrdo, jsou si vědoma svých úspěchů, ale zároveň i odpovědnosti vůči naší společnosti. Naše obec je převážně zemědělská a vyznačuje se na ni směřujícími dlouhodobými plány o rozvoji zemědělství, které učí zvýšit zemědělskou výrobu o 30% s přednostním růstem živočišné výroby. Situaci a možnosti zvýšení zemědělské výroby se zabýval MNO, YZD a místní organizace KSČ. Rozbor celkové situace bylo zjištěno, že v oblasťkách je celkem 504 ha orné půdy, osaďte půdy je 63 ha. Z toho YZD obhospodaruje 521 ha, soukromému sektoru i se zahrádkami patří 49 ha. Další rozšiřování půdní základny v naší obci není možné. Je tedy nutno zaměřit se na racionální využití té půdy, která byla obdělávána. Rovněž rozšiřování členské základny YZD z místních zdrojů, to je ze zemědělců soukromě hospodařících, kterých je už jen mizivé procento, by nebylo valně užitečné, protože se jedná buď o lidi nestárlé nebo nemocné nebo srované, kteří nemají chuti v zemědělství pracovat. Dnešní stav členstva je s to nejen obhospodářit, ale také plně využít jak půdu, tak i živočišnou základnu YZD. YZD se tedy musí zaměřit na kvalifikování živočišné výroby, se kterým musí úměrně postupovat i zvýšení výroby rostlinné a tím zajistit dostatek krmiva z vlastní výroby, protože jen tak

je možno dosáhnout zvýšení rentability obou těchto odvětví, což se zase musí projevit ve zvýšení pracovní jednotky.

YLS slíbilo, že využije v roce 1956 každé sklizené plochy k o-
setí směskami pro zelené krmení nebo silážování. Řádnou kul-
tivací brambor zvýší jejich výnos na 180 g na ha. (Tento zá-
mek byl překročen.) Lepše využije mechanizace a nových skliz-
nových metod. (Kombajn, sušárna.) Provede řádnou sklizeň seme-
nářských dílců tak, aby byl zajištěn dostatek kvalitního
osiva pro příští rok. Zajišťi pro příští rok i dostatek kvalita-
ní sady. Vypěstuje dostatek směsek a provede řádné silážová-
ní řepného chřastu a řízku. Již v souši roce (1956) zvýší
YLS množství řepné siláže z 1500 g na 2000 g. V příročíšné vý-
robě provede výběr skotu pro výběrovou sáň. Asi 50 zdravých
kusů bude osájeno v jedné sáni a bude jim věnována zvlášť-
ní péče a prováděna u nich kontrola užiskovosti. Inspekto-
rův státní plemenisby v Jablci bude požádán, aby zřídil mal-
é hospodářství mezi plemenařskou hospodářství v chovu skotu.
YLS slíbilo poslat 5 Šejmanových bud. V nepřítomnosti bude vy-
žovat a rozšiřovat kontrolu užiskovosti prasnic. Dosud je užná-
no šest kusů, z nichž tři jsou ve státní plemenné knize a tři
v krajské plemenné knize. Na aukci dodá YLS 40 kusů ple-
menných prasat. YLS vyosadí rovněž salaš pro odchov jed-
notlivých kanečků a dokončí výstavbu dalších deseti a bude
s metekým i sardým výběhem.

Takové byly možnosti našeho YLS a YLS těchto možností
velikou výmělo. Napomáhal k tomu i MNV, který kontroloval čin-
nost STS i YLS a byl nápomocen v odstraňování chyb.
Obecně opět s porozuměním, stejně jako minulého roku, pomá-

hali zvelebovat obec a so upravou vlastních domků i obecních objektů.

16. srpna 1956 bylo provedeno nové vysyčeni piasní hranice. Prováděli je příslušníci polské armády. Hranice vede nyní od Krochovického splavu směrem na Vysokou, pod obcí Vysokou se stáčí a jde přibližně rovnoběžně s horní svrkovskou cestou směrem na Dřkovicce a před dřkovickým kasárenem se stáčí „kamena“ zpět k Upravici. Splnilo se tak dávno přání našich občanů. JZD bude teď moci pčovat o svá pole i v zimě. Hranice bude snad otevřena už na jaře.

Na podzim tohoto roku navštívil občan Jan Schreier Sovětský svaz. Z Holasovic byl v Sovětském svazu také už předtím JZD Josef Piš. Jan Schreier byl v Sov. svazu jako turista. Navštívil několik měst, hlavně však pobýval v Moskvě, kde navštívil několik divadelních představení a koncertů, Všesvazovou zemědělskou výstavu a různé pamětihodnosti. [Přiz KJ-53.]

Ke smýšlení obce se odrazily události ke kterým došlo v Maďarsku a napadení Egyptu Izraelem, Anglií a Francií. Občané byli loupeživým vpadem Izraele, Anglie a Francie ^{rozhrázení}. Měli se i někteří jednotlivci, kteří vpad imperialistů schvalovali, ovšem jen úkratkem a nevěřejně. V se došlo bylo lze pozorovat jisté zvýšení odbytu některých produktů v naší Jednotě, hlavně soli a mýdla, tedy produktů, o které byl v minulé válce největší zájem. Kupovalo se také dost hodně konzerv všeho druhu. Našupní horečka však netrvala dlouho a pohybovala se v naprosto minimálních mezích. A bylo to také dobře, protože už ve druhé 29. 11. se naši občané dověděli o dalším snížení cen některých produktů. A hned ráno bylo možno se sekat u našich občanů s výsměchem na ad-

non těch, kteří tak horlivě nakupovali konzervy, myši v hodu
než zlevněly.

Koncem roku pobýli tři naši občané a tři občanky, jejich man-
želky, v záp. Německu. Manželky těchto občanů sotiž po-
cházejí z "moště" a jejich rodiče, kteří po roce 1945 žili mři-
lý čas v naší obci a čekali, že Slezsko a Rasiborsko připad-
ne k Československu, se vysílhovali do záp. Německa. Po jejich
příchodu bylo možno slyšet v obci řeči, že se naše živosní
úroveň nedá s živosní úrovní v záp. Německu vůbec srovn-
nat. Z jejich řeči však vyšlo najevo, že ne všichni mají
možnost opatřit si výnosný "kšeft" a mít pak v každém po-
koi svého bytu televizor nebo si koupit auto. Ale nesmíme se
na to vše dívat, jak to správně vyjádřila jedna občanka z Holá-
sovic, jen očima majetníka, ale také toho, kdo sám je čele-
dínem nebo služkou. Zajímavé je to, že je agenci přemlouva-
li, aby v záp. Německu žili a slibovali jim také značnou
peněžní podporu.

K idealizaci poměrů v záp. Německu přispívá také to, že si ně-
kteří občané Holasovic dosud nechávají posílat ze záp. Německa
příjmy, kterých byl u nás před lety nedostatek, ale kterých má-
me v současné době už dost. V záp. Německu to pak i me-
zi prostými lidmi podporuje domněnu, že u nás je bída.
Tuto okolnost potvrdila i Marie Janžová, bývalá občanka
Holasovic, která se provdala za Němce a pro spolupráci s ba-
řakou byla odsunuta. Marie Janžová navštívila letos Holasovice
a byla překvapena tím, co u nás všechno máme a jak žijeme.
Prohlásila, že už nebude příbuzným posílat zboží, sere u nás
líc máme a na sere musí doma dost pracovat a šetřit.

V tomto roce mělo už sedm občanů Holasovic televizi. Do konce roku se bohužel nesplnilo přání ani jednoho řádatel v autu a tak nepřivádí než čekat na naději v příštím roce.

Počasnostní
situace.

Počasnostní situace byla v tomto roce velkou nepřehledná. V lednu bylo poměrně mírné počasí, až koncem ledna nastaly silné mrazy, které trvaly téměř až do konce února. Mrazy dosáhly až na -30°C a občan Emil Hlasek, bydlící "na závozi" v Dravici naměřil na spolehlivém teploměru až -32°C . Napadlo se hodně sněhu. Počasíkem března nastala silná oblačnost, takže sníh během několika dní úplně zmizel. I přes první půvsine března sníh znovu napadal, mrazy však už nedosahovaly více než -5°C . Léto sice bylo dosti deštivé, ale mnohem méně než loni. Takže se o žních pracovalo mnohem lépe než vloni. Konec léta a počasí podzim byl velmi pěkný; slunný a poměrně suchý. V polovině srpna nastal najednou úplný obrát. Začalo dít se dle přání, přišel sníh a zamrzlo. Toto počasí se udrželo až do počátku prosince. Pak nastala změna. Počasí bylo sušší a pro zemědělské práce příjatelnější. Sníh přišel až před třetím dnem. Tento sníh se do konce roku udržel. Teploty se pohybovaly pod nulou. Maximum bylo -12°C .

Správa obce.

Místní národní výbor působil po celý rok 1956 ve stejném složení jako vloni.

Výstavba obce

Rozpočet MNO na rok 1956:

Vlastní příjmy mají činit	54.900 Kč
Celkové vydatí má činit	173.150 Kč

V akci M	20.000 Kčs
Místní hospodářství	45.000 -
Školení	8.000 -
Vnitřní správa	41.550 -

Rozpočet byl o 120 000 Kčs větší než v roce 1955.

Jednotlivé dokumentace pro akci M na rok 1956:

Plánované náklady čini	20.000 Kčs
Osobní náklady	8.500 -
Všechny náklady	11.500 -
Celková hodnota díla	45.611 -

Práce byla prováděna jako v předchozím roce brigádnicky. MNO spolupracoval ias iif bylo uvedeno při rozpracování směrnice pro zvýšení zemědělské výroby a napomáhal při jejich plnění. Prováděl na příklad kontrolu připravenosti SPS k jarním pracím a i. V tomto roce pokračoval mno v organizaci všech prací, které nebyly dokončeny v minulém roce. Byla dokončena kanalizace na horním konci u Loděnice. Zásluhu na tom má mimo jiné též oddíl kopané. Celkem bylo v tomto roce položeno 400 m kanalizace. Bohužel ani v tomto roce nebyl mno schopen zajistit vyždění kanálových řachtic, které stávají ještě z roku 1955. Jbývá rovněž ještě dokončena úprava cest ke hřišti. Výdaje na opravu obecních domů činily celkem 12.000 Kčs (vloni 35.000 Kčs).

(Jak tato část dokumentace vypadala v roce 1948, je vidět na fotografii v krabici dokumentů č. 61.)

Mnoho starosti nadělala i v tomto roce mateřská škola. Bylo třeba shánět materiál na vodovod i na ústřední topení, potrubní roving, parkety, asfalt a jiné věci. Přísavba byla do konce roku téměř dokončena. Jbývá ještě položitis parkety, omítky vnější stěny a pokrýt střešní.

V tomto roce byli také započati s úpravou rodového domku Pavla Křížkovského. V domku má být umístěna veřejná knihovna, čítárna, památník Křížkovského a j. Celkové finanční náklady mají činit 56.000 Kč. Smlouva byla uzavřena s KSP (komunální stavební podnik) v opavě na IV. Etapském.

KSP začal s opravami až v prosinci. Do konce roku pak práce nebyly přirozeně dokončeny. I tak je to ale obrovský pokrok, uvážíme-li, že to bylo v plánu všech MNV od osvobození. Dále ještě v naší vesnici stráží rozbitá cesta a neopravené chodníky. Snad v příštím roce už přijdou na řadu.

MNV sice dosáhl toho, že byl opraven most přes řeku Opavici, ale nepodařilo se mu ještě prosadit opravu nádražní budovy, která je rovněž už velmi chátrá.

V tomto roce došlo sež na přání našich občanů, aby měli v obci obchodní dům. Ještě před koncem roku byly provedeny adaptace v býv. hostinci Josefa Matyska (č. 134) a v příštím roce bude obchod otevřen. V Holasovicích bude rovněž správcem na obvi, při jejímž zřízení byl místním národním výborem nápomocen poslanec S. Pleškač.

V dubnu t. r. se sešel MNV Holasovice spolu se členy MNV Držkovic a Váruvic na společné schůzi, aby se domluvili na krásečích vzájemné sousěči. Podobná sousěči už byla vyhlášena na několika místech, nikdy se však ještě nepodařilo dovést ji do konce. Byla však vyhodnocena celookresní sousěči mezi jednotlivými obcemi. 23. srpna se konalo v pohostinství Jednoty veřejné zasedání MNV. Na tomto zasedání odevzdal předseda ONV S. Blámal předsedovi MNV Holasovice S. Františku Kerberovi vlajku a dar okresu za 1. místo, na němž se náš MNV a celá obec v okrese umísili. Tím bylo spravedlivě oceněno úsilí našich občanů

v pekný vzhľad obce a dobrý chod yzd. Za penzisti dar ONV zakoupil MNV elektrický gramofon s deskami, ktení věnoval spolu s novým radiopřijímačem mateřské škole.

6. září projednávala rada MNV v Stolasovicích snovu po mnoha letech za přítomnosti ředitele osmileté střední školy otázku zřízení stadionu v písečné nepřehledné cíhelně. Nešlo však ke konkrétnímu řešení a to hlavně proto, že otázka hřiště už v Stolasovicích není tak palčivá jako kdysi. Fotbalisté už hřiště mají a ostatní složky jiné hřiště nepoškozují.

Soudci z lidu byli v tomto roce: Ladislav Košaný, František Kučák a Přemyslka Bortovská.

Počet narozemých a zemřelých v Stolasovicích je uveden na následující tabulce:

Narozemých		Zemřelých	
Chlapců	11	Deři	0
Dočes	10	Dospělých	8
Celkem	21	Celkem	8

Pohyb obyvatelstva.

Sňatek uzavřelo v roce 1956 celkem 12 občanů nebo občanek Stolasovic. Muži z nich se po svatbě vysťahovali, někteří se do Stolasovic naopak přistěhovali.

V roce 1956 se do Stolasovic přistěhovalo celkem sedm občanů nebo občanek, nemnoh sakových, sseři uzavřeli sňatek. Vysťahovali se čtyři jednotliví občané (v důsledku sňatku) a pět rodin. Jedna z nich (rodina Ladislava Unheiseru) se odstěhovala až na Slovensko do rodiště Unheiserovy manželky.

V tomto roce se z Stolasovic také odstěhovala Marie Lavič-

ková (roz. Faberková) s manželkou, dlouholetá ředitelka naší mateřské školy a obědová, aktivní členka školy.

Škola

V budově naší národní školy byla v tomto roce v rámci osmiletky zřízena I. třída, IV. třída a V. třída. V první třídě učí s. učitelka Prádková, v IV. s. učitel Kuzník, oba z Nepelachovic a ve V. s. učitelka Pešáková z Holasovic. S. učitel Pešáka učil v tomto roce v Táboře.

Mateřská škola

Ředitelkou mateřské školy byla i v tomto roce občanka Ludmila Heisemannová, která se od prosince t. r. jmenuje Ludmila Švandová. Přístavba mateřské školy nebyla ještě, a uve-
dených už přístavb dokončena. Celá škola by už potřebovala nový oblek.

Osobní činnost

Divadelní bilance není za tento rok valná. Na jaře ochotníci nacvičili a sehráli pod vedením Bohumilava Kuzníka divadelní hru „Na ledním bytě“ (2 představení). Současně nacvičovali ochotníci „Prozmarínku“, operetku podle Kláskovy „Muzikantské Lidušky“. V představení nebyla nacvičena přes ksilí Boh. Kuzníka a Aloise Šafránka, který nacvičoval sbory. Největší podíly byly mávly tyto sbory, které mnohé, hlavně pro naši mládež, odradily. Znovu se ukázala potřeba pěveckého sboru v naší obci, který by mohl být základem pro sákové hry. Byl tu už sice aspirant mávly pěveckého kroužku, ale ten v době již zanikl a svoji činnost už neobnovil.

Jednu divadelní hru sehrály školní děti. Byla to hra „Jak čaruje mráz“. Mno i v t. r. se i v tomto roce po-

konali i jiné činnosti lounského divadla. Nepodařilo se to však. Dosti velký byl počet přednášek. Mezi které měly větší, jiné menší úspěch. Nejnavštěvovanější byly přednášky zdravotní, o rakovině a i.

Jako v jiných letech uváděl čs. státní film každý týden dvojitý program. Bylo uspořádáno také několik večerů krásných naučných filmů.

V Holasovicích je hudební soubor, který pravidelně nacvičuje. Přehled osobové činnosti je uveden na následující tabulce:

Divadelní hry	4
Oslovy	6
Časopisy	3
Přednášky *	19
Besedy (se zemědělci, s voliči, s ženami) *	11
Relace a projevy	13
Taneční zábavy	10

* uvedeno podle hlášení ředitele OB. Zdá se, že je to poněkud nadhodnoceno.

Všechna obecní knihovna půjčovala v tomto roce normálně po knihovna celý rok až do 3. listopadu, kdy bylo třeba knihy vyvést. Muv měl totiž na staré československé smlouvu s KSP a spory na opravu domku Křižkovského. Knihy byly přesouvány do budovy JZB. Knihovna má nyní 1382 svazky. z toho naučných 356, pro mládež 234 a krásné literatury 792 svazky. V roce 1956 přibyl 51 svazek, z toho 25% naučných, 25% pro mládež a 50% krásné literatury. Čtenářů měla knihovna v tomto roce 74. Z toho bylo 38 z řad mládeže a 36 dospělých (18 mužů

a 21 žena). Z uvedených členů bylo 24 dělníků, 4 zemědělci, 4 zaměstnanci a 20 osasníků. Těto členové navštívili knihovnu 86krát. Vypůjček bylo za tento rok 1466. Z toho 20 knih naučných, 663 knihy pro mládež a 783 knihy krásné literatury. Bylo vypůjčeno 9 knih v ruském originále. Nejvíce se jase čelá v zimním a časem i jarním období.

YLD
(opravit YL.)

Naše YLD je od roku 1955 družstvem čestného syru. Do té doby bylo družstvem ^(III.) ~~drabého~~ syru. Družstevníci si schválili hospodářství na čestném syru až v roce 1953, schválení OMV však přišlo až v roce 1955.

V čele YLD jsou stejní lidé jako v předchozím roce. Předsedou je i nadále Josef Piš, zootechnikem Lad. Kojaný a agronomem Leonhard Polík.

I v tomto roce, stejně jako v minulých letech, navštívilo naše YLD několik delegací, mezi nimi i delegace občanů z Polska. Delegace z Polska byla v Stolasovicích i v roce 1955. [V roce 1953 navštívila naše YLD delegace ze Světového svazu, v roce 1954 ekspedice strážce mechanizace.] V našem YLD se před lety postavili i ~~naši~~ účastníci Světového festivalu mládeže ve Vídni. (německí a mexičtí delegáti.)

Jak již bylo uvedeno, měnit směrnice druhého pětiletého plánu zvýšení zemědělské výroby o 30%. Bylo již také uvedeno, jak chce MNO a YLD splnění těchto směrnic naplnit. A co pro tuto věc již bylo učiněno, bude patrné z následujících.

Do března 1956 vstoupilo do družstva dalších 22 nových pracovníků, které se připojily, že se výhodněji stát členkou družstva, než pracovat jako brigádnice. Do družstva přišel počátkem jara také Emil

Klausel, strojní zámečnick v nář. podniku strojů pro travní nářadí
ho přimyslel v Opavě. Emil Klausel je předsedou Osadské besedy.
Plán jarních prací vypracoval JZS společně s místním národním
výborem. Byl podložen socialistickým závazkem, že všech-
ny práce budou provedeny v agrotechnických lhůsách, při
plném využití všech mechanizačních prostředků. Družstevníci si
opravili vozy, vlečky a j. Jednotliví družstevníci si dali individu-
ální závazky. Zdeněk Černošický si na příklad vzal patronát
nad obděláváním cukrovky, Alois Kořán nad obděláváním brambor,
Josef Piš nad obděláváním řepky. Spolupráce mezi STS a JZS
nebyla v roce 1955 dobrá. STS prováděla polní práce s menší od-
povědností. Proto vznikla u družstevníků vůči STS určitá nedůvě-
ra. Nedůvěra nebyla úplně neoprávněná, přes dobrý začátek STS.
Časného jara využili družstevníci k vyvážení chlévské masy,
mšičky, k dovozu strojních hnojiv a k přípravě osiva a sad-
by. Co se týče osiva a sadby, je třeba poznamenat, že JZS sice
hodně vydělavá na plemením chozu drůbeže a dobytka, ale
na druhé straně vydává velké částky za osivo a sadbu, které
zatím nebylo s se zaplácet z vlastních zdrojů. Jen za první po-
lovinu roku 1956 vydalo JZS za osivo a sadbu celkem 82.000 Kčs.
Osevní obilovin byl proveden na 100% v první polovině dubna. Cel-
kem bylo oseto: pšenice 70 ha (plán byl 63 ha), žito 44 ha (plán byl
dodržen), ovse 43 ha a ječmene 84 ha.

Slabší byla na jaře dojivost. Mléko nedosahovalo 3,5% tukovosti. To
se týká i soukromých zemědělců.

Řepa byla zaseta včas. Byla rovněž řádně prováděna kultivace
a ředění. Okopávka byla provedena počátkem června za pomoci
5 dní a ředění za 6 dní. Při sém byla cukrovka osévána velmi dob-

ke. Přispěla k tomu hlavně řádná organizace práce a maser-
ální zainteresovanost družstevnic i ostatních žen na vykonané
práci. Ženy si braly na starost úseky, za které osobně odpovídaly.
Přes všechnu péči vznikla okolka ve svém vývoji rosadu. Byla
napadena mšicí makroon, která byla zničena až usilovným praš-
kováním, prováděným pomocí rozdmýchovačů, upravených za trak-
torem. Řepa byla napadena mšicí makroon nejen ~~ve~~ vlně,
ale i v širokém oku. K nás se však nemělo podstatného vlivu
na výši výnosů.

Ranních brambor mělo YZD poměrně hodně a pěkné výnosy.
Pěkná byla v tomto roce i sklizeň sena. Stačí porovnat letošní
sklizeň se sklizní loňší.

Vloni celkem 2.800 g

Letos při jedné seči 2.600 g

Je to výsledek lepšího ošetřování luk a lepší organizace práce. Se-
no bylo dodáno na 100% koncem června.

Žně začaly v sobotu 28. července. Družstevní traktovské začali na
polech hned kosit žito. Řepka byla v se dobře už vymlácena. YZD
ji mlátilo na poli kombajnem. Prvenství ve výnosech řepky mě-
li v opavském okrese z počátků družstevnictví z Slavnice vý-
nosem 29,3 g z ha. Holasovice je však předbehly výnosem 29,6 g z ha.
Naše YZD dodalo řepky celkem ^{211 g} 300 g nad stanovený plán. Druž-
stevníci za se dělali velké množství laciného posilného suteru.
Žně probíhaly v tomto roce velmi pěkně. Pášlo málo. Družst-
vo se naprosto obešlo bez brigádníků z města. Pomáhali jen občané
z Holasovic. Povinné dodávky splnilo YZD ve čtvrtek 16. srpna
a o týden později již mělo plán splněn na 150%. O žních pracova-
li v Holasovicích také kombajni ze Slovenska, z DSO Jala.

(opravil Yh.)

V přes snu pomoc měli naši družstevníci podíže se STS, která byla přede kvůli přestěhování do neplochy. Plátní inkubátorů dělali více práce a to jak v kosení, tak i v podíse. Žně byly dokončeny v sobotu 31. srpna.

Láhu mentkáři si mladili svoje obili na družstevních mladíkách ve dvoře a u Lad. Kořaného.

Ve žních se JZD žilých dssí dlouho svážením slámy a to pak přišlo, že žilalo pozadu v jiných pracích. Koncem žní si e mohlo družstvo konstatovat, že se mu vydala osava, ale, bohužel, mělo venku ještě 35 ha brambor. Brambor se lesa mrdilo mnoho. Přiměřené výnosy na 18 hektarech jsou kolem 260g na ha. Někeré dny se sklízelo až 10 vagonů denně. Brambory byly odváženy převážně do Velkých Heralovic ke zpracování. Čas byla uskladněna do krechtů (viz KŠ 8.35), čas (až 10 vagonů) seilařována (viz KŠ 8.35) a čas (14 vagonů) usušena. (14 silařování bylo prováděno posdě.) Ale právě toto velké množství brambor, spolu s tím, že se začalo včas, způsobilo, že se sklizeň brambor protáhla a šlo se posdě do řepy. Družstevníci začali sklízet cukrovku v polovině října. V se době už byly sady téměř všechny osimé obiloviny. Za normálních okolností by družstvo na cukrovku stačilo, přišlo však mimořádné špatné počasí, deště, sníh a mráz, takže práce šla velmi pomalu. Bylo třeba volat na pomoc brigádníky, chyběla však byla, že je volali tak pozdě. Mnozí brigádníci pracovali špatně, ale družstvo se bez jejich pomoci se svými úkoly nemohlo vyprádat. Velmi obdáv pracovaly při sklizení cukrovky naše ženy. Chodily do práce i v nejvyšším nečas. Boky obalene nysli a přes ramena kumpád, sením rokopávaly hromádky řepy k okrajovám. Je však třeba říci sež se, že to byly v počátku only, kdo

byl moci povést brigádníků, nestačily však. V polovině listopadu bylo na poli ještě k okrájení 22 ha cukrovky. (Řepka se tehdy už pěkně zelenala.) Sklizeň byla dokončena až v prvním týdnu v prosinci. To však už zase bylo slušné počasí, takže sklizeň mrkve a petržele nedělala už větší obtíže.

V polovině listopadu bylo posáno celkem 125 ha. Pak bylo třeba orbu na dobu nepříznivého počasí přemísť. Ale pak až do konce prosince hučely ve dne i v noci traktory, aby nahradily, co bylo zameškáno.

Družstevní školní práce navštěvovalo v tomto roce deset družstevníků. Výsledky byly lepší než vloni, nicméně je to na naše JZD počet nedostatečný.

Stále ještě dochází k menším nerovnovážím mezi družstevníky, je jich však stále méně. Některé krmítky doopravdy si na příděl sčítají, že dostávají méně a horšího krmiva než krmítky jiné. A tyto stížnosti však pomalu mizí.

Za zmínku stojí, že JZD využívalo v tomto roce pastevců kurníků. (Viz KB 8.26.)

V roce 1956 zakoupilo JZD novou „Lesir“.

Lesir zahynul srážky družstevník Josef Schreier (Šioncký). Spadl za řízení s traktorové vlečky. Byl pánem, iako velmi často, opilý.

Hodnota pracovní jednotky činila v roce 1956 27,- Kč. Kromě toho dostávali družstevníci na jednu pracovní jednotku nasrálí v hodnotě 11,65 Kč.

Množství nasrálí na jednu prac. jednotku:

pšenice	1 kg	ječmen	0,20 kg	maso vepř.	0,20 kg	brambory	1,6 kg
žito	0,8 kg	oves	0,20 kg	mléko	1,5 l		

Přehled výroby nejdůležitějších zemědělských produktů v JZS v r. 1956.

Druh produktů	Průměrná výroba na 1 ha v. 1 kus.	Nejvyšší	Plan. dodávek	Plan. dobytí
Žito	25,73 q	27,7 q	400,66 q	400,66 q
Jedmen	29,38 q	33,7 q	222,15 q	1342,15 q
Pšenice	30,46 q	32,5 q	436,35 q	536,35 q
Oves	26,7 q	27,7 q	178,51 q	178,51 q
Řepka	29,66 q	30,7 q	110,40 q	321,89 q
Mléko	1.850,7 l	2.931,7 l	163.632 l	183.132 l
Veškeré maso	0,38 kg	1,7 kg	184,09 q	547,85 q
Skot. maso	—	—	271,02 q	430,90 q
Drůbež	—	—	nebylo plánováno	20,24 q

V průběhu celého roku měl JZS 2.410 kusů drůbeže. Čistý zisk za drůbež činil 41.000 Kčs.

Přehledná tabulka stavu zemědělského zvířectva ke dni 31.12.1956.

Skot, koňat, kuřata	3.142	Skot	425
z toho JZS	1.242	z toho JZS	403
Slis, kachny, krůty	149	krávy (samot. dovedle)	181(+20)
z toho JZS	0	z toho JZS	166(+20)
Ovce, berani, jehňata	6	Koně a hřebci	40
z toho JZS	0	z toho JZS	34
Kozy a kočky	108	Klisky (z celk. stavu)	11
z toho JZS	65	z toho JZS	11
Prasata celkem	902	Nčelstva	67
z toho JZS	787		
Plemenné prasice z ten	72		
Plemenní kanci JZS	3		

Stavební ruch

V tomto roce panoval na naší vesnici čilý stavební ruch. Mešlo ani tak o stavby nových domků, jako spíše o různé adaptace a opravy. Do začátku června vyřídil MNO více než 40 žádostí o povolení k opravě. O povolení ke stavbě domku žádal obč. Jan Belmer a Richard Polný. Nový domek se dvěma bytovými jednotkami si v tomto roce postavil Frant. Dresler (č. 131). Rodinný domek si rovněž postavil občan Svacha (č. 66). Stavbu domku započal v roce 1955 ani v tomto roce nedokončil občan Antonín Černošovský. Nový domek má občan Břančová (č. 12). Lesa byla provedena přístavba k domku, v němž bydlel železničář Jan Slaváček. (viz č. 32.)

Mnozí občané si přizvali kumpelny, upravovali byty, rozšiřovali okna a velká většina opravovala fasádu nebo domek aspoň obilil. Námaha s tím vším spojená měla rozhodně za to. Při procházení naší vesnici narazí oko jen zřídka na neopravený dům. Bylo by jen ještě třeba, aby si ^(mnozí) občané opravili ploty a upravili zahrádky. Na neplachovském katastru si postavil domek František Scherier a občan Klich.

Ovocnářství

Ovocnářství není v naší obci na příliš vysokém stupni. Máme na mysli každodenní kulturní věci o ovocné stromy v širokých vrstvách obyvatel naší obce a ne množství ovocného stromů. Takových přesíselů je v Holasovicích dost málo. Mezi mladšími občany není o tuto věc dost zájmu. MNO se sice snaží, aby byl včas proveden rozsáhlý výsaz nových stromů a v zahradách tak zájmeno to nejnutnější, ale to nestačí. Mnoho stromů v zimě zmrzelo. Na úrodu však mravy ulion nemohly. Třešni se sice nerodilo tolik jako vloni a zdá se, že byly i červínější, ale i tak jich bylo dost. Velmi mnoho se lesa urodilo jablek. Taková úroda už nebyla po mnoho let.

Včelaři z Holasovic jsou sdruženi ve „Včelařském spolku“. V tomto Včelařství „Včelařském spolku“ jsou sdruženi včelaři z devíti obcí. Jeho jednatelem je občan Jagnstyn z Holasovic. (Vykonavá také funkci až do roku 1945.) V Holasovicích je 14 včelařů, kteří mají 64 včelstev. (Včelaři všech devíti obcí mají celkem 358 včelstev.) V tomto roce činila průměrná snůška medu ze všech devíti obcí (podle statistického hlášení spolku) 3 kg medu a 0,10 kg vosku od včelstva.

Rybařství je v naší vesnici pasivní. Jejich úlohy byly však Rybařství v tomto roce nevalné. Příčinou toho byly převážně prudké mrazy a rychlý odchod ledu. Tyto příčiny způsobily dosi velké procento uhynutí ryb. Snad to bude v příštím roce lepší.

U nás a její odvětví řeší v současné době „Lidová myslivecká společnost“ v Holasovicích. Tato myslivecká společnost má 5 členů. Jejím předsedou je Frant. Kučák a hospodářem Leo Matysěk. Celková výměra lovebního katastru je 283 ha.

Myslivecká společnost samozřejmě zvěř jen nedělá, ale s ní řeší. A v tomto roce to bylo v době velkých mrazů zvěřová šelma. Mrazy měly vliv i na uhynutí zvěře.

Někdy se v našem katastru objeví i straky, sojky, lišky a j. Žijí se hlavně na polské straně, kde je nikdo neruší.

V květnu z. r. nařídil ONV odvětví králíků. (U nás je jejich poměrně málo.) Mělo se tak zabránit šíření mixomatozy, která byla zjištěna na našem území. Při honu nebylo zjištěno nic, později byl nalezen jeden nakažený kus.

Odvětví zajíců a bažantů byl v tomto roce mnohem slabší než v jiných letech. Koroptve byly hájeny. Bylo zastřeleno také několik

kolik jeslábů, krahnic, vran, šrak, lasic a několik soulových psů a koček.

ČSM

Svazácká organizace měla v roce 1956 23 členy. Sedm svazácků pracuje kromě toho v jiných (závodních) organizacích. Předsedkyní svazácké organizace byla Brahmíra Frenzlová. Svazáci se věnovali hlavně kulturní činnosti. Zajišťovali kulturní představení na různých schůzkách, pomáhali pracovičům divadla a sami uspořádali kácení máje. Spolu s Vávrovicemi pořádali „Silvestra“ a s Křepachovicemi a Skochovicemi v červenci karneval. Svazácká organizace pomáhala také v JZS. Měla na starosti 23a kukuřice, o kterou po celý rok pečovala. Někteří členové ČSM pracují i v jiných organizacích (Sokol, MYPO atd.).

MYPO

V roce 1956 prokázali naši požárníci svou připravenost a pohotovost v celostátní soutěži, již se zúčastnili dvěma družstvy mužů a jedním družstvem žáků. V okresovém kole se muži umístili na 1. a 2. místo a žáci na 1. místě. V okresním kole se žáci umístili na 8. místo a muži na 10. a 12. místě. První mužstvo získalo cenu za vzhled a ukázkové vysočkování.

V červenci uspořádali požárníci v zahradě památníka u Opravice veřejné cvičení a benátskou noc.

Na podzim uspořádala MYPO Týden požární bezpečnosti.

V tomto týdnu organizovala den otevřených zbrojnic, noční cvičení, náměstkovou prohlídku budov, při které požárníci sledovali protipožární zabezpečení budov. Janěrem byla uspořádána veřejná schůze s MNV, na které byli někteří členové MYPO významně menami místním národním výborem. Byli to na přelad: Jan

Plaváček, Jaroslav Mathias, Alex Moravský, Jindřich Šmolec, Karel Weiss (Kavčí) a i.

Jako v jiných letech i letos se stali požárníci organizací žhovičů dobrovolných hasičů.

Veškeré MYDO se v tomto roce podstatně zmenšilo.

Qui v tomto roce ještě nedošlo k opravě něčeho požární zbrojnice, což sice stará hrozí sesutím.

Velkou lpe říci, že naše MYDO je jednou z nejlepších v okrese a bude - a s tím pokračovat, bude moci v příštím roce hrát slavnost 35. výročí svého založení.

V čele VZ byla i v tomto roce občanka Škrobová, VZ přičítal Výbor žen. v jiných místech zase své tradiční kursy řídí a spravují představitelky. Postaral se rovněž o organizaci MŠŽ, MŠD a dětského domku. Největší zásluhou VZ je i letos pomoc JZD, práce o úklidu nemoci a provádění kontrol v jednotě a řádnosti.

V červnu se konala celostátní konference žen v Praze. Z opavského okresu se této konferenci zúčastnilo 10 delegátek okresních konferencí žen. Byly mezi nimi i dvě ženy z Holasovic: Františka Bartošová a Jaroslava Křížková.

V říjnu navštívila Holasovice delegace dělnických žen z Ostravy - Přívozu, která si prohlédla se zájmem naši obec a zařízení JZD. Naše ženy jim na všechny otázky odpovídaly v listopadu.

V čele sokola byl v roce 1956 Jindřich Beneš. V tomto roce došlo SDO Sokol. konečně k opravě sokolovny. Jedna strana střechy byla pokryta novými šankami a dobrými šankami sice polovinu střechy byla opravena druhá polovina. Fasádu vedoucí nestáli před

príchodem mrazu dokončís.

Aktivní byly v tomto roce jen ženy. Ivančoť jen pravidelně cho-
dila a deset se jich zúčastnilo sparsakia'dy v Bratislavě.

Předsedou oddílu byl František Heisig. V roce ¹⁹⁵⁶ ~~posoupil~~ oddíl z okresní soutěže do okresního přeboru. Ze dvanacti mužů se umístil na pátém místě. Z 22 mistrovských zápasů 10 vyhrál, 8 prohrál a ve 4 hrál nerozhodně. V jediném přáteleckém utkání tohoto roku zvítězil. Na turnajích v Lichnově a Brumoviciích se naši fotbalisté umístili až na poslední místo.

N „mezinárodním“ utkání proti Spartaku Jitčovice, které se hrálo v Holasovicích na 1. máji, naši zvítězili 3:2. K odvedení mu utkání, které se mělo hrát v Jitčovicích, nedošlo.

U somsi roce měl oddíl kopané jednu dvojnásobnou družstvo.

Y¹
Zaner

závěrem poznamenáváme, že čísla (t. j. přesné množství) u-
váděním jen selhaly, jestliže je jiné nebo aspoň maximální prav-
děpodobnost, že jsou naprosto správná. Měsere insisence (jako
na příklad osudu) mají zájem na tom, aby čísla byla co
největší, měsere zase v důsledku plánování a povinných do-
datků, aby byla co nejmenší. Proto v následujících případech čí-
sla raději vůbec neuvádíme.

Herbert Irving

Kronikařský zápis za rok 1957.

Lidé naší obce jsou stále spokojenější. Pluší výdělek jim dává. Povšechná
 má možnost stále kulturnějšího života. Opravují si domky a w-
 pravují byty. Přesáhliým pomáhá MNO tím, že jim poskytuje jedno-
 řádnou podporu. Za poslední tři čtvrtletí w. p. dostali 6.700 Kčs.
 Když nelze kulturnost obce posuzovat podle množství televizorů
 a aut, přece jen o nich je třeba mluvit, protože do kreslu-
 jí obraz životní úrovně občanů. Do konce roku bylo v Holavovicích
 14 televizorů a šest nových aut (1 Gfa, 1 Polka, 4 Škody). Tato
 spokojenost spolu se snahou pomoci JZD, zlepšit a zkrášlit spo-
 lečnou práci život obce pomáhá udržovat jednotu občanstva.
 Z Holavovic bylo po osvobození odsunuto do Německa mnoho ob-
 čanů německé národnosti, kteří spolupracovali s fašisty. Lesos
 i několik ze Západního Německa navštívili své bývalé bydliště. Je-
 i přitom pomohla upravit hrdosť občanů na naší zemi. Obča-
 ně se z jejich řeči přesvědčili, že úřady v Západním Německu
 naši zemi zosilují pomluvami o naší bídě a byli rádi tomu, že
 se návštěvníci mohli přesvědčit o naší dobré životní úrovni.
 V létu s. r. se stal v Holavovicích děsný úraz. Anička Lei-
 signová spadla při vstupu pod vlak, který ji děsně pohmoždil lo-
 tem rukou. Vyléčila se, ale ruka jí musela být amputována.
 2. 2. 1957 odpoledne nasáceli pracovníci Čs. rozhlasu reportáž o

slasovicích, která byla pak následně dne upálena osravským rošklemem.

V úterý 13.8.1954 vznikl kolem tří hodin odpoledne v kulně Košaných č. 93 (naproti favorníka) požár. Kulnu zapálily malé děti, které si na kábel kulny měřily ohničem. Košanovským ani příliš velká škoda nevznikla, protože kulna byla stará a měla jen sen a drobnější nářadí. Požár však ohrozil domek Aloise Kavana č. 92, u jehož bezprostřední blízkosti kulna stála. Na domek Al. Kavana už začaly hořet krovy a prkna na střechu. Včas - ným zákrokem požárníků z Slasovic byl požár brzy uhašen. K ohni přijeli a pomáhali také požárníci z okolí: z Opavy (začátek), ČSD z Krnova, z Nepelachovic, Ločnice, Hněplovce a Bržkovic. Příběh hašení je vidět na fotografiích v krabici dokumentů poř. č. 44-46. V neděli 18.8.1954 byl slavnostně otevřen obchodní dům. Provoz byl zahájen možná přehládkou, kterou uspořádala Jednota. Obchodní dům je dobře zásoben textilním zbožím všech druhů. (V. K. 32a.)

V srpnu l. v. zahynul magický toník Schreier, traktorista STS. Toník Schreier se na vojnu přihlásil pro nějaké děvče z Kateřinek a zanedlouho podlehl těžkému zranění.

V srpnu l. v. byla při opravě vodovodního kanálu u domku Křížkovského na rohu zahrady bývalého hospodského Rudolfa Larische vykopána sakra panceřová pěš, kterou sam, jak si občané později vzpomněli, zakopal německý voják.

V obecním domě č. 130 je od roku 1945 sídlo obvodního lékaře, jímž je MUDr. O. Hauptfleischer. V sousedním domě je i dětská poradna.

Volby.

již delší dobu před volbami probíhala předvolební agitace, při které hodně pomáhali učitelé a žáci osmileté střední školy z Nepel-

obrov. Na předvolební schůzi se občané oficiálně seznámili s navrženými kandidáty, vyslovovali svoje požadavky novému MNV a sdělili svému MNV. Občané horního konce u Lodečnice se n. p. dožadovali konečného posazení nového silného reproduktoru a. i. Volby se konaly 19. 5. 1957 od 6 do 18 hodin ve vyždobeném představení sokolovny. Předsedou volební komise byl Frant. Pešsuka, tajemníkem Jiří Hrivnák. Voličů bylo 449. Občané volili v Hlasovicích na volbách průkazy. Za psaními a nemocnými lidmi zašli členové volební komise se započítáním hlasů. Do 12⁰⁰ hod. odvolilo 99% voličů. Hlasovnice byly rozděleny na 15 volebních obvodů. Přehled je uveden na následující tabulce.

Př.č.	Kandidát	Číslo domů	Hlasů	
			pro	proti
1.	Kalný Ferdinand	1 - 11	30	—
2.	Mazurová Marie	12 - 23	31	—
3.	Polánková Marie	24 - 34	32	—
4.	Wyrva Josef	35 - 48	31	—
5.	Šimeček Jan	49 - 59	32	—
6.	Černohorský Zdeněk	60 - 71	31	—
7.	Piš Josef	72 - 79	31	—
8.	Košaný Alois	80 - 89	31	—
9.	Klein Jan	90 - 99	31	—
10.	Škrobová Ludmila	100 - 104	26	—
11.	Kavan Jan	108 - 114	29	1
12.	Fialová Zdenka	118 - 129	28	—
13.	Schmidt Jan	130 - 138	24	—
14.	Cisron Miroslav	139 - 150	31	—
15.	Perber František	151 - 164	31	—

jak vyplývá z uvedené tabulky, zúčastnili se voleb všichni občané a ze 452 hlasů byl při volbách do MNO jen jeden hlas proti.

Do ONV kandidoval za Holasovice Leonhard Bolík, agronom JZS Holasovice. Z odevzdáních 452 hlasů byl rovněž jen jeden proti.

Do KNV kandidoval občan Pfeleger ze Skrschovic. Z odevzdáních 452 hlasů byly 3 proti.

Několik vol. lístků bylo škrtými nesprávně, nemohly proto být uznány jako hlasy proti. Za plenu chodili lidé velmi málo, celkem jich nebyly ani dvě desítky. Volby ukázaly, že většina obce stojí za politickou stranou a vlády a chce ji uskutečňovat. Občané byli spokojeni s prací starého MNO a s důvěrou dávali svůj hlas členům nového MNO. Co kalilo všeobecně dobrý soun voleb byl soun nedůvěrčivosti vůči voličům. Je to nerozumné, protože ne každý pochopí jeho přitoky a není jisté, zda bude chtít spolupodílet se dění v obci a aktivně pro obec pracovat.

Předsedou nového MNO se opět stal František Herber, tajemníkem Miroslav Cisrou, předsedou zemědělské komise Jan Kavan, JST komise Jan Schmidt a technické komise Ferdinand Kalný.

Přehlednost
situace.

Po silvestru přišla zima, která trvala téměř dva týdny. Pak se ochladilo až na -11°C a napadl sníh. Koncem ledna se oteplilo a nastaly přehánky. 22.2. začalo občas lehce sněžit a po několika dnech i mrznout. Lednou před přílucí bylo krásně vidět severní (polární) zář. Koncem dubna a začátkem května bylo na severní obloze vidět Arend - Rollandovu kometu. (Viz knižice dokumentů č. 55.)

V květnu bylo seple a slunné, ale příliš suché počasí. Až v 1. týdnu června pěkně přišlo. 7.6. večer padaly kroupy. Byly až 1,5 cm velké a napadla ič poměrně silná mraza. Kroupami hodně usypely řepy.

Pozn.
Nebyl i sněh bylo vidět
21. 2. na před přílucí.

Bouřkový pás se táhl jen k Divšovicím. Více než stokrát u-
spěly kroupami Replachovice. V první polovině července přišlo. Pak bylo
do druhé poloviny srpna, kdy nastaly časně bouřky, velmi pěkné
počasí. V lese se objevil nadměrný množství hřibů. Podzim byl lesos-
krásný. První polovina září se vyznačovala pěkným počasím, v dru-
hé polovině přišlo. Po celý říjen bylo krásné slunné počasí (13° až 22° C).
První přišlo až v noci 2.11. a pak bylo sňádavé pěkné počasí. Prv-
ní sníh se objevil 29.11. (teplota klesla až na -12° C), ale 3.12. už za-
čala několik dní trvající oblačnost. Do konce roku se teplota w-
týkala mírně pod nulou. Sníh už neupadl.

V říjnu viděli někde /
občas první sněhové /
drůžky.

V roce 1957 MNV jednal dokončoval některé rozestavěné objekty,
jednak začal se stavbou nové. U Lohovce i u požární zbrojnice by-
ly konečně vybudovány šachty. V obecním domě č. 130 byla provedena in-
stalace topky. Byla ve značné míře provedena výpomoc a tak dosáhl
MNV značných finančních úspor. V obecním domě č. 13 byly v několika
místnostech položeny nové podlahy a v obecním domě č. 130 provede-
na oprava chodby. Podle připomínek občanů rozšířil MNV síť elek-
trického osvětlení ulic. Lesos byla také dokončena oprava domku Pav-
la Křížkovského. V domku byl nově instalován vodovod a splachovací
systém a před domkem upravena zahrádka a chodník až k po-
stojinové jednotě. (Viz tabulka dokumentů č. 9a.)

Výstavba
obce.

V tomto roce byla dokončena výstavba mateřské školy. Počátkem
května se jednalo budovu omítl, do konce týdne v ní byly dokončeny pos-
lední dodávky (parkety a j.) a v neděli 9.6. v ní byl slavnostně za-
čat provoz. Děti na slavnostním odpoledni zúčastnily, hudebníci
zahráli a jednotu připravila občerstvení. Usilovaná práce občanů pro
by nejméně byla úspěšně skončena. (Viz kd č. 12a)

[18. 8. 56.]

Jednoho dne v lese se u požární zbrojnice objevila železná konstrukce značného dělu, o níž se občané dohadovali, k čemu asi je. Byla to konstrukce nové věže požární zbrojnice, kterou zhotovili dělníci opravářského Ústroje. Věž však zůstala několik měsíců ležet, než ji okresní stavební podnik mohl sam, kam patřila. A do ještě udělali většinu prací požárníci sami. Do konce roku zůstala věž neukrytá, nebyla provedena instalace odvážení a mnoho dalších prací. Díky pomocí brigádníků (požárníků) dosáhl MNO značného úspor. Na jaře t. r. začalo JZB rozebírat býv. dvorskou zeď na návsi u Floriánka. Zeď už na některých místech hrzela sesutím, kromě toho činila hlavní vesnickou křižovasku velmi nepřehlednou. Kamenné povrchy JZB do besny na výhledy u A-bud, později je povrchovali i některé občané. Tím začala první etapa prací na úpravě návsi. Po odvození kamene odstranil buldozer a vypadlo zeminy. Bylo to celkem asi 900 m³. To vše je zachyceno na fotografiích v krabici dokumentů pod č. 47-48. Později byl na této straně návsi upraven a vydlážděn chodník. Cesta u školy je nyní mnohem širší a křižovaska naprosto přehledná. V příštím roce bude MNO pokračovat v bourání zdi a v úpravě chodníku až ke školnímu křižší. MNO nechal vydláždít i chodník před sčítacích a navěst na křižovasku u Floriánka širší.

Pečným příkladem kolektivní práce podali občané nové ulice u Nepelohovic. Jednou v neděli koncem září svolala členka MNO Marie Mazurová poradu obyvatel před dům č. 22. Občané jednali o vybudování kanalizace. Debata byla bouřlivá a všichni až na jednoho se rozhodli, že začnou v nejbližším čase. Výkop, položení rour a jejich zasypání bylo hotovo ve velmi krásné době, od 6. 10. do 13. 10. Na 100 m kanálu odpracovali 22 osob 180 prac. hodin.

V neděli odpoledne přišly pomoci i ženy, aby pomohly aspoň v-
měření ulice. Pak bylo ještě třeba vykopat a níže položit špa-
něl uložený kanál u hlavní cesty. To m dlouhý kanál ^{byl} vykopán
a řádově uložen osmi osobami za 82 hodiny. Zbývá ještě vybudo-
vat kanalizaci na druhém konci ulice. Občané by si kanalizaci vybu-
dovali sami, MNO však neprijímá dost iniciativy, aby je v jejich in-
terech podpořil.

Peníze na výstavbu obce byly nejen vyčerpány, ale bylo získáno
dalších 30.000 Kčs, za které MNO nakoupil různé stavební ma-
teriál.

Na přívěsí rok se plánuje stavba betonového mostu přes Opavici.
Na místě stavby už jsou naveseny betonové pilosy a moniky. V
dohledné době má být provedena i rekonstrukce splavu u Skroso-
vic. Měření už byla prováděna.

Snad se v příštím roce už splní sliby nadřízených orgánů a bu-
de opravena cesta přes Hlasonice. V té době ráhy ji hodně roz-
bil pásový traktor, který vysohoval nákladní auta s malozé-
nou kápnou.

V roce 1957 se do Hlasonic přistěhoval Osvald Lubeník s ro-
dinou. Počet obyvatel se pohybuje stále okolo 75. V souso roce
bylo uzavřeno 11 manželství. Počet narozených a zemřelých je na
následující tabulce.

Pohyb
obyvatelstva.

Narození		Zemřelí	
Chlapci	10	Deťi	1
Deťi	4	Dospělí	4
Celkem	14	Celkem	5

Škola.

V budoucí naší škole byla v roce 1957-1958 zřízena I. třída, kde učí s. učitelka Anna Pešková, II. třída, kterou učí s. učitelka Tomášová z Vávrovic a III. třída, kterou učí s. učitel Bohuslav Kuzník.

Mateřská škola.

Mateřská škola dostala v souso roce na Mezinárodní dětský den novou třídu, šatnu a umyvatnu. Chodník byl pěkně vydlážděn, dvorek upraven. V květnu s. r. odešla na mateřskou dovolenou s. učitelka Ludmila Pěšková a do zaměstnání se nevrátila. Místní je v mateřské škole s. učitelka Kubánková. V souso roce navštěvovalo mateřskou školu 40-45 dětí.

Osvětová činnost.

V osvětové práci byly Holasovice v roce 1957 ještě slabší než v roce předchozím. Kromě pěkně nacvičeného vesního silvestra pomáhaly Holasovicím zachovávat reputaci hlavně zábavy a filmová představení. Pravidelnou činnost vykonává jen hudební kroužek, ale to je více méně sčes profesionální. Celkový přehled činnosti:

Divadelní hry	1
Oslovy	
Essády	
Přednášky	} 27
Besedy	
Relace a projevy	
Taneční zábavy	9

Knihovna.

V prosinci 1956 přestěhoval MÚV knihy z knihovny do kanceláře YLS. Komunální stavební podnik z Opavy se konečně odhod-

lalo domek Pavla Kráskovského opravit. V kanceláři JZS se počínalo půjčování. Knihy byly přemísťovány zpočátku do půjčovny místnosti v přízemí domku P. Kráskovského až v lese. Od září je knihovna studentská Jana Ondrášková. Na konci roku měla knihovna 1486 svazků. V roce 1954 přibýlo do knihovny 107 knih, z toho 34 pro mládež, 26 naučných a 44 ostatní. V knize garže se objevily 3 knihy, jedna byla vyřazena při opoždění, dvě byly ztraceny. Členů měla knihovna celkem 79. Dospělých členů bylo 38 a 41 z řad mládeže; dělníků 14, zemědělců 3, jiných 21, muži 23 a žen 15. Knihovnu navštívilo celkem 577 členů, 313 dospělých, 264 z řad mládeže. Vypůjčeno bylo celkem 1059, z toho 416 pro mládež, 12 naučných, 631 ostatní zábavní.

Z pohledu je vidět, že poklesl počet členů z řad mládeže, co by bylo třeba napravit. Z pohledu je rovněž patrné, že velmi málo jsou zemědělci, i když je v naší obci většina.

V roce 1954 občané dokončovali své stavby. Městečtí přistavovali, stavěli městečtí opravovali, nová stavba nebyla v tomto roce postavena žádná.

V roce 1954 bylo v Kolosovicích 16 chovatelů včel, kteří měli včelstev celkem 64 včelstva.

V Kolosovicích bylo v uplynulém roce československá rybářská organizace v rybářském spolku. Úlovky byly podstatně lepší než vloni, nedosahují však ještě průměru. Jeden z rybářů naložil přes 13 kg ryb, což je asi průměr za minulý rok. V poslední době se nevědomky množí lidé vyjíždějící v Dřavici kapří, které rybaří do řeky před česenskýma-

sadili. Z ostatních ryb byli v opravici nejčastěji uloveni šelci, šelci, podnosové a šelci.

Myšlivosť.

Se zvířeti se byli v tomto roce o něco lepší než vloni, nicméně sravy ještě nedosahují průměru předchozích let. Žajčů bylo dost málo, koroptve se rozmnožily vůbec. Sravy brambor se poměrně zlepšily. Byla zničena i jedna šelka, 16 srak, 14 kani, 7 ještěrů a 38 vran.

ČSM.

Svazická organizace měla koncem roku 21 členů. Několik lidí odešlo do záke. mas. služby. Předsedou byl v tomto roce zvolen Antonín Černošický, po jehož odchodu na OV (zastával funkci instruktora) se stala předsedkyní Božena Brancová. Organizace uspořádala v dubnu schůzku, při níž byla svazickám předána knižní vlajka. Svazci vysupovali na mlá, zúčastnili se štafety a oslav 1. máje a na fond solidarity odevzdali 900,- Kčs. Významně pomohli při sklizni obilí, brambor a řepy. Všichni svazci mají funkční odznaky.

MYPO.

Vedení MYPO slovašice se lehce vůbec nezměnilo. Jednotu měla 3 družstva mužů a 1 družstvo žen. Družstevci přecházeli k mužům. V tomto roce oslavili požárníci 35. výročí svého svazu. Kolečná slavnost s ukázkami protipožární ochrany a veselí se konala v zahradě br. Jana Kleina u mlýnské strouhy. Na slavnosti byl dracosipožárnickým odevzdan odznak „Vzorný požárník“. Ženský skladali požárnické už v kádnu.

Niz knižce dok-
mentů č. 65 a 66.

V neděli 8.9. uspořádali zájezd do Odr, kde se zúčastnili cvičení. Mužům praskla hadice, přesto se z 21 družstev umístili na 12. místě.

V okresové soutěži se dvě družstva mužů umístila na 1. a 2. místě a obě postoupila do okresní soutěže, kde se I. družstvo umístilo na 4. a II. družstvo na 6. místě.

V roce 1957 zasáhli požárníci u dvou požárů. Vě Valusovicích, kde zapálil blesk obytné stavení a v Holasovicích při požáru kůlny u kožany. v číslu 93. (viz fotografie v knabici dokumentů č. 44-46.)

Požárníci organizovali jako každý rok třídní hlídky, sroub sroub hlídky při volbě a v době návštěvy s. Chrušova, pracovali brigádníci v YZS, při výsadeb mateřské školy, udělali výsinnu práci při sroub nové věže a kontrolovali zabezpečení proti ohni. Požárníci zapojili důstojní hlídce i žáky. Žáci se umístili v celokresním soutěži na I. místě.

VZ měl v roce 1957 18 členů, předsedkyní byla občanka Škerbová. V lesu pomáhal VZ místnímu národnímu výboru v jeho práci. Vzpíral stavební materiál, jejíž výsěžek měnovale na kulturní fond obce, organizoval zdravotnické přednášky, slavy MZ, pomáhal při předvolební agitaci a při vyhlášení na Fond svítání. Členky VZ prováděly soubory v Jednotě, pečovaly o úkeid na vesnici. Sladně pomohly také v YZS. Ženy vspíraly lesu zájezd na Prácheň. Velmi plodná je její družba s VZ v Přívose, se-ny věnuje našim ženám louskové přívadě. Bude ovšem problém uvést divadlo do činnosti.

Výbor žen.

V roce 1957 byl v čele sokola opět občan Jiří Beneš. V sou- Sokol.
to roce na podzim byla dokončena oprava sokolovny. Postup
práci je vidět na snímku v knabici dokumentů pod číslem 13. Na
první snímku je sokolovna dosud neopravená, na druhém při

opravě, na kterou opravená. Přirozeně měly být na celni sčítané dva obrazy akad. malíře Jindřicha Ottyho z Kephochovic. Je to vidět na druhém snímku. Později byl plán rozmožněn a v přední části zřízen bys pro školníka. (Stal se jím František Heisig.) Oprava stála mnoho námahy. Velkou zásluhu na úspěšném dokončení má pan Bluč.

V roce 1957 byly aktivní ženské složky. Z mužských složek začali cvičit žáci.

Oddíl kopané měl v roce 1957 53 členy. Oddíl sehrál celkem 17 mistrovských utkání, z toho ve dvaceti zvítězil, 3 prohrál a ve dvou hrál nerozhodně. Získal tím 24 body a umístil se v okresním přeboru na druhém místě. Poměr branek byl 63:29. Při turnaji v Bounovicích naši fotbalisté zvítězili, nemohli se však při okresním turnaji, který sami uspořádali v Holasovicích. Oddíl měl jednu dorosteneckou družstvu, sestavenou z hráčů ze čtyř vesnic. Na pozemní dorostenci vedli lépe než na jaře a umístili se celkově na třetím místě. V oddílu se v tomto roce projevovaly některé nepříjemné zjevy. Hráči se na příklad nedostavovali a zadržovali v určenou dobu a tímto mimořádným prací se zúčastňovali jen někteří.

Y. Z. S.

Jednou zemědělskou družstvu v Holasovicích se už dostalo ze svých děsíkových nemocí. Zapustilo už první své kořeny jak do půdy, tak do myslí lidí. Mimo družstvo je už jen občan Rolný s 2,49 ha půdy. Do družstva však přicházejí na druhé straně lidé bez zemědělské půdy, protože to je pro ně výhodné.

Y. Z. S. dostalo celou řadu úspěchů jak v rostlinné, tak v živočišné výrobě. Za zaznamenaní stojí, že získalo pohár při plemenářské soutěži v Opatově (za dušičky) v říjnu t. r. Výnosy a dodávky jsou mnohem

Y. Z. S. dne 26. 8. 1957
v. j. ještě dříve než
vloni.

ny v sabulci. Osava se nevydávila. Lússala desuhou dobru na lu-
koci v desí. Brambor byls mnohem méno než vloni, ale zato cuk-
rovka měla pěkné výnosy. Nsrdla sice velmi kroupami (a také sív,
že značná část byla ledavě ošedná), ale včasné opravování jí
pomohlo. Takové hony řepy u nás ještě nebyly. Páče v řepě
skončila 5. 11., tedy o více než o měsíc dříve než vloni. Hodně
pomohli družstevní občané na národních smlouvách. JZD pomáhali
i brigádnicí ze škol a srovnávají sklizi brambor a řepy. (Jindy ještě
nebylo škola.) Ani na výstavě JZD nezapomíná. Byly na př.
kvalit postaveny také A-boudy pro chov vepřů a velkých kleco-
vých kurů, který však nebyl do konce roku dostatek. Mnoho se
však JZD stará o růst odborné kvalifikace svých členů. Navště-
vují družstevní školy páče je naprostě nedostatečná. Někteří ve-
douce činile družstva jsou toho názoru, že odborná síla udě-
lá stejně mnoho práce jako odborná a družstvo se může spo-
lčit se, že jejich názory vyplývají z toho, že sami nemají chuti
svou odbornou kvalifikaci zvyšovat.

viz. knižice dokumentu
čís. 42.

nejednotným způsobem, o kterém družstevníci nevědomě hovoří, se
používá to, že celá řada různých produktů pusuje jako dary za
různými hodnotami. Takové jednání je nedůstojné.

A nyní ještě několik sabulek.

Hodnota pracovní jednotky činila v roce 1957 27 (dvacet sedm)
kčs, hodnota nativní celkem 11,30 kčs.

Množství nativní na 1 pracovní jednotku:

žito: 0,80 kg; pšenice: 1,1 kg; ječmen: 0,20 kg;

oves: 0,20 kg; mléko: 1,5 kg; vepř. maso: 0,20 kg;

brambory: 1,1 kg.

Prēkļu un tās veidveidīgoju produktu.

Drūva	Prēkļu mācību mērs	Veidveidīgoju	Prēkļu dabiskais	Prēkļu dabiskais	Prēkļu mācību	Prēkļu mācību
Prēkļu	23,59 g	26,2	415,81	415,81	96,-	1.028,50
Prēkļu	20,09	26,-	220,55	220,55	743,55	2.106,60
Prēkļu saimis	34,26	-	-	-	-	298,90
Prēkļu	20,95	29,-	402,86 50,-	447,74 452,86	241,74	187,70 1.671,85
Prēkļu	21,63	33,50	185,25	185,25	10,-	1265,45
Prēkļu	22,33	29,60	96,-	96,-	145,20	245,70
Prēkļu	2.224 2	3.220	167,181-	167,181	56,549	371,443
Prēkļu mācību	[mācību 044 kg	0,80	188,08 g	188,08	398,94	723,43
Prēkļu mācību	-	-	864 kg	-	-	885 kg
Prēkļu mācību	0,58 kg	1,20 kg	276,89 g	276,89	203,83	525,50
Prēkļu	-	-	-	-	22,64 g	22,64
Prēkļu mācību	151 kg	243	46.069 kg	46.069 kg	86.004 kg	148.213 kg

Průhled zemědělského zvířectva ke dni 31.12.1957.

Druh	Celkem	Z L S	
		Společné	vlastnické
Stevce, kohouti, kuřata	3.679	1.610	1.366
Slavci, kachny, krůty	145	—	113
Drce, berani, jehňata	3	—	3
Kozy a kozli	117	—	74
Prasata (celkem)	751	622	7
Plemenné kance	3	3	—
Skot (celkem)	435	421	5
Krávy (aspoň dovedené)	228	216	5
Plemenné prasnice	72	71	—
Koně a hřebci	36	35	—
Klisky	13	13	—
Včelstva	64	—	—

Herbert Jurek

Kronikářský zápis za rok 1958.

Povšechná
situace

V roce 1958 nešlo celkem o žádným zvláštním událostem. Věrnice plnila a jako celek splnila všechny občanské povinnosti. Znovu se projevila obětavost občanstva v práci pro obec. Pomalu, kapka po kapce, ale nepřetržitě, v lidech vzniká a rozvíjí se snaha pracovat nejen pro sebe, ale pro celou obec.

O některých zvláštnostech, které jsou za významných událostí.

25. února 1958 našli v bránici pod mostem usopence. Všeobecně se soudilo, že je to uprchlý pacient nástavu chorobných z Bránice. Později se tato domněnka potvrdila.

6. března náhle zemřel v hostinci místní jednoty Jofér Klabman z Kyslovic. Čekal u kávy na vedoucího jednoty a na židli usnul. Když ho občané, sedící s ním u stolu, chtěli vzbudit, zjistili, že je mrtvý. Imenovaný muž měl srdcovní záchvaty.

V létě navštívili Slovačové v rámci nové navázané družby okresu Ružomberok a brána zastupci MNV a JRD z Ludrova na Slovensku. Tak se našim dráhným hostům u nás líbilo, nejlépe ukazuje dopis předsedy MNV z Ludrova soudruha Petra Cibulky soudruhu navrátilovi z ONV brána a členek, který pod názvem „naši noví přátelé“ napsal do okresních novin „Tvárou k dedine“ rovněž soudruha Peter Cibulka.

^{Original}
~~Fotokopie~~ dokumentu a 32. číslo novin „Tvárou k dedine“ je v krabici dokumentů pod číslem 81.

Naši občane jim ukázali hospodářské objekty se všim zřízením své domovy a porozprávěli s nimi o své práci a o svém životě. Přesupci mu a JZD jim jejich návštěvu srdečně opláceli.

V Luthovci je velmi pěkně a mile přivítali. Ukázali jim vesnici, dřevěnou i malebnou školu. Naši občane poznali život i domovy svých slovenských přátel. Líbily se jim volně a svobodně krajiny slovenské vesnice a malebná krajina. Členové delegace rádi vzpomínají na svůj zájezd na Slovensko.

V Kroučavě k tomu jen dodává, že by byli třeba více saksy svých návštěv, které napomáhají k většímu sblížení obou národů bratrských národů a k růstu nové socialistické vesnice. Fotografie ze zájezdu na Slovensko jsou v krabici dokumentů pod číslem 80-84.

V Holasovicích byla lesa v lese zase po delší době povodně. Voda se rozlila v dosi širokém pásu a zaplula pole a louky. Tak se při povodni vypadalo, je vidět na fotografiích, které jsou v krabici dokumentů pod číslem

Koncem listopadu maršilo vojenské auto, jedoucí po silnici, na dřevěném vůz se škvárou, kterou cestář popravoval sledováním silnici. Dřevěným koni byla zlomena noha. Náhradou dříve šlo kčs musel zaplatit řidič auta.

V celkovém hodnocení se naše obec dostala do průměru v celém okrese. V akci Z a výkupu zemědělských produktů byla ve větším ohledu na první místo a získala od ONV jako odměnu deset tisíc Kčs.

V první polovině ledna byly mrazy a padal sníh, pak po povětrnostní změně, a na začátku února nastalo skoro jarní počasí. Přišly situace

deště, na několik dní sníh a mrazy a koncem února znovu obléva. V noci 3. neděle 2. března na pondělí 3. března nastaly sněhové vánice a v úterý nemohla na některých úsecích silnice vůbec projet osobní auta a nakladat jen s velkou námahou. Koncem týdne přišla znovu obléva a do neděle sníh téměř zmizel. Skoro stejné to bylo i o týden později. V předvečer prvního jarního dne zase hustě sněžilo a vznikly až 40 cm vysoké závěje. Ještě jednou přišel sníh v dubnu, ale zato květen se vyznačoval krásnými slunnými dny s občasnými dešti a prvními bouřkami. V červnu a červenci bylo pěkné počasí, přerušované v červenci jen občasnými ^{dešti} bouřkami. V srpnu bylo až na malé výjimky slunné počasí. V září bylo deštivo, až konec měsíce přinesl chladné dny, ale slunné počasí. První polovina října byla deštivá, což způsobovalo opožďování ve sklizni cukrovky, ve druhé polovině se počasí zlepšilo. V listopadu bylo po celý měsíc střídavě deštivo. První sníh napadl v pondělí 1. prosince, mrazy dosahovaly podle sdělení občanů až -12°C . Sníh však brzy zmizel a do konce roku zůstalo jen bláto.

Správa obce

Ve správě obce nedošlo v tomto roce k podstatnějším změnám. Počáskem října odešel obecní tajemník sudrůch Císlou. Je nyní zaměstnán ve STS. Zůstane však členem MNO a radou MNO až do nových voleb. Ve funkci obecního tajemníka ho prozatím zastupuje občanka Marie Mazurová. Bývalý obecní tajemník sudrůch Miroslav Císlou byl velmi aktivní člověk a má nemalou zásluhu na provedení úprav v obci.

3. listopadu se odeškoloval doopravy člen MNO a vedoucí ŠOT komise Jan Šmíd. V Jan Šmíd zůstane až do nových voleb členem MNO.

Ke vedení ŠOF komise ho vysílá s. m. i. s. l. a. v. C. i. s. t. o. u.

Hlavním úkolem tohoto roku byla úprava vozovky přes ves-
mici a práce s ní spojené. Práce byly zahájeny už v lednu
u nádraží kladením obrubníků. Místy byla cesta vyrovnána,
u domku knížkovského byla vyrovnána a upravena sádky, je
leď přehlednější. Práce však musely být brzy přerušeny pro nepří-
zeň počasí. Až v dubnu a pak v květnu došlo k intenzivnímu
pokračování v práci. Dvorská zeď naproti škole postupně smizela.
Kamení se použilo na silnici, hlínu navezli občané z větší části
na nové vzniklé chodníky. Bylo dovezeno několik došek für pís-
ku, upravoval se chodník u školy i prostranství u bývalých
„lavek“ a jiné práce. A to vše se udělalo převážně dobrovolnými
brigádami, jichž se zúčastnili téměř všichni občané. Členky Výboru
ženy ještě upravily, po předložném urovnání buldozerem, prostran-
ství před obcí kancelář a osadily je květinami. Cesta byla poz-
ději uvalčována a proveden nástřik asfaltu. Chodník byl do konce
roku vydlážděn až k pekaři Masájkovi.

Nedostatkem práce bylo, že v některých místech bylo navršeno
shybně mnoho šerku, takže se cesta značně modrážila. Bylo by
léba provést brzy druhý nástřik asfaltu, aby se cesta nepoško-
dila. Veliký nepořádek nadělaly na cestě na podzim dřevěné
traktory. Při svážení cukrovky nanesly na cestu několik centimet-
rův souvislou vrstvu bláta, která se zrácela jen velmi pomalu.
Těžko ovšem říci, jak by tomu bylo lze zabránit. MNO a ŽO by
se však mohli postarat o jeho sežkrabání.

Počátkem roku byla dokončena i stavba nové kavičské strojni-
ce. (viz k. 56.)

Výsava
obce

V létě byla dána do provozu ševcovská dílna, kterou zřídilo družstvo Snaha. Je umístěna v domku č. 78.

MNO zřídil v tomto roce několik vlastních provozoven. Jako první bylo otevřeno sklenářství, pak kadeřnictví a družstvo švadlen.

V březnu začaly na „Závodi“ práce na výstavbě nového mostu přes Opavici. Most, který se buduje vedle starého dřevěného, nebyl do konce roku dostavěn.

(viz K 9, 9a)

V upraveném domku Pavla Křížkovského je několik pěkných místností, ve kterých se scházejí na svých zasedacích členové divadelního kroužku a hudebníci a konají své schůze členové MNO, KSČ, MJO a ČSM. Svazáci si jedinou místnost upravili na pěknou klubovnu.

Stavební
ruce

Jako v jiných letech, si i letošní občané upravovali své bydli. Občan Antonín Černohorský dokončil v hrubé stavbě svůj domek. Shodný byt si upravil občan Jan Kavan adaptací stodoly. Upraven domku, která se rovnala téměř nové stavbě, provedl občan Matějka. Vnitřní i vnější úpravy domků, prováděné v menším rozsahu byly 23. Je třeba jen lisovat toho, že občané neinvestují vždy svou práci i své prostředky do výstavby nových domků na volném, slunném prostranství.

Pohyb
obyvatelstva

Na konci roku 1958 měly Holasovice 791 obyvatel, z toho sedm cizinců. Snasků bylo uzavřeno 9. Jen v jednom případě byli oba manželé z Holasovic, z osazených osmi svateb se utvářelo pět holšovických děvčat a ženili tři chlápci. Počet narozených a zemřelých ukazuje následující tabulka:

	muži	ženy	celkem	%
narozeni	7	4	11	1,3
zemřeli	5	6	11	1,3

Ve školním roce 1958-1959 byla ve škole v Holasovicích zřízena v rámci osmiletky první, druhá, třetí a pátá třída. V první třídě učí soukromá učitelka Pešňuková, ve druhé s. učitel Pešňuka, ve třetí s. učitelka Tomášová a v páté s. učitel Kuzník.

Škola

V mateřské škole učí i nadále s. učitelka Kubánková z Pačlaviče. Před prázdninami byly v mateřské škole zápisné 43 dětí, z nichž pravidelně navštěvovaly vyučování asi 40 dětí. Od prázdnin je v mateřské škole 35 dětí. Koncem roku se v děti velmi rozšířily příušnice. Nemocněly jimi téměř všechny děti. MNV opatřil pro šátek nové zřízení v ceně 1900 Kčs.

Mateřská škola

Osobnost, která vede obec Emil Hausel. Prvním podnikem roku byla veselá silvestrovská zábava, kterou uspořádal výbor žen. Program navrhl s. učitelka B. Kuzník. V březnu uspořádali naši ochotníci při příležitosti mezinárodního dne žen oslavu ve Vávrovicích. Byl to v podstatě rozšířený silvestrovský program. Oslava měla úspěch. V Holasovicích byly oslavy MŽ. V únoru začali ochotníci pod vedením B. Kuzníka nacvičovat klavírní skladbu z Rimského. Premiéra se konala v polovině dubna. Hra měla dvě reprízy v Holasovicích a pak během tří týdnů ještě jednu na Šemlovci a jednu ve Vávrovicích. Hra měla úspěch. Byla pěkně a čistě nacvičena. Fotografie z 2. reprízy před-

Osobnost
činnosti

stavení jím v krabici dokumentů pod číslem 71-79.

V červnu byl naplánován dětský den, na kterém účinkovaly hlavně děti z mateřské školy. Děti mateřské školy také připravily program dědy mrtvé na škole.

Přítelili byli č. 128.

Další kulturní události byly dožínky, které byly provedeny 31. srpna. Program navštívil s. učitel kuzník a s. učitelka Peššuková. Mladí začala sledovat besedu, fotbalisté sehnali míčovní s hvalnem. Zajímavé je, že se mládež cepem už poražuje za nčes, co se o dožínkách předvádí jako starý zvyk. Počet dožínkám přišlo a také i přívod byl pěkný. Na lidce bylo vidět spoustu mladých se slav-mostí, z pokročilého dne a z úspěšného zakončení žni.

Niz krabice dokumentů
č. 67-69.

Na veřejném cvičení přístupků předvedli mladí členové československé besedy, kterou s nimi navštívil s. učitelka Peššuková.

Taneční soubor byl
v tomto roce 1)

Organizace se ještě
neorganizovaly, že brzo
o přístupu na po-
řádání tanečních
souborů a slavností.

Počátkem října začali ochotníci navštívit Havlovskou dramatickou společnost Maršinkova rodu Jakub Oberva. Režis měl jít Hřístová. Hra nebyla do konce roku sehnána pro postupně onemocnělých mčes-kerých herců.

x) nelze mít spíše.

V obci bylo během roku 1958 i několik rozhlásků, relací a přednášek.

Čoučská OB je i hudební soubor, který pravidelně navštěvuje.

V listopadu navštívili Holavice naši populární esnádní umělci z Prahy (Bláha, Fábek, Mlejnková a j.). Esnádní, která byla uspořádána v sále kina jako odměna za dobrou práci našich občanů měla vysokou úroveň a velký úspěch.

Niz 188. 87.

Knihovna

V knihovně se půjčovalo pravidelně po celý rok. Knihovnicí byla Jana Oudrůšková. V její práci ji pomáhala Jana Černíčková. Přínásek knih činil v tomto roce 81 svazků, z toho asi 10%

knih naučnjích, 15% knih pro mládež a osadaí zábavná beletrie. Knihovna měla 60 členů, z toho 26 dospělých (16 mužů a 10 žen) a 34 z řad mládeže do 18 let. Z celkového ^{dospělých} členů byli 4 zemědělci, 11 dělníků a 8 žen z domácnosti. Z celkového počtu měla děť bylo 30 žáků a studentů. Knihovna měla celkem 475 m. v. š. Vypůjčeno bylo 1471 kniha, z toho 8 naučnjích, 616 pro mládež a 847 zábavných.

Koncem roku měl OSM v slovesnosti 28 členů. Předsedkou je Anička Pešáková. Časťci uspořádali lesos přednáškovou veselici a na potěšim zájemkovou zábavu a spolu s 120 zúčastněnými dožínky. Časťci pracují samostatně i v jiných organizacích. Koncem roku dopřáli m. s. s. v domku Křižkovského, kterou si upravili na pěknou klubovnu. Pořádají zde sady i besedy, přičemž i s s. s. s. na které docházejí i neváže. Časťci organizace dostala v přelomní kuchařce a získala přenosu v okrese. Někteří časťci navštěvují RPS. Časťci organizace lesos přenos ožila. Bylo by jen škoda, aby její členové vysrali.

OSM

Lesos vstoupila naše slovesná jednotka do roku příprav na I. spartakiádu. Časťci navštěvují jen ženy. Jinak cvičí pravidelně všechny ženské složky, z mužských žáci a ne úplně pravidelně dorostenci. V lesos cvičilo několik mužů. Jejich cvičení však nepřetrvalo tři měsíce. Žáky vedl br. Jarek Šopík, žákyně s. Helga Kirsnerová, dorostenci a ženy sestry Jolanka a Anička Hledigrov. V sokolském byly provedeny některé další úpravy. Byla přistavena kůlna na nářadí a zaveden vodovod. Předsedou Sokola je stále občan Fr. Beneš.

Sokol

Výbor žen

VŽ uspořádal několik zajímavých akcí. V únoru navštívili sdružení z Holasovic Výbor žen v Přívoze, s nimiž mají přátelství. V neděli 9. 3. uspořádal VŽ v síle kina slavnost MŠŽ. Hlavnívaly děti mateřské a národní školy. Na přelomu roku proběhly tři kursy vaření, které zorganizoval VŽ. Ženy se dovedly některé nové poznatky potravinářského výzkumu a seznámily se s novými recepty. Příjemná návštěva byla 22. ženy. 8. března byla předsedkyně VŽ z Holasovic přijata spolu s některými jinými předsedkami ONV s Blámalcem. V letošním uspořádání VŽ zájezd do Bradce u Olav. Hlavníci si prohlédli krajské kulturní středisko se všemi stánkami. Také jiná léta, pečovali členky VŽ o čistotu obce, kvalitní prodávané zboží a j.

Přávnici

Viz kniha do-
kumentů č. 85.

V tomto roce nezastihovali přávnici ani v jednom ohledu, nicméně, připravovali se pravidelně na svou nejvlastnější činnost. Jejich přípravy vyvážely jako každoročně uspořádáním veřejných cvičení v záhradě br. Kleina. Kromě jiného zde mladí členové a členky předvedli českou besedu, kterou s nimi nacvičila s. učitelka Pěšková. V září se přávnici zúčastnili poplachového cvičení v Replachovicích a uspořádali zájezd do Odr, kde soustředili v průběhu této měsíce Odr. Museli se tentokrát umístit až na 23. místě. Soustředění byly bez konkurence. Jinak se přávnici zúčastnili prací v obci. Pracovali na výstavbě silnice, upravili si výjezd z přávních zhranice a jako každoročně organizovali žňové přávní klidky.

Oddíl kopané

Fotbalisté dostali letošního podzim, když se v bojích o body III. třídy umístili na druhém místě. V souboji o první oddíl skončili

na třídím misse. Děti také slyší a dráždí. Hodně pomáhají
fotobližním občanům, kteří je přicházejí při západě probuzovat.

Ovoce, zvláště jablek se lesa urodilo neobyčejně množství. Jednotlivá vy-
kupovala se nejméněji za 1,20 Kč za kg. Za padanou dřevem, křovím.
Občané dělali hodně vína, mšic a pympu. Udělali si také vel-
ké zásoby ovoce na zimu.

JLJL vyhodilo lesa 50 akcín a 100 různých ^{jiných} ovocných druhů.

Ovocnářství

Počet včelstva se nespočítá, jeví se, že počet včel nebyl možno
zjistit. Počet včelů se snížil o jednu. Za zaznamenání stojí, že
včelů na jaře vyhodili v nejbližším okolí Holavice pro včely 500
(pět set) medonosných kůr. Včely daly při poražení různých
zemědělských kulturních, v době kdy košer, různých chemických pro-
středků.

Včelařství

Na ryby byl lesa rok průměrný, spíše slabší. Po celý rok se ne-
objevil pozoruhodnější úlov. Počet rybářů je bez změny.

Rybářství

Báňáři i zájezdy bylo lesa mnohem více než vloni. P koropt-
kovi je to jaksi jiná lesa. Velké posily je slyšet a slyšet, že hodně
zvolně usilují při honě na polskou stranu. Na jaře vyhodili olešové
myšlivecké společnosti ~~vyhodili~~ na různých místech 500 borovic, 500
akcí a 300 medonosných kůr.

Myšlivost

Les začal s dřevěnou prací zane několik mladých dřev-
níků a dřevěníků. Několik chlapců navštěvovalo na jaře ři-
dičské kurzy, na podzim odešla jedna dívka do dřevězářského

JLJL :

kursiv. Slabá vřsk byla navševna družstevní školy práce. V-
chvalu zaslouží pilná zákynd děvešasčotusileš družstevnice
Františka Barbošová.

(viz k 135.)

S jarními pracemi se JZS došši opozdilo. Počasí dlouho nedovolilo
vyjet na pole. Lesí řepy bylo dokončeno separe v první polo-
vině května. V květnu byl také v hrubé stavbě dokončena
smišková hala pro kletový kurník.

Žně byly dobré a skončily velmi brzy, v pátek 22. srpna.
Hodně pracovaly na polter ^{my} kobajmy. Obilí pomáhala číst
výkonu světská čistička. V době žni byly dvě národní
směny, ičch se zúčastnilo mnoho občanů. Na závěr žni byl us-
pořádán „žničný“ oběd a dožínky. Fotografie jsou v kra-
lici dokumentů pod číslem. (melys mōms je včas)

Lesy pěstovali JZS i mnoho zeleniny. Pěkná byla na příklad
úroda okurek, ičch zelené plochy se sklízely ve sklenicích
kuchynce u Herličky.

JZS družstevnice mělo také několik exponátů na krajské země-
dělské výstavě v Opavě.

Úroda brambor byla celkem slabá. S vybiráním byli družstevníci
hotovi do konce září, takže se v níjn mohli plně věnovat sklizni
řepy. Při sklizni řepy pomáhali i brigádníci. Počátkem října byla
v JZS celý týden brigáda z Ostravy. Sklizeň cukrovky byla do-
končena v úterý 5. listopadu. Pak už na poli zbyla jen posle-
ní mrkev. U nás ovšem ještě bylo hodně práce. Vyvažel se hnůj
a už do vánoce se ještě mohl sklízet poslední obilí.

Viz knabice dok-
mentů č. 42a

V listopadu byla uvedena do provozu smišková hala s kletovým
kurníkem, ^{kletový} JZS postavilo vlastními silami. Kurník je na 1.200
šlup. K obilnímu skladu byl přistaven objekt, v němž je umísť-

číslici stanice. V příštím roce hodlám JZS dát ještě více prostředků na výstavbu nových objektů.

U nás JZS uspořádali několik společných výletů. Navštívili například Beskydy. (viz fotografie v knížce dokumentů pod č.

U nás JZS byli (jak už byli uvedeno) na Slovensku v Ludrovi.

U nás v kraji začalo JZS zavádět generální inventarizaci.

JZS vysadilo v tomto roce ke spolupráci s MMV 2000 stromů, například vlnitých a 100 různých jiných ovocných stromů.

Tímto rokem byl v JZS vyhlášen hlídač. Mezi lidmi se mluvilo,

že je to prosto, že se dopouští toho, čemu měl na první pohled zabránit.

Ještě několik čísel.

Přehled zemědělského zvířectva.

Druh	Celkem		JZS		JZS	
			Společné		Vlastnické členů	
Hejce, kohouti, kuřata	7.352		3.205		2.718	
Kusy, kachny, krůty	1.077		—		709	
Kravy, berani, jeňáka	1		—		1	
Kozy a kůzli	123		2 ^x		80	
Prasata	689		593		66	
Plemenné prasnice	70		70		—	
Plemenní kanci	3		3		—	
Psů	418		404		6	
Chlapy (aspoň dvouleté)	257		244		6	
Koně a hřebata	36		36		—	
Chlapy	—		—		—	

Pozn.

První sloupec - stav k 1.7.

Druhý sloupec - stav k 31.12.

x = plemenní kůzli

Přehled výroby nejdůležitějších zemědělských produktů.

Druh	Průměr výroby na 1 ha	Plán dodávek	Veškerá výroba
Žito	20,77 q	45.953,- kg	934,73 q
ječmen	23, - q	32.532,- kg	1.608,43 q
ječmen ozimý	25,09 q	—	165,60 q
Pšenice	27,23 q	51.539,- kg	1.688,60 q
Oves	27,91 q	10.573,- kg	1.116,70 q
Řepka	16,88 q	4.750,- kg	118,20 q
Mléko	701,21 l (na kusy 2044,39 l)	170.671,- l	371.238,- l
Vepřové maso	101,71 kg	22.442,- kg	53.229,- kg
Selata	21,5 kusů (15,5 kusů na prasnici)	—	—
Sloněčí maso	75,13 kg	27.140,- kg	59.319,- kg
Dřevě	257,39 (selnice) 9,14 kg (maso)	—	4.802,- kg
Snůžek vajec	381,15 kusů 138,95 na 1 slepici	49.157,- kusů	197.909,- kusů

Sladnost pracovní jednotky : 32,90 Kčs

Sladnost masa : —

Množství masa na 1 prac. jednotku :

Žito : 0,60 kg ; pšenice : 0,90 kg ;
 ječmen : 0,10 kg ; oves : 0,10 kg ;
 mléko : 1,5 l ; vepř. maso : 0,20 kg ;
 brambory : 1, - kg .

Životopis
kronikáře

Kronikář Jiří Strouhal, syn strážního zámečnicka z Hlásovic, se narodil 17. června 1928 v Hlásovicích a kratochvilně 1950-1955, když studoval na filosofické fakultě v Brně, žil stále v Hlásovicích a se svou okupací, když po zakončení školní docházky na jednotřídní české národní škole v Kamenici pracoval tři roky jako pomocný dělník v Uhavské rafinerii cukru a v cukrovárně v Katoňkách. Po osvobození si doplnil vzdělání a stal se učitelem. V současné době je zaměstnán jako odborný asistent mluvnice spisovné ruštiny na Vyšší pedagogické škole v Brně, kam dojíždí ze své rodné obce.

V listopadu letošního roku hodnotil kroniku a knabič do-
kumensů inspektor kultury ONV v Brně. Kroniku hodnotil
kladně. (Viz knabič dokumensů v. 87a.)

Hodnocení
kroniky.

Herbert J. J. J.

Kronikářský zápis za rok 1959.

Pověchná
situace

Řád práce

(viz KŠ 125)

Rok 1959 byl pro Hlavošovice v určitém smyslu rokem slavnostním. V tomto roce se naše JZŠ stala nositelem Řádu práce. Slavnostní schůze, věnovaná této radostné události se konala 24.3. v sále kina. Zúčastnili se jí zástupci ONV, OVKSČ, KVKSČ. Na schůzi hovořil vedoucí tajemník KVKSČ soudruh Koldar. V čs. rozhlasce byla relace o Hlavošovicích a hlavošovickém JZŠ a v Rudém právu článek. Letos se znovu začalo jednat o spojení Hlavošovic s Heřlovicemi. První začala tuto otázku podnikem OV KSČ, projednávat stranická organizace. O spojení Hlavošovic s Heřlovicemi se bezúspěšně jednalo už v r. 1947 (v. str. 14-15). Hlavošovice setrvaly i nyní na svém stanovisku, že spojení obou obcí je potřebné a užitečné. Oslav 1. máje se občané z Hlavošovic zúčastnili jako každoročně v Bravě (v. KŠ 88). K 1. máji měli také přijet naši přátelé z Ludovic. Odřekli včera a přijeli až na došinky. V úterý 6.10. chýsl na silnici mezi Hlavošovicemi a Držkovicemi v nákladním autě benzín v nádrži pod sedadlem řidiče. Řidič i závozník utrpěli těžké popáleniny. Jeden z nich zanedlouho po převozu do nemocnice zemřel. Auto

i s nákladem kuchyňského nábytku úplně shořels.

V listopadu se znova organizoval v nově zřízené zubní ambulanci v obecním domě č. 130.

Jako jednu ze zajímavostí je třeba uvést, že v zehradě občana Rudolfa Kramného vyrostla obrovská přehavka. Její fotografie je v krabici dokumentů pod č. 123 (124).

Přásele s Ludrové jemu očekávali už na 1. máje, přijeli však až na dožínky. V sobotu 22. srpna odpoledne je v Holasovicích uvítali zástupci MNV, JZD a složek KF (v. KŠ 118). Celkem jich přijelo asi 50. Spali u občanů v obci. O pohostění se postaral MNV spolu s JZD a osadními složkami. V neděli se hosté zúčastnili dožínkového průvodu (v. KŠ 119) a jejich mužstvo sehrálo s našimi fotbalisty přáselejší zápas. Ludrováci byli po všech stránkách lepší a zvítězili zaváženě 3:2 (viz fotografie v KŠ pod č. ^{118, 119} 122a). Naši hosté se vrátili domů v pondělí. Poznali v Holasovicích opravdové přásele. Byl na nich patrný určitý obdiv k úrovni našeho JZD a živostnímu standardu našich občanů. K nim jsou ještě poměrně časté případy, že lidé nehledí na kulturní bydlení a kupují raději koně na pole.

Přásele
s Ludrové

Pravé oddělení lezeckého muzea provádělo letos od května do listopadu výzkum na Slovanském pohřebišti v Holasovicích. Výzkum vedl p. Klasta Fikuleš. V květnu kopali v zadní části dvora (na račuli) u zdi, oddělující dvůr od zahrady občana Krále (mýní je tam zahrada obc. Herbera) a pak na svahu nad cestou do mlýna a v zahradě

Vykopávky

občana Javorníka. Výzkumem byly zjištěny základy kostela a v jeho blízkosti kosterné hroby. Podle půdomyslu se soudí, že kostel vznikl v polovině 12. století. Pracovníci našli řízkovcové články triumfálního oblouku a klemebníků žebér s kamenickými značkami. Na řemení mise byly objeveny také základy starší dřevěné stavby, pravděpodobně seš kostelní, která zanikla požárem. Při kopání močivkové jímky ve dvoře našli občané velmi staré peníze. Všeobecně se soudilo, že se asi byly stříbrné nebo zlaté peníze, protože ve všechy okamžích rozrácely.

Posunutí
státní hranice

Jak je známo, bylo v r. 1742 odděleno od českých zemí Horní Slezsko. V holavickém kasánu se stala hranicí řeka Opavice a tak dvě třetiny obecního katastru se ocitly na ruské straně (na praiské). Přisobilo se značné poší, zejména za první republiky. Holavice žádaly v r. 1930 Ministerstvo zahraničních věcí v Praze, aby „... ruská část katastrální obce Holavice, ležící za řekou Opavice v ruském Slubčicku (s. zv. Gutshofen Pruss. Kreuzendorf) byla přisoulena správně k čes. republice...“ a s. d. (podrobněji viz I. díl kroniky s. 26-30 a KŘ 127). Po osvobození v r. 1945 připadlo území za Opavice Polsku. Holavice znovu žádaly o vyšetření otázky hranic v oblasti obecního katastru, protože se vyskytovaly podobné obší jako za první republiky. Celá záležitost se začala znovu projednávat a 16. srpna 1956 bylo provedeno nové vyšetření státní hranice a ve středě 18. 2. 1959 byla hranice slavnostně osvěřena. (Velikou zásluhu o to má zvláště předseda MNO P. František Šerba a pracovník okrsků pohraniční správy s. Šourek.) V komisi byli zástupci KNV, ONV, MNO a JZ Holavice a ná-

(Viz str. 34 této
kroniky.)

čelník pohraniční stráže a za polskou stranu rovněž zástupci státních orgánů a velitel pohraniční stráže. Komise prošla dopoledne novou hranici po celé její délce. Pak byl v kanceláři MNV Holasovice sepsán protokol v českém a polském jazyce a v odpoledních hodinách v kanceláři JZD podepsán. Byla také uspořádána malá oslava. Po ní si zástupci polské strany prohlédli naše JZD.

V katastru obce Holasovice připadlo Československu území ve výměře 297 ha.

Konečně byl vyřešen celá desítkiletá svárta spor. Je to příklad dobré spolupráce dvou spřátelených států. (Podrobná foto-reportáž p. Jana Schreiera je v krabici dokumentů pod číslem 95-107.)

Průběh bylo v lednu velmi málo a pokud se ho trochu objevila, bylo z něho brzy bláso. Ani v únoru ho nepřišlo. Přišly sice noční mrazy, ale ne ani bylo krásné počasí, které se do konce března v podstatě nezměnilo. V neděli 5. dubna byla dokonce první bouřka. V druhém a třetím dubnovém týdnu přišlo a několik dnů i sněžilo, ale pak bylo až do konce ~~dubna~~ ^{května} krásné slunné počasí. Občasné deště byly spíše v noci. V červnu deště seřídily. Až v druhé polovině bylo krásné slunné počasí, které se v červenci změnilo ve velkou vedru (přes 30°C). Za jeden den se např. vypilo sedm kl piv. Vedra s častými bouřkami svála asi dva týdny. Pak se ochladilo a skoro denně přišlo. Opavice se silně rozvodnila. V srpnu se počasí poněkud zlepšilo, v druhé polovině měsíce deště usaly. Až do konce října by.

Povětrnostní
situace

lo sucho, ale celkem chladno s občasnými nočními mrazky. V listopadu přišly mlhy, bylo velmi syčravo a koncem listopadu se dostavily mrazy. První sníh se objevil 6. prosince (mrazy byly do -3°C), za týden však ošle. V námořní bylo deštivo a syčravo.

Správa obce

Složení MNO se v tomto roce nezměnilo. V kněžství se vrátil z ŠTS s. Miroslav Císař a převzal opět on obce. Mazurové funkci občanského tajemníka. Dlouho však v Holasovicích nepobyl, v září odešel na Edisměřskou polské škole. Jeho zástupcem se opět stala obce Marie Mazurová. Komise MNO pracovala dobře.

Za dobrou práci obdržel MNO od ONO čestné uznání. V současti MNO se Holasovice umísly ve ^{československé} ~~československé~~ československé na novém místě.

Úprava obce

Počasem března byl dokončen most přes Opavici. Vozovka nad mostem byla vyasfaltována.

Koncem dubna začal bagr odstraňovat hlínu ze svahu před školou (za bývalou dřevskou záti). K úpravě chodníku však došlo až na podzim. Brigády se obvykle konaly v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne. Podél poloviny svahu byla vybesonována žlázka a vydešeděny další chodníky. V červnu stáhl MNO na jednu neděli buldozer a bagr i s obsluhou. Buldozer nahradil v roce u bývalých lavek „na ostrůvce“ kromadu šerku, kterou bagr nakládá na druhé straně šerkové vlečky. Šerkou se hlavně vysypávaly polní cesty na polské straně. Celou akci řídil před-

sedá sechnické komise s. Ferd. Kalný. Fotografie jsou v kra-
bici dokumentů na str. 108-112.

Letos byla konečně provedena instalace památníku Pavla
Křížkovského. Slavnostní otevření bylo provedeno v příštím
roce.

Dosud nebyla provedena konečná oprava vstupu přes vesnici.

V roce 1959 se v slasnicích provádělo šesť drobnějších stavebních
oprav obydlí.

Letos bylo v slasnicích sedm svateb; narodilo se 5 dětí
a dva chlapci se oženili. Pohled na zemědělskou a zemědělskou je
na následující tabulce.

Pohyb
obyvatelstva

Stav	muži	ženy	celkem
naroděných	5	7	12
zemřelých	4	4	8

V druhé polovině šk. roku 1958-1959 měla v I. třídě s. učitelka
Pěšáková, ve IV. tř. s. učitelka Tomášová a v V. tř. s. učitel
Kuznetsov. V první polovině školního roku 1959-1960 byla
v slasnicích zřízena III., IV. a V. třída. Ve III. třídě učila s. učitelka
Pěšáková, ve IV. s. učitelka Romančíková a v V. s. učitel
Kuznetsov. Učitelé školy i žáci se zapojovali jak do zemědělských
práci v obci, tak i do práce na poli na našem zemědělství.

Škola

Mateřská škola byla v tomto roce plně obsazena. V ma-
teřské škole se o děti všemožně pečije, nestojí však pro vše-

mateřská
škola

chmy děti v obci. Děti žen, které nejsou zaměstnány mateřskou školou nepřijímá. Vzbuzuje se u násených občanů nelibost, protože máty žena nemůže být zaměstnána. Občané poukazují na to, že předsavby mateřské školy pomáhali budovat i ti, jejichž ženy nejsou zaměstnány.

Ochotnické divadlo

Jak již bylo uvedeno v zápise za rok 1958, začali ochotníci v říjnu 1958 nacvičovat pod vedením J. Strávného slavnostní dramatisaci Markův román Jakub Oberw. Premiéra se konala až 14. 2. 1959 a první repríza 15. 2. 1959. Slavnostní posazení Jakuba Oberw. vytvořil úspěšně Boh. Kuzněcký, jenž lesos slavil toles na jevišti. Jeho oběsavi Činnosti vzpomněl před 1. reprízou J. Strávný. Hrou Oberw. zahrála celá ob. J. Javorníková, mladá Oberw. J. Vilimková. Dvojici Štěpána a Madleny hráli Karel Svanda a Helena Kuzněcká, Marek Lidka Škrobová, Sršínku ob. Bož. Mašátová. Sedláky Měsulu, Valendu, Mohylnu a Bernáta hráli Luďka Dehner, Bož. Slavtýr, Jentz Schreier a Boh. Dehner. Čeledí Janka, Anka a Sedon Mirek Právda, Hance Schreierová a Anička Pešáková, starou Furka Lojzek Kavan, inženýra Emil Hance a násele Jitř Strávný. Naposledy chodila oběsavi Maruška Kuzněcká z nepřehledu. Hudbu měl na starosti Jan Schreier. Někteří nové kulisy zhotovil Jentz Šopík. Při této hře byl, v Holasovicích snad vůbec poprvé, inspicient. Byl jím Fr. Heissig, který se výborně zhostil svého úkolu.

Hra měla vynikající výkony, dobrou režii, účelnou scénii i kostýmy. Poněkud vadilo osvětlení; kroužek nemá dostatek

obvážně sešlo. Průběh s domu občas Petra Bezruče hodnotila hrn jako velmi dobrý. (Její posudek je v krabici dokumentů pod číslem 94a.) Obecně reagovala na hrn bouřlivě. Kru pravdy měl patrně L. Kavan, když řekl, že „ludé budu bečev ešce pod perinnu“. Fotografie z div. hry Jakubí Oberia jsou v krabici dokumentů pod číslem 90-94. Zhotovile je Jan Seheier.

10. března začal kráček nacíkovat komedii Petra Petroviče „Uzel“. Hra byla sehraťna 6. a 7. června v sokolovně v slo-lasniester. Hra měla rychlý spád, zápletky byly vykróceny, herei využili vhodně komických situací, rozpustili list vřak ne přostřela mírů, takže se lidem velmi líbila. Jana Kirsilne porá a Yvo Heissig hráli poprvé, zhostili se vřak sřáho vřko-lu velmi dobře. (J. Heissig hrál Stevana Jeliče a J. Kirsilnerová Bojku.) Výborný výkřov podal Božan Lavčev v roli Misra Periče. Vřadů za ním nezůstali ani osadní: Mirek Právda v roli Periši Vojíče, Lidka Škrobová v roli Ranky a paus Ma- chátová v roli Mary Peričevé. Hru nacíkoval a napřídil J. Hřivnák.

(Fotografie jsou v krabici dokum-
mentů pod číslem
113 a 114.)

Na podzim začali ochotníci pod vedením B. Kuzněkova nacíkovat Stanislavův „Dům na rozcestí“. Hra nebyla do konce roku sehraťna.

Na jaře byla v domě křížkovského uspořádná beseda na thema „Humor u Alě a Lady“. Přetvářel akt N. ma- lín Jindřich Osipka. Na besedě bylo i s představitelny por- ze 12 (dvanaes) osob.

Osadní
obvážně
činnosť

J. Heissig (Pěšková) nacíkovala se svazky českých besed a spolu

se s. učilemi kuzníkem došínky. Došínky se konaly 23. 8. 1959.
(Viz KB 120-121.)

Jako každoročně, byl i letos uspořádán běžský den. Fotografie přivodil, který šel přes Holasovice, jsou v krabici dokumentů pod číslem 115.

Letos byl patrný pokles návštěvnosti kina. Snad je to způsobeno značným rozšířením televize. Místní kino hraje čtyři představení týdně, jedno spravidla pro děti. Letos navštívilo filmová představení celkem 21.460 občanů.

V říjnu byl uspořádán malý filmový festival. Na program byly nejnovější filmy. Návštěva byla velmi pěkná, sémě všech na představení byla úplně vyprodána.

Velký úspěch měla zemědělská filmová univerzita, kterou navštívilo hodně občanů.

MJPO a JZS uspořádaly pro své členy měsíční zájezdy.

Počet zájezdů za poslední rok přibližně stokrát stoupl.

Školení CO, jež převážně vedl s. dr. Kampfleider, navštěvovalo asi 150 občanů.

Knihovna

Knihovna byla v r. 1959 až do června Jana Pernišková a po přeznání nastoupila na její místo Miluška Schopptková. V souso roce přibýlo do knihovny 45 svazků, převážně beletrie a knihy pro mládež. Knihovna měla 27 členů, z toho 16 z mládeže. V knihovně bylo vyprázděno 1638 knih, z toho 2 naučné, 576 pro mládež a 1060 různé literatury pro dospělé.

ČSM

Pěkná iniciativa loňského roku brzy pohlavla. Klubovna byla plná spáček, nikdo ji nezametal. RPS navštěvovali svatoři rovněž

naprosi neuspokojeně. Úspěšné byly dožínky, po které svazáci nacvičili pod vedením S. Měsele kuzněka a S. Měsele (Petrův) sečnicku a sance. V srpnu uspořádali svazáci střední autobusový výlet do Českého ráje. Předsedou CPM byla Anička Lešnáková.

V roce 1959 byl do čela Sokola zvolen S. Jan Schreier. V průběhu roku cvičily všechny složky, mužstvo nepravidelně, zvláště v lednu a březnu. Muži a ženy nacvičovaly na I. CP, mužů však bylo málo. Největší bylo žensk. V zimních měsících narušily pravidelné cvičení sance a zábavy. Přítaháček složky sociálně obvyklé zapomenou věs umyslel. Krásně postřeh předsedá také to, že členové oddělu kopané se nemohli dohnout s kladem sčítání výškov. Oddělu kopané se lesos umístil. v okresu soustředěna mužstvo. Oddělu obdržel také pohár za slušné chování.

Sokol

Členové J. J. Sokol odpracovali mnoho brigádnických hodin při úpravě prostranství před sokolovnou, při úpravě obce a zemědělských prací.

Přímavy nožníků vyvolaly opět v lesě veřejným cvičením v zahradě br. Kleina. Natěšená občanství na tomto cvičení byla mimořádně velká. Večer se konala sance a zábava. Na okresním cvičení, které se konalo v Lohdnicích obdrželi požárníci z Lohdnic 1. příjmu místo (mladší muži, ženy, dorostenci a mladší žáci; starší muži se umístili na čtvrtém místě). Požárníci se zúčastnili i soutěže v křesle. Jako každoročně, organizovali nožníci ženské noční protipožární hlídky a zúčastnili se mnoha dobrovolných brigád.

MJPO

V tomto roce uspořádali požárníci zájezd (třídenní) na jišní Moravu.

Rada MČ udělila místní jednotě ČSPČ čestné uznání za obětavou práci v r. 1958. Vyznamenan byl také velitel s. Jaroslav Mashins.

Výbor žen

V letoš zússala v čele VŽ s. L. Tkáčová. Výbor žen plnil po celý rok dobře svoji úlohu v obci, ať se už jednalo o pomoc ve škole, pomoc mno nebo při úpravě obce. VŽ je jednou z nejaktivnějších složek naší obce.

Ovocnářství

Třešněm, švestkám a rygnlým našim msknám několikadenní mráz a sněh v době, kdy kvěly. Mělo vliv i na slabou úrodu rybízů. Celkem lze říci, že úroda ovoce byla v tomto roce podprůměrná.

Rybářství

Letošní rok byl pro rybáře lepší než loni. V červenci ulovili na překládě několik pokupů štik a kaprů. Možná, že se začne projevovat to, že byly před několika lety mskané druhé ryby masazeny.

Včelařství

Snížen medu byla letos podstatně vyšší než v minulých letech. K včelařskému spolku, ve kterém bylo až dosud soustředěni včelaři z deseti obcí, byly přičleněny další vesnice (Košovice, Malé Hlavošice a j.).

JZO

Předseda JZO Holasovice s. Josef Piš se letos zúčastnil IV. sjezdu JZO. Naše JZO bylo vyznamenané (jako již bylo uvedeno v prvním

odstavci lesního zápisu) Rádem práce. Zhodnotění této významné události byla rovněž bohatě navštěvována sdělení 24.3. v sále kina. Vyznámene Rádem práce, který JZS získalo za úspěchy v zemědělské výrobě a pokrokové metody práce, přineslo Holanictvím městem popularis. V rozhlase byla o Holanictvích relace a v Rádem práci 12.4.1957 článek o holanickém JZS. Článek však byl v některých věcech nepravdivý. Zkrášloval a zveličoval klady a celkově vše lakovalo na růžovo. Kosu kronikáře: „Tak došlo poprvé v dějinách obce k praktickému uskutečnění principu rovnosti“ (v. str. 32 kroniky) přivolel přerokoval písařel článku na „... k praktickému uskutečnění principu socialismu“ (viz KB 125).

14. dubna se v sále kina konala za účasti představitelů okolních JZS a zástupců okresu a kraje beseda o sousoší.

Jarutím prachem lesos počítá přelo. Do konce dubna byla zasažena všechna řopa a zasaženy brambory. Řepy mělo JZS lesos 48 ha a všechna byla řádně ošetřena. V jedinci byla na prvním místě obd. A. Himešková a M. Schnerová. Každá vyjednotila 2 ha řepy. Y lesos pěstovalo JZS poměrně hodně zeleniny. Jméno začaly v minulém červencovém dnu sečetím řepky a ozimého ječmene. Počasť byla o zítřejší práci, sáble přelo. Traksnisse kosili i v neděli. Kosení obit bylo dokončeno 6.8. Y nás nepřiznívá počasť se podařilo úrodu sklíst. Je třeba pochválit občanův práci důsledností i osobitě občanů.

Podzimní práce byly hojně poměrně brzy. Brambory byly v poslední vybrané v zítřejší a poslední řopa sražena ještě někdy dříve než koncem října. Výnosy cukrovky, zvláště na černo sražené, byly velmi slabé.

Lesos se JZD sčítce poskytnulo se zvýšenými dodávkami vajec a mléka. Ochránitelky krav si zděraly, že množství jadrného krmiva dostanou prasata. Nepovažt se také dost myslit vůbec dobrých plemenitých dojníc.

Velkým nedostatkem je, že členové družstva měli ještě družstevní majetek. Jezdí např. na polomázaných pneumatikách a nicť je, olečky nemazou a pod.

Y lesos uspořádalo JZD pro své členy tradiční už několikadenní zájezd po republice.

Trí družstevníci (L. Kozamý, J. Piš a L. Lehner) se přihlásili k školnímu doškolnému studiu na zemědělské sedničské škole v Opavě.

Družstvu pomáhala v jeho činnosti všemožná stranická organizace. Přednášela starší pracovníci JZD k zemědělským pracím, pomáhala zajišťovat brigády a j. Činnost stranické organizace je vůbec patrná ve většině činnosti obce.

Přehled zemědělského zvířectva (k 31. 12. 1959).

	Celkem	JZD
Skovice a kůňci	5345	3633
Slusy, kačny, krůsy	108	—
Prasata	658	580
Prasnice	64	64
Kancei (plemenní)	3	3
Skot	412	400
3 soho krůty	204	193
Koně a hřebci	29	29
Kozy (3 soho. 1 koez)	88	—
Ovee a berani	4	4

Hertin Jurez

Kronikařský zápis z r. 1960.

V roce 1960 se veškerá činnost obce zaměřovala k důstojné oslavě 15. výročí osvobození. Holasovice si daly závazek, že uvedou celou obec do slavnostního havu.

Nýssavba
obce

Podél celého svahu naproti škole byla dokončena betonáž zádky, přebytková hlína byla odstraněna a svah upraven a oses travou. Počítá se s tím, že i zbylá zeď bude časem zbourána a JZŠ si na betonové zádky postaví drážený plos. Byl upraven a vydlážděn chodník kolem správkárny obuvi (dům č. 78); viz fotografie v krabici dokumentů č. 126. Upraveny byly také další chodníky. Obyvatelé nové ulice u Neplachovic si sami položili obrubníky na chodník. MNV nechal seš pomoci buldozem upravit koryto řeky Právice u mostu. Na dvoře byl mezi sokolovnou a domem občana Jaromíra Zbourná osazán kamenný dům, v němž dříve bydleli dvorští podruzi, ale nyní již celá desítkou neobydlený. Mohutné sklepní klenby pomáhali boris sřavinami příslušníci našich ozbrojených sil. Zajímavé je, že mohutné modřínové stropní trámy byly jen nepatrně poškozeny a mohly být znovu použity. Po odstranění domu se uvolnil široký vjezd do dvora, takže nyní mohou i souso sřranou vřždět do dvora všech.

my zemědělské stroje, včetně širokých obilních kombajnů. Broušení je na fotografii v krabici dokumentu pod číslem 127.

V zubní ambulanci se od září s. r. ordinuje pět dnů v týdnu.

Usilovné snahy našeho MNV spojit Sladovice s neplachovicemi se ani tenkrát neuskutečnily. Tenkrát jsme ne porozuměli nadřazeným orgánům.

12. června 1960 se konaly volby, které daly Sladovici nový MNV. Volby se zúčastnilo všech 100 % voličů. Všechny navržené kandidáti byli zvoleni jednomyslně. Požárníci volili manifestace. Dobrá předvolební práce se vyplasila.

Nový MNV je sedmáctičlenný. Jeho členy jsou: Ferdinand Kalný, Jana Bolíková, Marie Barsošová, Marie Polánková, Josef Wyrva, Antonín Hancel, Zdeněk Černožorský, Alois Dehner, Osvald Lubeník, Alois Kozák, Ludmila Škrobová, Jan Kavan, Jaroslav Popík, Slavka Kleissigová, Miroslav Masísek, Miroslav Cířon, František Šerber.

Oni MNV bylo zřízeno pět komisí. Komise výsadby a místního hospodářství vede Ferdinand Kalný, komise zdravotnictví, sociálního zabezpečení a obchodu vede Marie Barsošová, finanční a plánovací komise Alois Dehner, zemědělskou komisi Osvald Lubeník, kulturní a školskou komisi vede Jaroslav Popík a komise ochrany veřejného pořádku Mirek Masísek.

Rada MNV je devítičlenná. Jejími členy jsou: František Šerber, Miroslav Cířon, Jana Bolíková, Josef Wyrva, Zdeněk Černožorský, Alois Dehner, Mirek Masísek.

Předsedou MNV se znovu stal František Šerber a tajemníkem Miroslav Cířon. Členem byl zvolen Osvald Lubeník, člen 125 Sladovic.

Správa obce

Povětrnostní
situace

Sněhu bylo velmi málo. Větší mrazy trvaly jen několik dní. Časné jaro bylo dosi dešné. Sladně deště bylo o žních. Teprve v druhé polovině srpna se počasí umoudřilo. Koupat se bylo možno jen asi týden v červenci. V červenci se také několikrát vy-
lila z koryta Dřavice. Několik horších dní bylo koncem září; ve slunci až 34°C a na slunci přes 40°C. Pak nastalo opět chladno a deště. V říjnu a listopadu několik dní přišlo, ale jinak bylo chladno, ale pěkné počasí. V listopadu také přišly první mrazíky.

Stavební ruch

V roce 1960 byly v obci dvě novostavby. Občan Rolinec a Lumír Džmura dokončili v hrubé stavbě své jednopatrové domky. Drobnějších i větších adaptací a úprav bylo třináct. Při výstavbě i adaptacích se uplatňují výlučně moderní prvky.

Pohyb
obyvatelstva

Jak vyplývá z tabulky byl rok 1960 poměrně úrodný na chlapece. Také svateb bylo ve srovnání s předchozím rokem mnohem více. Celkem jich bylo 16. Slava-
sovice měly koncem roku 1960 767 obyvatel.

Stav	muži	ženy	Celkem
narození	11	7	18
zemřelí	6	4	10

Škola

Ve školním roce 1959-1960 začal na učení s učitel Petřouka. Později začal uč. S. učitelka Petřouková odešla s prázdninami do důchodu. V Slava-
sovicích byla ve šk. r. 1959-1960 I. třída, ve které učila

s. učitelka Prandová, II. třída, ve které učila s. učitelka Hladimková a IV. třída, ve které učila s. učitelka Černá. Jinak žijí všichni ve škole i v mateřské škole bez změny.

Stanislavův „Dům na rozcestí“ zahráli ochotníci v únoru loňského roku. Režisér B. Kuzník i všichni hereci se svou hrou opravdu vyznamenali. Byla to pečlivě a pousavě nacvičená hra. Postavy byly dobře zpracovány, zvláště dr. Korsanová Lišky Škrobové měla vynikající úroveň. Ale i ostatní zahráli dobře: paní Javorníková, Božena Slavíček, Bohuš Jehner, Helena Kleissigová a Jana Kirschnarová. Soubor by si zasloužil, aby byl zařazen do kategorie „B“. Bylo mu to ostatně slíbeno již za Jakuba Oberov (viz KŠ 94a). V září začali ochotníci pod vedením Jiřího Hřivnáře nacvičovat Štrámského „Liso“. Oč. B. Kuzník byl však přeložen doopravy (měl hrát jednu z hlavních postav), nacvičování bylo proto přerušeno.

Ochotnické
divadlo

V neděli 2. 10. 1960 se konalo slavnostní osvětlení dílny Pavla Křížkovského a missnossi pravěkých památek. Oč. byl missnossi ison v I. patře domu Pavla Křížkovského. Slavnost zahájil Pěvecký sbor slezských učitelů Smesarovým Věnem. Poté se ujal slova předseda MNO Frant. Šerber. Přivítal všechny přítomné občany, zástupce Slezského muzea z Opavy, zástupce PČP AV, profesora Šoupala, dirigenta Pěveckého sdružení moravských učitelů, prof. Racka z Brna aj. a shodnotil mimo jiné všechny občany při výstavbě Pa-

Osvětlení
památníku
Pavla
Křížkovského

matěrně. Za slezské muzeum v Opavě promluvil jeho ředitel S. Šobolík. Zhodnotil práci všech, kteří se zasloužili o vybudování Památníku. Slavnost pak pokračovala v sále kina. O slově P. Křížkovského hovořil prof. Racek z filosofické fakulty univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Potom následoval koncert PSSK. V první části koncertu zpívali sbory Křížkovského a v druhé slezské písně. Nejbouřlivěji přijali oběma Usnulou a Trochu odvedeného. Veliký posledek sklidily rovněž všechny slezské písně, které se vřel u nás, bohužel, již téměř nespíva. Posledcem byl na jevišti vyvolán i dirigent Těveckého sdružení moravských učitelů, prof. Poupal.

Fotografie z dílny P. Křížkovského a fotografie Jana Schreiera Zbislav jsou v KŠ pod číslem ~~127~~ 128, 129, 129a. Článek o otevření Památníku P. Křížkovského v novém Opavsku je v KŠ pod číslem 129b.

Oslava osvětlová činnost

Z osvětlové činnosti je ještě třeba uvést oslavu 1. máje a filmový festival, který se konal 4.-9. října 1960. Cyklostylování program filmového festivalu je v KŠ pod číslem 129b. Filmový festival byl pěkně navštíven a splnil také své ideologické poslání, zejména film Růže pro sovětského návladního. Kino hrálo průměrně 4 představení týdně. Vedoucím OB se missa Emilia Hlasek stala Bona Slavíček.

Knihovna

Počet knih v knihovně dosáhl less 1374 svazků. Počet přírůstků činil v souso vše 41 knihy.

Členáři měli knihovna celkem 36, 3 toho z toho mládeže 15. Členáři si vypůjčili 1538 knih. Z toho pro mládež 576 a naučné dvě. Obsahem byla zábavná beletrie. Knihovnu vedl Miluška Schopčíková.

Do čela místní organizace ČSM se letos dostala mladá učitelka S. Romančuková. V činnosti svazické organizace se projevil její aktivita. Scházeli se v předstí sokolovny, kde také uspořádali různé hodiny. Vedla je S. učitelka Černá a Romančuková. Na oslavách MŠZ měli svazíci hlavní program. Pro členy ČSM se také konaly přednášky o pravidlech chování. Svazíci se zúčastňovali také práce v ostatních organizacích a brigád v JZS.

ČSM

Činnost Sokola se zaměřovala v tomto roce ke II. CS. V místní jednotě navštěvovali muži a dospělí. Někteří také jeli na Spartakiádu za podnik nebo školu a také se zúčastnili na II. CS jeli z Holasovic jen 4 muži. Cvičení dospělých bylo během roku velmi nepravidelné, zato dospělák bylo vždy 6-8. Předsedou byl v roce 1961 Jan Schreier.

Sokol

Práce výboru žen byla i v tomto roce velmi dobrá. Ženy se zúčastňovaly práce v JZS, MJO, KPČ, MNV at., pečovaly o vzhled obce (starají se např. o květinovou výzdobu obce), zúčastňují se brigád. V červenci uspořádaly ženy výjezd do Obřích (viz KŠ 130). Předsedkyní VZ byla občanka Ludmila Šerobová, místopředsedkyní Květa Bendíková, pokladní Marie Berníčková a

VZ

sapisovalkou Bož. Macháčkovi.

MGPO

Naše MGPO je jednou z nejaktivnějších organizací nejen v Holasovicích, ale v širokém okolí. Požárníci konají pravidelné cvičení a dokázali získat velmi mnoho mladých lidí. 10. července uspořádali tradiční iž zahradní slavnost v zahradě br. Kleina a 27. 7. zárody na fotbalovém hřišti za účasti všech okolních vesnic. Členové MGPO plní také řádně své občanské povinnosti jako členové MNO, komisi MNO, různých jiných organizací, při úpravách obce, nočních výmlasích aj. V září uspořádali požárníci zájezd na Slovensko. Velitelem je Jaroslav Macháček. Požárníci by si zasloužili vyznamenání a také nové auto.

Ovocnářství

Letos byla celkem dobrá úroda ovoce. Urodily se hlavně švestky, hrušky, jablka, rybíz a angrešt. V obci se také stíhá zájem o ošetrování ovocného stromů.

Včelařství

(Třináctá z roku 1954 byly omylem započteny ještě jednou letos.)

Sníška medu byla letos podstatně vyšší než v minulých letech. K včelařskému spolku, ve kterém byli až dosud sdruženi včelaři z devíti obcí, byly přičleněny další vesnice (Košetice, malé Kralovice aj.).

JZS

V souso roce přibýly družstevu některé nové stroje. Vysoce je třeba hodnotit zvláště výkony nové mlátičky, k jejíž obsluze je třeba minimálního počtu pracovníků sil.

S jarními pracemi se družstevníci vypořádali dobře,

i když jim vždy nepřálo počasí, které bylo lesos
dosti vssřivé. Naměřilo i rychlý průběh žni. Sladné
práce bylo i se senem, lesos velmi pěkným, podaři-
lo se je však všchno skladiš. Žně začaly ne
číslek 7. července. V tento den začali družstevníci
kosit ozimý ječmen. V neděli 10. července vyjely
kombajny kosit řepku. Žně se po nepřiznivě poča-
si prosáhly téměř až do konce žni. To se ovšem už za-
se dělala i jiná práce. Kombajny sekly u Držkovic
kukuřici na siláž a vyjízďelo se do brambor. Výkup
řepky byl splněn 29. července. Výnosy se pohybovaly
kolem 25q. V soušši o nejlepšího traktoristu byl vy-
hodnocen a odměněn Josef Herber, který pokosil
do 19. 8. 54,90 ha. Cukrovka byla lesos velmi pěkná.
Její sklizeň byla dokončena 11. listopadu.

(Viz Kš 131)

(Viz Kš 132)

Také v živočišné výrobě byl poměrně dobrý rok. U krav
se pomalu pokračuje v ozdravování stáda. Při chování
praset usilovali ošetřovatelé o vysoké průměry a co nej-
větší počet odchovaných selat. V ošetřování prasnic zjev-
něna dobře vedla Marie Lubeniková, která odchovála
od 20 prasnic průměrně 13 selat a Marie Schnerová,
která od 20 prasnic odchovála průměrně 18 selat.
Koncem června uspořádalo JZD týdenní zájezd do Prahy
a severních Čech. Družstevníci si prohlédli výstavu, Česko-
slovensko 1960¹, prohlédli si ^{saký} Lisomyšl, kuskon slon, Podě-
brady aj. Druhý zájezd uspořádalo JZD do jižních Čech.
Jinak však nemá JZD na zvýšení kulturní úrov-
ně obce žádnou zásluhu.

Na následující tabulce je přehled zemědělského zví-
řecva k 1. 1. 1961.

	Celkem	JZB
Hepice a Kokonci	4.179	2.563
Ograsni družbež	113	
Prasna celkem	661	604
Prasnice	66	66
Kanci	3	3
Skot celkem	422	407
Krávy	220	209
Koně a hříbata	28	28
Kozy	100	11
Berani	1	-

JZB začalo letoš ssaově u Kvěinského míst-
ku krajin po 170 dojnic.

Letos dělal s našeho JZB jeho dlouholetý předseda
s. Josef Piř. Byl povolán, aby vedl JZB Oldřívov. Na jeho
místo v Holasovicích nastoupil Zdeněk Černošický.

Stefan furt

